EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 20.7.2011
COM(2011) 453 konč.

2011/0203 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih družb ter spremembi Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu

(Besedilo velja za EGP)

{SEC(2011) 952 konč.}
{SEC(2011) 953 konč.}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OKVIR PREDLAGANEGA AKTA

Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij vsebuje določbe, ki so tesno povezane z usklajevanjem nacionalnih določb o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in njihovem nadzornem okviru (kot so določbe, ki urejajo izdajanje dovoljenj za poslovanje, uveljavljanje svobode ustanavljanja, pristojnosti nadzornih organov matičnih držav članic in držav članic gostiteljic v zvezi s tem ter nadzorniški pregled kreditnih institucij). Vendar navedena direktiva, Direktiva 2006/49/ES in zlasti njune priloge določajo tudi bonitetna pravila. Zaradi dodatnega približevanja zakonodajnih določb, ki izhajajo iz prenosa direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES v nacionalno zakonodajo, ter za zagotovitev, da zanje neposredno veljajo enaka bonitetna pravila, kar je bistveno za delovanje notranjega trga, so bonitetna pravila opredeljena v predlogu Uredbe [vstavi OP], s katerim ta predlog tvori sveženj.

Ta predlog vsebuje naslednje nove elemente: določbe o sankcijah, določbe o učinkovitem upravljanju in določbe o preprečevanju prevelikega zanašanja na zunanje bonitetne ocene. Ta memorandum bo zato obravnaval izključno nove elemente. Pri drugih elementih te direktive gre za ponavljanje veljavne zakonodaje ali prilagoditve predlagane uredbe. Ta predlog zaradi jasnosti združuje tudi določbe o kreditnih institucijah in investicijskih družbah, pri čemer slednje sicer obravnava Direktiva 2006/49/ES. To je podrobneje opisano v poglavju 5 spodaj. Spremembe v zvezi s sporazumom Basel III so obravnavane v predlogu Uredbe, izjema pri tem pa so določbe o kapitalskih rezervah, ki so del tega predloga Direktive. Ta obrazložitveni memorandum zato obsega le cilje in pravne elemente v zvezi s kapitalskimi rezervami. Splošno ozadje sporazuma Basel III, vključno z rezultati ocene učinka in javnih posvetovanj, je podrobno pojasnjeno v predlogu Uredbe.

1.1. Razlogi za predlog in njegovi cilji

1.1.1. Sankcije

Učinkoviti, sorazmerni in odvračilni sistemi sankcij so ključni za zagotovitev skladnosti z bančnimi pravili EU, zaščito uporabnikov bančnih storitev ter zagotovitev varnosti, stabilnosti in celovitosti bančnih trgov.

Na podlagi analize nacionalnih sistemov sankcij na področjih, ki jih zajemata ta direktiva in Uredba, so bile ugotovljene razlike in pomanjkljivosti v pravnem okviru pooblastil za sankcioniranje in preiskovalnih pooblastil, ki jih imajo nacionalni organi.

Sankcije, ki so raznolike in premalo stroge, morda ne zadoščajo za učinkovito preprečevanje kršitev te direktive in Uredbe, zagotovitev učinkovitega nadzora in oblikovanje enakih konkurenčnih pogojev. Komisija zato predlaga, da se pravni okvir držav članic v zvezi z upravnimi sankcijami in ukrepi izboljša in približa, tako da se zagotovijo dovolj odvračilne upravne sankcije, ki veljajo za bistvene kršitve te direktive in Uredbe, ustrezno osebno področje upravnih sankcij, objava sankcij in razpoložljivost mehanizmov za spodbujanje poročanja o kršitvah.

1.1.2. Upravljanje

Razloge za zlom finančnih trgov jeseni 2008 in omejevanje kreditiranja, ki je sledilo, je mogoče pripisati več dejavnikom na makroekonomski in mikroekonomski ravni, ki so pogosto medsebojno povezani, kot je opredeljeno v poročilu skupine na visoki ravni o finančnem nadzoru v EU, objavljenem 25. februarja 2009, ter zlasti kopičenju prevelikega tveganja v finančnem sistemu. To kopičenje prevelikega tveganja je nastalo delno zaradi pomanjkljivega upravljanja finančnih institucij, zlasti bank. Čeprav sistemske pomanjkljivosti ureditev upravljanja niso zadevale vseh bank, je Baselski odbor za bančni nadzor opozoril na „več neuspehov in napak pri upravljanju“.

Splošno je bilo priznano, da so na tem področju potrebne spremembe. Podjetja, pristojni organi in mednarodni organi (OECD, Odbor za finančno stabilnost, Baselski odbor za bančni nadzor) so pregledali svoje obstoječe prakse in smernice ali pa to še izvajajo. Prednostna naloga Komisije je krepitev upravljanja, zlasti v okviru njene reforme finančnih trgov in programa za preprečevanje krize.

1.1.3. Preveliko zanašanje na zunanje bonitetne ocene

Preveliko zanašanje na zunanje bonitetne ocene se pojavi, kadar se finančne institucije in institucionalni investitorji izključno ali sistematično zanašajo na ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije, in pri tem zanemarijo svoje obveznosti glede primerne skrbnosti in notranjega upravljanja tveganja. Preveliko zanašanje na zunanje bonitetne ocene lahko povzroči čredno vedenje finančnih udeležencev, npr. vzporedno prodajo dolžniških instrumentov, potem ko ta instrument pade pod naložbeni razred, kar lahko vpliva na finančno stabilnost, zlasti kadar se nekaj velikih bonitetnih agencij v celoti zmoti pri svojih ocenah.

1.1.4. Procikličnost dajanja posojil institucij

Prociklični učinki so opredeljeni kot učinki, ki pogosto sledijo usmeritvi gospodarskega cikla in ga krepijo. Ena od značilnosti trenutnih kapitalskih zahtev, ki temeljijo na tveganju, je njihovo spreminjanje v gospodarskem ciklu. Če kreditne institucije te zahteve lahko izpolnijo, ni nobenih izrecnih regulativnih omejitev glede stopnje tveganja, ki ga lahko prevzamejo, in tudi glede njihovega vzvoda.

1.2. Splošno ozadje

1.2.1. Sankcije

Komisija je v sporočilu Krepitev sistemov sankcij v sektorju finančnih storitev[1] iz leta 2010 predvidela zakonodajni ukrep EU za določitev minimalnih skupnih standardov v zvezi s ključnimi vidiki sistemov sankcioniranja, ki bi bili prilagojeni posebnostim različnih sektorjev.

Sankcije, ki veljajo za bistvene kršitve direktive o kapitalskih zahtevah, kot so zahteve glede dovoljenj ter obveznosti glede skrbnosti in varnosti poslovanja ter poročanja, se med državami članicami razlikujejo in zdi se, da niso vedno ustrezne za zagotovitev dovolj učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih sankcij.

---

[1] COM(2010) 716 konč.

Poleg tega obstajajo nekatere razlike glede ravni uporabe sankcij v različnih državah članicah, vključno z državami članicami s približno enako velikim bančnim sektorjem, pri čemer se v nekaterih državah članicah več kot eno leto ni uporabila nobena sankcija, kar bi lahko bil znak pomanjkljivega izvrševanja predpisov EU.

1.2.2. Upravljanje

Evropska komisija je v sporočilu z dne 4. marca 2009[2] objavila, da bo (i) preučila pravila o upravljanju in prakso finančnih institucij ob upoštevanju finančne krize ter (ii) po potrebi priporočila ali predlagala regulativne ukrepe, da se v tem pomembnem gospodarskem sektorju odpravijo vse pomanjkljivosti sistema upravljanja.

Komisija je junija 2010 objavila zeleno knjigo Korporativno upravljanje finančnih institucij in politika prejemkov[3] in spremni delovni dokument služb[4], v katerih je analizirala pomanjkljivosti ureditev upravljanja v sektorju finančnih storitev in predlagala možne rešitve.

Rezultati tega javnega posvetovanja so pokazali, da glede ugotovljenih pomanjkljivosti obstaja splošno soglasje, ki so ga podprli različni javni organi in države članice. Evropski parlament je v Poročilu o prejemkih direktorjev javnih družb in politiki prejemkov v sektorju finančnih storitev[5] priznal, da je pomembno okrepiti standarde in prakse upravljanja finančnih institucij. Ekonomsko-socialni odbor v svojem mnenju o zeleni knjigi Korporativno upravljanje finančnih institucij in politika prejemkov[6] pozdravlja zeleno knjigo Komisije in podpira predlagani ukrep.

1.2.3. Preveliko zanašanje na zunanje bonitetne ocene

Na mednarodni ravni je Odbor za finančno stabilnost pred kratkim objavil načela za omejitev zanašanja organov in finančnih institucij na zunanje bonitetne ocene[7]. V načelih se poziva k odpravi ali nadomestitvi sklicevanj na takšne ocene v zakonodaji, kjer so na voljo ustrezni alternativni standardi kreditne sposobnosti, in k zahtevi za banke, da pripravijo lastne bonitetne ocene. Predlagane določbe so v skladu z načeli Odbora za finančno stabilnost.

1.2.4. Kapitalske rezerve

Ohranjanje kapitala in zlasti proticiklične rezerve so namenjeni zmanjševanju tveganja procikličnosti in tveganja prevelikega finančnega vzvoda iz točke 1.1.4 zgoraj.

1.3. Obstoječe določbe Skupnosti na tem področju

Direktiva 2006/48/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij zahteva, da imajo kreditne institucije zanesljivo ureditev upravljanja. Vendar v njej ni podrobno določeno, kakšne bi morale biti ureditve upravljanja.

---

2 COM(2009) 114 konč.
3 COM(2010) 284 konč.
4 SEC(2010) 669 konč.
5 2010/2009(INI).
6 INT/527.
7 http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_101027.pdf.

Da bi se omejilo zanašanje na zunanje bonitetne ocene, se je z Direktivo 2006/48/ES za banke uvedla obveznost izvajanja primerne skrbnosti v zvezi z osnovnimi sredstvi izpostavljenosti v listinjenju.

1.4. Usklajenost z drugimi politikami

Predlagana reforma upravljanja kreditnih institucij je v okviru reforme evropske strukture nadzora, strožjih kapitalskih zahtev ter obvladovanja in reševanja kriz sestavni del splošne reforme sektorja finančnih storitev. Reformo upravljanja je treba obravnavati tudi v okviru nedavnega sporočila Komisije o krepitvi sistemov sankcij v sektorju finančnih storitev.

Komisija je začela horizontalno pobudo, da bi panogo spodbudila k povečanju deleža žensk v upravah. Po enem letu bo ocenila, ali je bil s pobudami za samoregulacijo dosežen želen učinek, v nasprotnem primeru pa bo razmislila o zakonodajnih pristopih. Glede na to, da ocena učinka kaže, da se to vprašanje nanaša tudi na bančni sektor, je pristop, sprejet na tej stopnji, v skladu s pristopom od spodaj navzgor. Če pa bo obširnejša ocena čez eno leto pokazala, da je treba pripraviti zakonodajo, bo pristop v tem sektorju treba prilagoditi.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

2.1. Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi

2.1.1. Sankcije

Komisija je organizirala javno posvetovanje Komisija o ukrepih, predvidenih za krepitev in približevanje sistemov sankcij v finančnem sektorju[8], vključno z vprašanji, pomembnimi v bančnem sektorju, kot je bilo opredeljeno na podlagi študije o nacionalnih sistemih sankcij v tem sektorju[9], ki jo je izvedel Odbor evropskih bančnih nadzornikov. Posvetovanje se je končalo 19. februarja 2011.

Komisija je prejela pripombe različnih udeležencev posvetovanja, vključno z velikim številom zainteresiranih strani v bančnem sektorju (nadzorni organi, centralne banke, banke in bančna združenja), ki so predložili pripombe v zvezi s potrebo po ukrepanju EU na tem področju, upravičeno ravnijo usklajevanja, posebnimi predlaganimi ukrepi in njihovimi morebitnimi prednostmi ali pomanjkljivostmi.

O ukrepih, predvidenih za približevanje in krepitev sistemov sankcij, se je na srečanju Odbora za finančne storitve, ki je bilo 17. januarja 2011, razpravljalo tudi z državami članicami.

2.1.2. Upravljanje

Pobuda in ocena učinka sta posledica obsežnega in stalnega dialoga ter posvetovanja z vsemi glavnimi zainteresiranimi stranmi, vključno z zakonodajalci za vrednostne papirje, udeleženci na trgu (izdajatelji, posredniki in investitorji) ter potrošniki.

---

8 http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/sanctions_en.htm.

9 CEBS: „Mapping of supervisory objectives, including early intervention measures and sanctioning powers“ (Pregled nadzornih ciljev, vključno z zgodnjimi intervencijskimi ukrepi in pooblastili za sankcioniranje), marec 2009/47, na voljo na strani http://www.c-ebs.org/home.aspx. Informacije iz tega poročila so bile naknadno posodobljene na podlagi prispevkov, ki so jih predložile države članice.

Vprašalniki o praksah upravljanja so bili poslani desetim večjim različnim bankam ali zavarovalnicam, ki so uvrščene na borzi in imajo sedež v EU. Vprašalnikom je sledilo 30 pogovorov s člani odborov, sekretarji družb, vodilnimi finančniki, upravljavci tveganj in notranjimi nadzorniki.

Vprašalnik o stališčih in vlogi pri upravljanju finančnih institucij je bil poslan tudi evropskim bančnim nadzornikom. Podobno so tudi različni glavni evropski institucionalni investitorji in združenja delničarjev prejeli vprašalnik o njihovih praksah in pričakovanjih glede upravljanja finančnih institucij. Naslednje srečanje s približno 30 investitorji je bilo 2. februarja 2010.

Na podlagi zelene knjige je bilo organizirano javno posvetovanje, ki je potekalo od 2. junija 2010 do 1. septembra 2010 in na katerem so bili obravnavani mogoči nadaljnji načini za odpravljanje napak pri upravljanju finančnih institucij. Odzivi in njihova analiza so na voljo na spletni strani Komisije[10].

2.1.3. Preveliko zanašanje na zunanje bonitetne ocene

Komisija je izvedla javno posvetovanje o vprašanjih v zvezi z zunanjimi bonitetnimi ocenami, ki so zajemala tudi preveliko zanašanje nanje. Posvetovanje, za katerega je bilo prejetih 93 odzivov, se je končalo 7. januarja 2011. Predlaganih je bilo več možnosti, od spodbujanja uporabe notranjih modelov do zahtev, da podjetja sama upravljajo tveganje, ne da bi se pri tem izključno ali sistematično zanašale na zunanje bonitetne ocene. Odzivi in njihova analiza so na voljo na spletni strani Komisije[11].

2.1.4. Kapitalske rezerve

Kapitalske rezerve so del sporazuma Baselskega odbora za bančni nadzor iz leta 2010 ter so bile obsežno obravnavane v baselskem okviru in v okviru posebnih posvetovanj Komisije.

2.2. Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj

2.2.1. Sankcije

Študija, ki jo je leta 2008[12] izvedel Odbor evropskih bančnih nadzornikov, je zagotovila informacije o upravnih sankcijah, določenih v nacionalni zakonodaji, in dejanski uporabi sankcij s strani bančnih nadzornikov. Komisija je leta 2011 zbrala dodatne informacije o sankcijah iz nacionalnih zakonodaj za bistvene kršitve direktive o kapitalskih zahtevah.

Predlagani ukrepi temeljijo na navedenih informacijah in odzivih na javno posvetovanje.

2.2.2. Upravljanje

Službe Komisije so kot del postopka posvetovanja in med pripravo zelene knjige 12. oktobra 2009 organizirale tudi javno konferenco, katere se je udeležilo veliko

---

10 http://ec.europa.eu/internal_market/company/modern/corporate_governance_in_financial_institutions_en.htm#consultation2010.

11 http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/credit_agencies_2011&vm=detailed&sb=Title.

12 Glej sklicevanje v opombi 9.

zainteresiranih strani. Razprava je bila osredotočena na vlogo in pristojnost uprave, vprašanja o upravljanju, povezana z notranjim nadzorom in upravljanjem tveganja, ustrezno vlogo delničarjev, nadzornikov in zakonitih revizorjev.

Zelena knjiga prav tako temelji na analizi in študijah, ki so jih na mednarodni ravni ter tudi evropski in nacionalni ravni izvedle ali jih izvajajo javne ali zasebne organizacije. Službam Komisije sta pri njihovem delu svetovala Evropski forum za upravljanje podjetij in začasna svetovalna skupina za upravljanje, ki jo sestavljajo nekateri člani navedenega foruma in drugi znani strokovnjaki s področja upravljanja.

2.2.3. Preveliko zanašanje na zunanje bonitetne ocene

Komisija dejavno sodeluje pri delu navedenega Odbora za finančno stabilnost. Poleg tega sodeluje v Baselskem odboru za bančni nadzor, ki si v okviru svojih delovnih skupin za likvidnost ter za bonitetno ocenjevanje in listinjenje prav tako prizadeva za omejitev zanašanja na bonitetne ocene.

2.2.4. Kapitalske rezerve

Delo v zvezi s kapitalskimi rezervami so na tehnični ravni opravljale tudi podskupine delovne skupine za direktivo o kapitalskih zahtevah, katerih člane imenuje Evropski odbor za bančništvo.

2.3. Ocena učinka

2.3.1. Sankcije

Sporočilu Krepitev sistemov sankcij v sektorju finančnih storitev je bila priložena ocena učinka, v kateri so bile analizirane glavne možnosti politike za približevanje in krepitev sistemov sankcij za kršitve pravil o finančnih storitvah, vključno z bančnim sektorjem. Druga ocena učinka, v kateri so podrobneje preučene posebne težave na področju kapitalskih zahtev, je priložena temu predlogu.

Glavni cilj predlaganih ukrepov je, da se z učinkovitejšimi in bolj odvračilnimi nacionalnimi sistemi sankcij zagotovi boljše spoštovanje bančnih pravil EU. Za to je treba doseči naslednje operativne cilje:

- okrepitev in približanje pravnega okvira v zvezi s sankcijami z zagotovitvijo:
  - ustreznih upravnih sankcij za bistvene kršitve direktive o kapitalskih zahtevah,
  - ustreznega osebnega področja upravnih sankcij,
  - objave sankcij,
- okrepitev in približanje mehanizmov, s katerimi se spodbuja odkrivanje kršitev, z zagotovitvijo:
  - učinkovitih mehanizmov, ki spodbujajo poročanje o kršitvah.

2.3.2. Upravljanje

Splošni cilj te pobude je večja učinkovitost upravljanja tveganja v evropskih kreditnih institucijah in investicijskih družbah. Predvideni ukrepi bi morali pripomoči k preprečevanju, da bi posamezne kreditne institucije nase prevzele preveliko tveganje, in preprečevanju kopičenja prevelikega tveganja v finančnem sistemu. Da bi se ta cilj dosegel, se ta pobuda osredotoča na naslednje operativne cilje:

– odbori povečajo učinkovitost nadzora tveganja,

– izboljša se položaj funkcije upravljanja tveganja in

– nadzorniki upravljanja tveganja zagotovijo učinkovito spremljanje.

Komisija se je zaradi doseganja teh ciljev odločila, da bo izboljšala sedanji pravni okvir.

Z zahtevami glede sestave uprave in izbire njenih članov se bodo zagotovili ustreznejše ravnanje, usposobljenost, časovna zavezanost in večja odgovornost. Z dobro seznanjenimi in usposobljenimi upravami ter močno funkcijo upravljanja tveganja bodo lahko kreditne institucije lažje ugotovile in upravljale nastajajoča tveganja, s čimer se bo preveliko tveganje omejilo. Z zahtevami glede razkritja se bo podprla večja preglednost, zaradi česar bo obveščenost trga večja in tržna disciplina boljša.

Z odprtjem uprave za različnejše kandidate bodo osebe, ki zdaj niso sodelovale v njej, lahko postale njene članice. Tako bo število ustreznih kandidatov za članstvo v upravi večje, strokovno znanje pa bo boljše. Zato noben možen negativen vpliv predloga na skupino ustreznih kandidatov ne bi smel biti velik.

Strožje zahteve na evropski ravni bi lahko negativno vplivale na konkurenčnost evropskih kreditnih institucij na mednarodni ravni. Vendar bi se lahko morebitna manjša konkurenčnost zaradi strožjih zahtev ublažila s pozitivnim vplivom na investitorje, vlagatelje in druge zainteresirane strani. Boljše upravljanje tveganja bi prispevalo k prilagodljivosti bančnega sektorja.

Predlog kreditnim institucijam ne bi povzročil velikih stroškov niti ne bi bistveno vplival na dajanje posojil.

2.3.3. Preveliko zanašanje na zunanje bonitetne ocene

Splošni del o prevelikem zanašanju, ki zajema predlagane elemente, bo vključen v naslednjo oceno učinka o novi pobudi za bonitetne agencije (predvidena v začetku julija 2011).

2.3.4. Kapitalske rezerve

Ker so kapitalske rezerve del baselskega sporazuma, so njihovi učinki skupaj z učinki vseh drugih ukrepov ocenjeni v oceni učinka in podrobno pojasnjeni v Uredbi, ki spremlja to direktivo.

3. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun EU.

4. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

4.1. Pravna podlaga

Pravna podlaga tega predloga je člen 53(1) PDEU. Direktivi 2006/48/ES in 2006/49/ES, ki ju bosta nadomestili ta direktiva in predlagana uredba [vstavi OP], sta temeljni instrument za vzpostavitev notranjega trga z vidika svobode ustanavljanja in svobodnega opravljanja finančnih storitev na področju kreditnih institucij in investicijskih družb. Ta predlog bo nadomestil direktivi 2006/48/ES in 2006/49/ES, kar zadeva usklajevanje nacionalnih določb, ki urejajo izdajanje dovoljenj za poslovanje, pridobitev kvalificiranih deležev, uveljavljanje svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, pristojnosti nadzornih organov matičnih držav članic in držav članic gostiteljic v zvezi s tem, ter določb, ki urejajo ustanovni kapital in nadzorniški pregled kreditnih institucij in investicijskih družb. Glavni cilj in vsebina tega predloga je uskladitev nacionalnih določb v zvezi z dostopom do dejavnosti kreditnih institucij in investicijskih družb, načini za njihovo upravljanje ter njihovim nadzornim okvirom. Podlaga tega predloga je zato člen 53(1) PDEU.

Ta predlog dopolnjuje predlagano uredbo [vstavi OP] o enotnih in neposredno veljavnih bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijske družbe, ker so takšne zahteve tesno povezane z delovanjem finančnih trgov z vidika obsega sredstev, ki jih imajo kreditne institucije in investicijske družbe, ter temelji na členu 114 PDEU.

4.2. Subsidiarnost

V skladu z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti, ki sta določena v členu 5 PDEU, posamezne države članice ne morejo ustrezno uresničiti ciljev predlaganih ukrepov, zato jih lahko bolje uresniči EU. Določbe predloga ne prekoračujejo okvirov, ki so potrebni za uresničitev zastavljenih ciljev. Le z ukrepanjem EU se lahko zagotovi, da veljajo za kreditne institucije in investicijske družbe, ki delujejo v več kot eni državi članici, enake zahteve, s čimer se zagotovijo tudi enaki konkurenčni pogoji, zmanjšuje regulativna zapletenost, preprečijo neupravičeni stroški usklajevanja za čezmejne dejavnosti, spodbuja dodatno vključevanje na trg EU in prispeva k preprečevanju možnosti za regulatorno arbitražo. Ukrepi EU zagotavljajo tudi visoko stopnjo finančne stabilnosti v EU.

4.3. Skladnost s členoma 290 in 291 PDEU

Komisija je 23. septembra 2009 sprejela predloge uredb o ustanovitvi Evropskega bančnega organa (EBA), Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) ter Evropskega organa za vrednostne papirje in trge (ESMA)[13]. V zvezi s tem želi spomniti na izjave v zvezi s členoma 290 in 291 PDEU, ki jih je navedla ob sprejetju uredb o ustanovitvi evropskih nadzornih organov: „Komisija v zvezi s postopkom sprejemanja regulativnih standardov poudarja edinstven značaj sektorja finančnih storitev, ki izhaja iz Lamfalussyjeve strukture in je izrecno priznan v izjavi št. 39 k PDEU. Vendar ima Komisija resne dvome o tem, ali so omejitve glede njene vloge pri sprejemanju delegiranih aktov in izvedbenih ukrepov skladne s členoma 290 in 291 PDEU.“

[13] COM(2009) 501, COM(2009) 502, COM(2009) 503.

5. PODROBNA OBRAZLOŽITEV

5.1. Medsebojen vpliv in skladnost z elementi svežnja

Ta direktiva tvori sveženj skupaj s predlagano uredbo [vstavi OP]. Ta sveženj bi nadomestil direktivi 2006/48/ES in 2006/49/ES. To pomeni, da bi Direktiva in Uredba obravnavali tako kreditne institucije kot investicijske družbe. Določbe o slednjih so bile z Direktivo 2006/49/ES le dodane Direktivi 2006/48/ES. Velik del Direktive 2006/49/ES zajema le sklicevanja na Direktivo 2006/48/ES. Če bi se določbe, ki se uporabljajo za obe vrsti subjektov, v svežnju združile, bi se izboljšala razumljivost določb, ki ju urejajo. Poleg tega bi se obširne priloge obeh direktiv vključile v normativni del, zaradi česar bi bila njihova uporaba še enostavnejša.

Bonitetni predpisi, ki veljajo neposredno za banke in investicijske družbe, so določeni v predlogu Uredbe. V predlogu Direktive ostajajo določbe o dovoljenju za poslovanje kreditnih institucij ter uveljavljanju svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev. To ne bo zadevalo investicijskih družb, saj so njihove zadevne pravice in obveznosti urejene z Direktivo 2004/39/ES (MiFiD). V Direktivi se bodo prav tako ohranila splošna načela nadzorovanja kreditnih institucij in investicijskih družb, ki so naslovljena na države članice in njihove pristojne organe. To vključuje predvsem izmenjavo informacij, porazdelitev nalog med nadzorniki iz domačih držav in držav gostiteljic ter izvajanje pooblastil za sankcioniranje (kar bo uvedeno na novo). Direktiva bo še naprej zajemala določbe, ki urejajo nadzorniški pregled kreditnih institucij in investicijskih družb s strani pristojnih organov držav članic. Te določbe dopolnjujejo splošne bonitetne zahteve iz Uredbe, ki veljajo za kreditne institucije in investicijske družbe, z individualnimi ureditvami, o katerih odločajo pristojni organi na podlagi rednih nadzorniških pregledov posamezne kreditne institucije in investicijske družbe. Obseg takšnih nadzornih ureditev bo določen v Direktivi, da bodo lahko pristojni organi presodili, katere ureditve bi bilo treba uvesti. To zajema notranje postopke kreditne institucije ali investicijske družbe, zlasti v zvezi z na novo uvedenimi zahtevami glede upravljanja tveganja in upravljanja.

5.2. Sankcije

Države članice morajo zagotoviti, da je za kršitve bančne zakonodaje mogoče uporabiti ustrezne upravne sankcije in ukrepe. V ta namen bo Direktiva zahtevala, da morajo države članice izpolnjevati naslednje minimalne predpise.

Prvič, upravne sankcije in ukrepi morajo veljati za tiste fizične ali pravne osebe, kreditne institucije in posameznike, ki so odgovorni za kršitev. Sem spadajo kreditne institucije, investicijske družbe in po potrebi posamezniki.

Drugič, v primeru kršitve ključnih določb te direktive in Uredbe morajo pristojni organi imeti na voljo minimalni sklop upravnih sankcij in ukrepov, ki vključuje odvzem dovoljenja, odredbe o opustitvi določene dejavnosti ali ravnanja, javno izjavo, razrešitev vodstva in upravne denarne sankcije.

Tretjič, najvišji zneski upravnih denarnih sankcij, določeni v nacionalni zakonodaji, morajo biti višji od s kršitvijo pridobljenih koristi, če jih je mogoče določiti, v vsakem primeru pa ne smejo biti nižji od zneskov, določenih v Direktivi (10 % skupnega letnega prometa zadevne institucije v primeru pravne osebe, 5 milijonov EUR ali 10 % letnega prihodka posameznika v primeru fizične osebe).

Četrtič, merila, ki jih pristojni organi upoštevajo pri določitvi vrste in višine sankcije za posamezen primer, morajo zajemati vsaj merila iz Direktive (npr. koristi, pridobljene s kršitvijo, ali izgube, povzročene tretjim osebam, sodelovanje odgovorne osebe itd.).

Petič, uporabljene sankcije in ukrepe je treba objavljati, kot je določeno v tej direktivi.

Nazadnje, vzpostaviti je treba ustrezen mehanizem za spodbujanje poročanja o kršitvah v kreditnih institucijah in investicijskih družbah.

Kazenskih sankcij ta predlog ne zajema.

5.3. Upravljanje

Uprava kreditne institucije ali investicijske družbe kot celote mora vedno nameniti dovolj časa in imeti ustrezno znanje, spretnosti in izkušnje, da lahko razume dejavnost kreditne institucije in njeno izpostavljenost glavnim tveganjem. Vsi člani uprave morajo imeti zadosten ugled, ustrezne individualne lastnosti in morajo neodvisno razmišljati, da lahko konstruktivno izpodbijajo in nadzorujejo odločitve uprave. Da bi se preprečilo skupinsko razmišljanje in spodbudilo kritično izpodbijanje, mora biti sestava uprav kreditnih institucij dovolj različna, kar zadeva starost, spol, geografski izvor, izobrazbo in poklicne izkušnje, da se lahko predstavijo različna mnenja in izkušnje. Za zagotovitev ustreznega zastopanja demografske realnosti je ravnovesje med spoloma še zlasti pomembno.

Za zagotovitev učinkovitega pregleda in nadzora nad tveganji mora biti uprava odgovorna za celotno strategijo tveganja za kreditno institucijo ali investicijsko družbo ter za ustreznost sistemov upravljanja tveganja, pri čemer se upošteva profil tveganja kreditne institucije. Ob upoštevanju pomembnosti dobrega upravljanja tveganja v kreditnih institucijah mora uprava v okviru svoje nadzorne funkcije ustanoviti ločen odbor za tveganja, ki bo obravnaval zlasti vprašanja v zvezi s tveganji in pripravljal odločitve uprave o teh vprašanjih. Odbor za tveganja bi moral pomagati upravi pri nadzoru tveganj, vendar bi morala uprava še naprej nositi končno odgovornost za strategijo tveganja.

Da se višjemu vodstvu in upravi zagotovi popoln pregled nad tveganji, morajo imeti kreditne institucije in investicijske družbe neodvisni oddelek za upravljanje tveganja, ki lahko oblikuje učinkovit in celosten pogled na celoten obseg tveganj v kreditni instituciji. Oddelek za upravljanje tveganja mora imeti zadosten ugleden in pooblastila, da lahko vpliva na strateške odločitve o upravljanju tveganja, ter neposreden stik z upravo.

5.4. Preveliko zanašanje na zunanje bonitetne ocene

Kreditne institucije in investicijske družbe morajo imeti lastna zanesljiva merila za odobritev kreditov in vzpostavljene procese odločanja o kreditih. To velja ne glede na to, ali institucije dajejo posojila strankam ali prevzemajo izpostavljenosti v listinjenju. Zunanje bonitetne ocene se lahko uporabijo kot eden od dejavnikov v tem procesu, vendar ne smejo prevladovati. Zlasti notranje metodologije se ne smejo izključno ali sistematično opirati na zunanje ocene.

Za posebne namene izračuna regulativnih bančnih kapitalskih zahtev se ocene bonitetnih agencij v nekaterih primerih uporabijo kot podlaga za razlikovanje kapitalskih zahtev glede na tveganja in ne za določanje najmanjše zahtevane količine samega kapitala. Okvir direktive o kapitalskih zahtevah kot celota banke spodbuja, da namesto zunanjih bonitetnih ocen uporabijo notranje ocene tudi za izračune regulativnih kapitalskih zahtev.

S predlagano določbo se bo od kreditnih institucij in investicijskih družb, ki so bistveno izpostavljene kreditnim tveganjem ali imajo veliko število nasprotnih strank, zahtevalo, da oblikujejo in uporabljajo notranje modele in ne standardiziranega pristopa, ki temelji na zunanjih ocenah.

Poleg tega se predlaga, da Evropski bančni organ vsako leto javno objavi informacije o ukrepih, ki so jih sprejele institucije in nadzorni organi, da bi se omejilo zanašanje na zunanje ocene, ter poročila o stopnji nadzorne konvergence v zvezi s tem.

5.5. Kapitalske rezerve

Na podlagi sporazuma Basel III ta predlog poleg zahtev uvaja dve kapitalski rezervi: rezervo za ohranitev kapitala in proticiklično kapitalsko rezervo.

Rezerva za ohranitev kapitala znaša 2,5 % tveganju prilagojenih sredstev, se vedno uporablja in mora biti vzpostavljena s kapitalom najvišje kakovosti.

Njen cilj je zagotavljanje, da so institucije v izjemnih obdobjih, ki lahko trajajo več let, sposobne absorbirati izgube. Pričakuje se, da institucije tak kapital vzpostavijo v času ugodnih gospodarskih razmer. Za kreditne institucije, ki ne dosegajo cilja rezerve, bodo veljale omejitve pri diskrecijski razporeditvi dobička, dokler cilj ne bo dosežen.

Proticiklična kapitalska rezerva je namenjena doseganju širšega makrobonitetnega cilja zaščite bančnega sektorja in realnega gospodarstva pred sistemskimi tveganji, ki izhajajo iz razvoja skupne rasti kreditov od ugodnega gospodarskega položaja do recesije, in splošneje pred drugimi strukturnimi spremenljivkami in tveganji, ki jim je bančni sektor izpostavljen zaradi drugih dejavnikov tveganja, povezanih s tveganjih za finančno stabilnost. Uporabila se bo s prilagoditvijo velikosti razpona rezerve, določenega z rezervo za ohranitev, za dodatnih 2,5 %.

Proticiklično kapitalsko rezervo za posojila fizičnim in pravnim osebam v njihovi državi članici določijo nacionalni organi. Znaša lahko med 0 % in 2,5 % tveganju prilagojenih sredstev, pri čemer mora biti prav tako vzpostavljena s kapitalom najvišje kakovosti. Organi lahko celo določijo rezervo, ki presega 2,5 %, če je to upravičeno. Proticiklična kapitalska rezerva bo nujna v obdobjih prekomerne rasti kreditov in sproščena v primeru upada gospodarske rasti. Evropski odbor za sistemska tveganja (ESRB) lahko za nacionalne organe izda priporočila glede določanja rezerv in njihovega spremljanja, vključno s primeri, v katerih rezerva presega 2,5 %. Če je proticiklična kapitalska rezerva nižja od 2,5 %, morajo države članice medsebojno priznati kapitalsko zahtevo in jo uporabiti za banke na svojem ozemlju. Če rezerva presega 2,5 %, lahko organi izbirajo, ali bodo sprejeli presojo organov iz druge države članice in uporabili višjo stopnjo ali bodo za institucije, ki imajo dovoljenje v njihovi državi članici, ohranili 2,5-odstotno stopnjo.

Za kreditne institucije in investicijske družbe, katerih kapital je manjši od rezerv, bodo veljale omejitve glede razporeditve dobičkov, plačil za dodatne instrumente prvega reda ter dodelitve variabilnega prejemka in diskrecijskih pokojninskih prejemkov. Poleg tega bodo morale te institucije nadzornim organom predložiti načrte za ohranitev kapitala, da se zagotovi hitra obnova rezerv.

2011/0203 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih družb ter spremembi Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 53(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke[14],

ob upoštevanju mnenja Evropskega nadzornika za varstvo podatkov[15],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij[16] ter Direktiva 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih družb in kreditnih institucij[17] (v nadaljnjem besedilu: institucije) sta bili večkrat bistveno spremenjeni. Za kreditne institucije in investicijske družbe se uporablja veliko določb iz direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES. Zaradi jasnosti in zagotovitve usklajene uporabe teh določb bi bilo zaželeno, da se določbe združijo v novo zakonodajo, ki bi se uporabljala za kreditne institucije in investicijske družbe. Zaradi večje dostopnosti morajo biti določbe iz prilog k tema direktivama vključene v normativni del te nove zakonodaje.

(2) Nova zakonodaja mora biti sestavljena iz dveh različnih pravnih instrumentov. Ta direktiva mora vsebovati določbe, ki urejajo izdajanje dovoljenj za poslovanje,

---

14 UL C , , str. .
15 UL C , , str. .
16 UL L 177, 30.6.2006, str. 1.
17 UL L 177, 30.6.2006, str. 201.

pridobitev kvalificiranih deležev, uveljavljanje svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, pristojnosti nadzornih organov matičnih držav članic in držav članic gostiteljic v zvezi s tem, ter določbe, ki urejajo ustanovni kapital in nadzorniški pregled kreditnih institucij in investicijskih družb. Glavni cilj in vsebina te direktive je uskladitev nacionalnih določb v zvezi z dostopom do dejavnosti kreditnih institucij in investicijskih družb, postopki njihovega upravljanja ter njihovim nadzornim okvirom. Poleg teh določb vsebujeta direktivi 2006/48/ES in 2006/49/ES tudi bonitetne zahteve za kreditne institucije in investicijske družbe. Te zahteve morajo biti določene v uredbi o enotnih in neposredno veljavnih bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijske družbe, ker so takšne zahteve tesno povezane z delovanjem finančnih trgov z vidika obsega sredstev, ki jih imajo kreditne institucije in investicijske družbe. To direktivo je treba zato brati skupaj z navedeno uredbo. Oba pravna instrumenta morata skupaj tvoriti pravni okvir, ki ureja bančne dejavnosti ter bonitetna pravila za kreditne institucije in investicijske družbe.

(3) Splošne bonitetne zahteve iz Uredbe [vstavi OP] so dopolnjene z individualnimi ureditvami, o katerih odločajo pristojni organi po rednem nadzorniškem pregledu posamezne kreditne institucije in investicijske družbe. Obseg takšnih nadzornih ureditev se določi v tej direktivi in pristojni organi bi morali biti sposobni presoditi, katere ureditve bi bilo treba uporabiti. Kar zadeva takšne individualne ureditve v zvezi z likvidnostjo, morajo pristojni organi upoštevati načela, določena v smernicah o likvidnosti, ki jih je objavil Odbor evropskih bančnih nadzornikov[18].

(4) Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov[19] omogoča, da investicijske družbe, ki so jih pooblastili pristojni organi matične države članice in so pod njihovim nadzorom, ustanovijo podružnice in prosto zagotavljajo storitve v drugih državah članicah. Navedena direktiva ustrezno predvideva uskladitev pravil o pooblastitvi in opravljanju dejavnosti investicijskih družb. Vendar ne določa zneskov ustanovnega kapitala takšnih družb ali skupnega okvira za spremljanje tveganj, ki izhajajo iz poslovanja navedenih družb, kar bi morala urediti ta direktiva.

(5) Ta direktiva predstavlja bistveni instrument za vzpostavitev notranjega trga z vidika svobode ustanavljanja in svobode opravljanja finančnih storitev na področju kreditnih institucij.

(6) Za nemoteno delovanje notranjega trga sta poleg zakonskih pravil potrebna tudi tesno in stalno sodelovanje ter znatno okrepljena konvergenca regulatornih in nadzornih praks med pristojnimi organi držav članic.

(7) Z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ)[20] je bil uveden EBA. Ta direktiva bi morala upoštevati vlogo in funkcijo EBA, ki sta določeni v navedeni uredbi, ter postopke, ki jim je treba slediti pri dodeljevanju nalog EBA.

---

18 Smernice o porazdelitvi likvidnostnih stroškov z dne 27. oktobra 2010 (http://www.eba.europa.eu).

19 UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

20 UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

(8) Ukrepe za usklajevanje nadzora kreditnih institucij je treba uporabljati za vse kreditne institucije, da bi tako lahko zaščitili prihranke in ustvarili enake konkurenčne pogoje za te institucije. Vendar bi bilo treba ustrezno upoštevati njihove objektivne statutarne razlike in njihove lastne cilje, kot jih določajo nacionalne zakonodaje.

(9) Obseg uporabe ukrepov mora biti zato čim širši, pri čemer zajema vse institucije, katerih dejavnost je sprejemanje vračljivih sredstev od javnosti, in sicer v obliki depozitov ali v kakšni drugi obliki, kot so na primer stalne izdaje obveznic in drugih primerljivih vrednostnih papirjev ter odobravanje kreditov za lasten račun. Predvideti bi bilo treba izjeme za nekatere kreditne institucije, za katere ta direktiva ne velja. Določbe te direktive ne smejo vplivati na uporabo nacionalnih zakonov, ki določajo posebna dodatna dovoljenja, na podlagi katerih lahko kreditne institucije izvajajo posebne dejavnosti ali začnejo opravljati posebne vrste poslov.

(10) Primerno je izvesti uskladitev, ki je potrebna in zadostna za zagotavljanje medsebojnega priznavanja dovoljenj in sistemov bonitetnega nadzora, kar omogoča izdajo enotne licence, priznane na celotnem ozemlju Unije, ter tudi uporabo načela bonitetnega nadzora matične države članice.

(11) Načela medsebojnega priznavanja in nadzora matične države članice zahtevajo, da pristojni organi države članice ne smejo izdati dovoljenja ali ga morajo odvzeti, če dejavniki, kot na primer vsebina programov dejavnosti, geografska porazdelitev dejavnosti ali dejavnosti, ki se dejansko izvajajo, jasno kažejo na to, da je kreditna institucija izbrala pravni sistem ene države članice, zato da bi se izognila strožjim standardom, ki veljajo v drugi državi članici, na ozemlju katere opravlja ali namerava opravljati večji del svojih dejavnosti. Kadar v zvezi s tem ni jasnih navedb in je večina vseh sredstev podjetij ene bančne skupine v drugi državi članici, katere pristojni organi izvajajo nadzor na konsolidirani podlagi, se lahko pristojnost za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi spremeni le s privolitvijo navedenih pristojnih organov.

(12) Pristojni organi ne smejo izdati ali podaljšati dovoljenja za poslovanje kreditne institucije, če obstaja možnost, da ne bodo mogli učinkovito izvajati nadzornih funkcij zaradi tesnih povezav med to institucijo in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami. Kreditne institucije, ki že imajo dovoljenje za poslovanje, bi tudi morale izpolnjevati zahteve pristojnih organov glede teh tesnih povezav.

(13) Obseg učinkovitega izvajanja nadzornih funkcij nadzornih organov vključuje nadzor na konsolidirani podlagi, ki ga je treba izvajati v kreditni instituciji ali investicijski družbi, če tako določa zakonodaja Unije. V takih primerih morajo biti organi, ki so prejeli prošnjo za dovoljenje, zmožni ugotoviti, kateri organi so pristojni za izvajanje konsolidiranega nadzora nad to kreditno institucijo ali investicijsko družbo.

(14) Kreditnim institucijam z dovoljenjem za poslovanje v njihovih matičnih državah članicah se dovoli, da na celotnem ozemlju Unije izvajajo katere koli ali vse dejavnosti iz Priloge I k tej direktivi z ustanavljanjem podružnic ali opravljanjem storitev.

(15) Ustrezno je, da se medsebojno priznavanje dejavnosti iz Priloge I k tej direktivi razširi na dejavnosti, ki jih izvajajo finančne institucije kot podružnice kreditnih institucij, kadar za te podružnice velja konsolidirani nadzor njihovih nadrejenih družb in izpolnjujejo nekatere stroge pogoje.

(16) V povezavi z uveljavljanjem pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev lahko država članica gostiteljica zahteva skladnost s posebnimi določbami nacionalnih zakonov ali predpisov za institucije, ki nimajo dovoljenja za poslovanje kot kreditne institucije v matičnih državah članicah, in v zvezi z dejavnostmi, ki niso navedene v Prilogi I k tej direktivi, če na eni strani takih določb ne zajema že Uredba [vstavi OP], so določbe združljive z zakonodajo Unije in so namenjene zaščiti javnega dobra ter na drugi strani za take institucije ali dejavnosti ne veljajo enakovredna pravila v skladu s to zakonodajo ali predpisi njihovih matičnih držav članic.

(17) Razen Uredbe [vstavi OP], ki določa neposredno veljavne bonitetne predpise za kreditne institucije in investicijske družbe, morajo države članice zagotoviti, da ni nobenih ovir za enako opravljanje medsebojno priznanih storitev, kot to poteka v matični državi članici, če to ni v nasprotju s pravnimi predpisi, ki ščitijo javno dobro v državi članici gostiteljici.

(18) Pravila, ki urejajo podružnice kreditnih institucij s sedeži zunaj Unije, morajo biti podobna v vseh državah članicah. Pomembno je zagotoviti, da ti predpisi ne bodo ugodnejši od tistih, ki veljajo za podružnice kreditnih institucij iz druge države članice. Unija mora imeti možnost sklenitve sporazumov s tretjimi državami, ki predvidijo uporabo predpisov, s katerimi bo takim podružnicam zagotovljeno enako obravnavanje na celotnem ozemlju Unije. Za podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v tretjih državah, ne sme veljati svoboda opravljanja storitev niti svoboda ustanavljanja v drugih državah članicah, razen v tistih, v katerih so bile ustanovljene.

(19) Unija in tretje države morajo skleniti sporazum, s katerim se bo omogočilo praktično izvajanje konsolidiranega nadzora nad čim večjim geografskim območjem.

(20) Za nadzor finančne trdnosti kreditne institucije in zlasti njene solventnosti je odgovorna njena matična država članica. Nadzor tržnega tveganja mora potekati na podlagi tesnega sodelovanja med pristojnimi organi matičnih držav članic in držav članic gostiteljic.

(21) Organi države članice gostiteljice morajo pridobiti informacije o dejavnostih, ki se izvajajo na njihovem ozemlju. Organi matične države članice morajo sprejeti nadzorne ukrepe, razen če morajo organi države gostiteljice sprejeti nujne previdnostne ukrepe.

(22) Nemoteno delovanje notranjega bančnega trga poleg zakonskih pravil zahteva tudi tesno in stalno sodelovanje ter znatno okrepljeno konvergenco regulatornih in nadzornih praks med pristojnimi organi držav članic. V ta namen se mora izvesti preučevanje problemov posameznih kreditnih institucij in medsebojna izmenjava informacij prek EBA. Tak postopek medsebojne izmenjave informacij v nobenem primeru ne sme nadomesti dvostranskega sodelovanja. Pristojni organi države članice gostiteljice morajo biti vedno zmožni v nujnih primerih in na lastno pobudo ali na pobudo pristojnih organov matične države članice preverjati, ali so dejavnosti kreditne institucije, ustanovljene na njihovem ozemlju, v skladu z ustrezno zakonodajo in načeli dobro premišljenih upravnih in računovodskih postopkov ter ustreznim notranjim nadzorom.

(23) Primerno je, da se omogoči izmenjava informacij med pristojnimi organi ter organi ali telesi, ki na podlagi svoje funkcije pomagajo krepiti stabilnost finančnega sistema. Da

bi ohranili zaupno naravo posredovanih informacij, mora biti seznam naslovnikov še naprej znotraj strogih omejitev.

(24) Nekatera ravnanja, kot so goljufije ali zlorabe trgovanja z notranjimi informacijami, lahko vplivajo na stabilnost in integriteto finančnega sistema. Določiti je treba pogoje, pod katerimi se v takih primerih dovoli izmenjava informacij.

(25) Kjer je določeno, da se lahko informacije razkrijejo le, če se s tem izrecno strinjajo pristojni organi, se tem organom omogoči, da svoje soglasje pogojujejo z izpolnjevanjem strogih pogojev.

(26) Prav tako mora biti dovoljena izmenjava informacij med pristojnimi organi, centralnimi bankami in drugimi organi s podobno funkcijo v vlogi monetarnih organov ter, če je ustrezno, drugimi javnimi organi, odgovornimi za nadzor plačilnih sistemov, in oddelki osrednje državne uprave.

(27) Za krepitev bonitetnega nadzora institucij ter zaščito strank kreditnih institucij morajo revizorji pristojnim organom nemudoma poročati, če kadar koli med opravljanjem svojih nalog ugotovijo, da obstajajo posamezni dejavniki, ki bi lahko resno vplivali na finančni položaj ali upravno in računovodsko organizacijo institucije. Iz istega razloga morajo države članice zagotoviti tudi izvajanje te obveznosti v vseh okoliščinah, v katerih revizorji odkrijejo taka dejstva med opravljanjem svojih nalog v podjetju, ki je tesno povezano s kreditno institucijo. Dolžnost revizorjev, da pristojnim organom po potrebi sporočajo nekatera dejstva in odločitve, povezane s institucijo, ki jih odkrijejo med opravljanjem svojih nalog v nefinančnem podjetju, sama po sebi ne spremeni narave njihovih nalog v tem podjetju niti načina opravljanja teh nalog v istem podjetju.

(28) Za zagotovitev, da institucije, osebe, ki učinkovito nadzorujejo njihovo poslovanje, in člani uprav institucij izpolnjujejo zahteve iz te direktive in Uredbe [vstavi OP] in da se podobno obravnavajo v Uniji, morajo države članice določiti učinkovite, sorazmerne in odvračilne upravne sankcije in ukrepe. Zato morajo upravne sankcije in ukrepi, ki jih določijo države članice, izpolnjevati nekatere bistvene zahteve v zvezi z naslovniki, merili, ki jih je treba upoštevati pri uporabi sankcije ali ukrepa, objavo sankcij ali ukrepov, ključnimi pristojnostmi za sankcioniranje in višino upravnih denarnih sankcij.

(29) Pristojni organi morajo biti zlasti pooblaščeni za uvedbo denarnih sankcij, ki so dovolj visoke, da ustrezajo koristim, ki jih je mogoče pričakovati, in odvračilne tudi za večje institucije in njihove direktorje.

(30) Za zagotovitev skladne uporabe sankcij v državah članicah pri določanju vrste upravnih sankcij ali ukrepov in višine upravnih denarnih sankcij morajo države članice zagotoviti, da pristojni organi upoštevajo vse zadevne okoliščine.

(31) Da se zagotovijo sankcije, ki na splošno odvračilno vplivajo na javnost, je treba sankcije običajno objaviti, razen v dobro utemeljenih okoliščinah.

(32) Za ugotavljanje morebitnih kršitev morajo imeti pristojni organi potrebna preiskovalna pooblastila in vzpostaviti učinkovite mehanizme za spodbujanje poročanja o morebitnih ali dejanskih kršitvah. Ti mehanizmi ne smejo posegati v ustrezno zaščito toženih strank.

(33) Da se zajamejo vsi ukrepi, ki se uporabijo po dejanski kršitvi, se mora ta direktiva nanašati na upravne sankcije in ukrepe, ki so namenjeni preprečevanju nadaljnjih kršitev, ne glede na to, ali je ukrep v skladu z nacionalno zakonodajo opredeljen kot sankcija ali ukrep.

(34) Ta direktiva ne sme posegati v določbe iz zakonodaje držav članic v zvezi s kazenskimi sankcijami.

(35) Države članice morajo zagotoviti, da imajo kreditne institucije in investicijske družbe notranji kapital, ki je glede na tveganja, katerim so ali bi lahko bili izpostavljeni, primeren glede na količino, kakovost in razporeditev. V skladu s tem morajo države članice zagotoviti, da kreditne institucije in investicijske družbe vzpostavijo strategije in procese za ocenjevanje in ohranjanje ustreznosti svojega notranjega kapitala.

(36) Pristojne organe se pooblasti za zagotovitev, da imajo institucije dobro organizacijo in ustrezna lastna sredstva ob upoštevanju tveganj, katerim so ali bi jim bile lahko izpostavljene institucije. **V zvezi s tem lahko pristojni organi držav članic upoštevajo tudi tveganja, katerim je izpostavljen del bilanc stanja institucij, da se določijo ustrezna lastna sredstva.**

(37) Za zagotovitev, da kreditne institucije, ki so dejavne v več državah članicah, niso nesorazmerno obremenjene zaradi nadaljnjih odgovornosti pristojnih organov posameznih držav članic, kar zadeva izdajanje dovoljenj in nadzor, je nujno, da se znatno okrepi sodelovanje med pristojnimi organi. V zvezi s tem je treba okrepiti vlogo konsolidacijskega nadzornika. EBA mora takšno sodelovanje podpreti in okrepiti.

(38) Da se zagotovi celovita tržna discipline po vsej Uniji, je ustrezno, da pristojni organi objavijo informacije v zvezi z nadaljevanjem poslovanja kreditnih institucij in investicijskih družb. Takšne informacije morajo biti zadostne za primerjavo pristopov, ki jih sprejmejo različni pristojni organi držav članic, in dopolnitev zahtev iz Uredbe v zvezi z razkrivanjem tehničnih informacij institucij.

(39) Nadzor institucij na konsolidirani podlagi je usmerjen predvsem v zaščito interesov vlagateljev in investitorjev institucij in zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema. Da bi bil nadzor na konsolidirani podlagi učinkovit, mora zato veljati za vse bančne skupine, vključno s skupinami, katerih nadrejene družbe niso kreditne institucije ali investicijske družbe. Države članice morajo pristojnim organom zagotoviti potrebne pravne instrumente, da se jim omogoči izvajanje takega nadzora.

(40) Pri skupinah z različnimi dejavnostmi, v katerih nadrejene družbe obvladujejo vsaj eno podrejeno družbo, morajo biti pristojni organi sposobni oceniti finančno stanje kreditne institucije ali investicijske družbe v taki skupini. Pristojni organi morajo imeti na voljo vsaj načine, s katerim lahko od vseh podjetij v skupini pridobijo potrebne informacije za opravljanje svoje funkcije. Vzpostaviti je treba sodelovanje med organi, pristojnimi za nadzor različnih finančnih sektorjev pri skupinah podjetij, ki opravljajo več različnih finančnih dejavnosti.

(41) Države članice morajo imeti možnost, da zavrnejo ali odvzamejo dovoljenje za opravljanje bančnih storitev pri nekaterih strukturah skupin, ki se štejejo za neprimerne za opravljanje bančnih dejavnosti, predvsem zato, ker takih struktur ni

mogoče učinkovito nadzorovati. V zvezi s tem imajo pristojni organi potrebna pooblastila, da se zagotovi varno in skrbno upravljanje kreditnih institucij.

(42) Mandati pristojnih organov morajo ustrezno upoštevati razsežnost Unije. Pristojni organi morajo zato ustrezno upoštevati učinek svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema v vseh drugih zadevnih državah članicah. Ob upoštevanju nacionalne zakonodaje se mora to načelo uporabljati za spodbujanje finančne stabilnosti v Uniji, pri čemer pristojnih organov ne sme zakonsko zavezovati, da dosežejo določen rezultat.

(43) Pomanjkljivosti pri upravljanju več institucij so odločilno prispevale k pretiranemu in nepremišljenemu tveganju v bančnem sektorju, kar je povzročilo neuspeh posameznih institucij ter sistemske težave v državah članicah in po celem svetu. Splošne določbe o upravljanju institucij in nezavezujoča narava bistvenega dela okvira upravljanja, ki temelji predvsem na prostovoljnih kodeksih ravnanja, niso prispevale k učinkovitemu izvajanju dobrega upravljanja institucij. Ker učinkovitega medsebojnega nadzora v institucijah ni bilo, je bil posledica neučinkovit nadzor sprejemanja odločitev na ravni upravljanja, kar je poslabšalo kratkoročne in pretirano tvegane strategije upravljanja. Zaradi nejasne vloge pristojnih organov pri nadziranju sistemov upravljanja institucij ni bilo mogoče zadostno nadzorovati učinkovitosti postopkov notranjega upravljanja.

(44) Da bi se preprečil morebitno škodljiv učinek slabo zasnovanih ureditev upravljanja na dobro upravljanje tveganja, morajo države članice uvesti načela in standarde za zagotavljanje učinkovitega nadzora uprave, spodbujanje trdne kulture tveganja na vseh ravneh kreditnih institucij in investicijskih družb ter omogočanje, da lahko pristojni organi spremljajo ustreznost ureditev notranjega upravljanja. Ta načela in standardi se uporabijo ob upoštevanju narave, obsega in zapletenosti dejavnosti institucij.

(45) Da bi lahko učinkovito spremljala upravljanje in odločitve vodstva, mora uprava institucije posvetiti dovolj časa izvajanju njegovih funkcij in biti sposobna razumeti poslovanje institucije, njene glavne izpostavljenosti tveganju, posledice poslovanja in strategije tveganja. Previsoko število vzporednih direktorskih funkcij bi članu uprave preprečilo, da posveti dovolj časa izvajanju te nadzorstvene vloge. Zato je treba omejiti število mandatov, ki jih ima lahko hkrati član uprave institucije v različnih podjetjih.

(46) Vzrok za to, da odbori slabo spremljajo odločitve v zvezi z upravljanjem, je delno povezan s pojavom skupinskega razmišljanja. Ta pojav je med drugim posledica neraznolikosti sestave odborov. Za spodbujanje neodvisnih mnenj in kritičnega razmišljanja morajo biti upravni organi institucij zato zaradi zastopanja različnih mnenj in izkušenj dovolj različni, kar zadeva starost, spol, geografski izvor, izobrazbo in poklicne izkušnje. Za zagotovitev ustreznega zastopanja populacije je še zlasti pomembno ravnovesje med spoloma. Bolj raznoliki odbori bi morali učinkoviteje spremljati upravljanje in zato prispevati k izboljšanemu nadzoru nad tveganjem in izboljšani vzdržljivosti institucij. Zato mora biti raznolikost eno od meril pri sestavi odborov.

(47) Politike prejemkov, ki spodbujajo pretirano tvegano ravnanje, lahko ogrozijo premišljeno in učinkovito upravljanje tveganja kreditnih institucij in investicijskih družb. Skupina G-20 se je zavezala k izvajanju načel Odbora za finančno stabilnost za dobro prakso prejemkov in izvedbene standarde (načela in standardi Odbora za

finančno stabilnost), ki preprečujejo morebitno škodljiv učinek slabo zasnovanih struktur prejemkov na dobro upravljanje tveganja in nadzor tveganega ravnanja posameznikov. Cilj te direktive je izvajanje mednarodnih načel in standardov na evropski ravni z uvedbo izrecne obveznosti, da kreditne institucije in investicijske družbe za kategorije uslužbencev, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganja kreditnih institucij in investicijskih družb, vzpostavijo in ohranijo politike in prakse prejemkov, ki so v skladu z učinkovitim upravljanjem tveganja.

(48) Da se zagotovi vzpostavitev dobrih politik prejemkov v kreditnih institucijah in investicijskih družbah, je primerno določiti jasna načela glede upravljanja in strukture politik prejemkov. Politike prejemkov morajo biti zlasti usklajene s pripravljenostjo za tveganje, vrednotami in dolgoročnimi interesi kreditne institucije ali investicijske družbe. Ocene elementov prejemkov, ki temeljijo na uspešnosti, morajo v ta namen temeljiti na dolgoročni uspešnosti in upoštevati sedanja in prihodnja tveganja, povezana z uspešnostjo. Za zagotavljanje, da je zasnova politik prejemkov vključena v upravljanja tveganja kreditne institucije mora uprava v svoji nadzorni funkciji sprejeti in redno pregledovati vzpostavljene politike prejemkov. Določbe o prejemkih odražajo na sorazmeren način razlike med različnimi vrstami kreditnih institucij in investicijskih družb glede na njihovo velikost, notranjo organiziranost in naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti, pri čemer pa nekatere vrste investicijskih družb ne morejo sorazmerno izpolnjevati vseh načel.

(49) Ker lahko slabo zasnovane politike prejemkov in sistem spodbud do nesprejemljive ravni povečajo tveganja, ki so jim izpostavljeni kreditne institucije in investicijske družbe, je treba sprejeti takojšne sanacijske ukrepe in po potrebi ustrezne popravne ukrepe. Zato je ustrezno zagotoviti, da so pristojni organi pooblaščeni za uvedbo kvalitativnih ali kvantitativnih ukrepov za zadevna podjetja, ki so namenjeni reševanju težav, ugotovljenih v zvezi s politikami prejemkov pri nadzornem pregledu.

(50) Določbe o prejemkih ne smejo posegati v celovito izvajanje temeljnih pravic, zagotovljenih na podlagi člena 153(5) PDEU, splošnih načel nacionalnega pogodbenega in delovnega prava, zakonodaje o pravicah in udeležbi delničarjev ter splošne odgovornosti upravnih organov zadevne institucije ter po potrebi pravic socialnih partnerjev, da sklepajo in izvajajo kolektivne pogodbe v skladu z nacionalno zakonodajo in običaji.

(51) Kapitalske zahteve za kreditno tveganje in tržno tveganje morajo temeljiti na zunanjih bonitetnih ocenah le, kolikor je to potrebno. Če je kreditno tveganje bistveno, morajo institucije zato na splošno poskusiti izvesti pristope ali notranje modele, ki temeljijo na notranjih bonitetnih ocenah. Kljub temu je mogoče uporabiti standardizirane pristope, ki se zanašajo na zunanje bonitetne ocene, če je kreditno tveganje manj pomembno, kar je značilno za manj izpopolnjene institucije, nebistvene kategorije izpostavljenosti ali situacije, ko je uporaba notranjih pristopov preveč obremenilna.

(52) Za nadzor likvidnosti so odgovorne matične države članice takoj, ko se začnejo uporabljati podrobna merila za zahtevo po kritju likvidnosti. Da lahko matične države članice do takrat uvedejo nadzor, ga je treba na tem področju uskladiti.. Za zagotovitev učinkovitega nadzora morajo organi matične države in države gostiteljice nadalje sodelovati na področju likvidnosti.

(53) Če znotraj skupine likvidna sredstva v eni instituciji v izjemnih okoliščinah ustrezajo likvidnostnim potrebam druge članice skupine, morajo pristojni organi institucijo izvzeti iz zahtev po kritju likvidnosti in namesto tega te zahteve uporabiti na konsolidirani podlagi.

(54) Ukrepi, sprejeti v skladu z Direktivo 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij[21], ne smejo biti v nasprotju z ukrepi, sprejetimi na podlagi te direktive. Nadzorni ukrepi ne smejo povzročiti diskriminacije med upniki iz različnih držav članic.

(55) Glede na finančno krizo in prociklične mehanizme, ki so prispevali k njenemu nastanku in povečanju njenega učinka, so Odbor za finančno stabilnost (FSB), Baselski odbor za bančni nadzor (BCBS) in skupina G20 pripravili priporočila za zmanjšanje procikličnih učinkov finančne uredbe. BCBS je decembra 2010 izdal nove svetove regulativne standarde o ustreznosti bančnega kapitala, vključno s predpisi, ki zahtevajo vzdrževanje rezerv za ohranitev kapitala in proticikličnih kapitalskih rezerv.

(56) Zato je ustrezno, da se za kreditne institucije in investicijske družbe poleg drugih zahtev po lastnih sredstvih zahteva rezerva za ohranitev kapitala in proticiklična kapitalska rezerva, da kreditne institucije in investicijske družbe v obdobjih gospodarske rasti akumulirajo zadostno kapitalsko osnovo za absorpcijo izgub v izjemnih obdobjih. Proticiklična kapitalska rezerva bi se povečala, ko bi se presodilo, da je skupna rast kreditov povezana z nastankom tveganja na ravni celotnega sistema, in zmanjšala v izjemnih obdobjih.

(57) Za zagotovitev, da proticiklične rezerve ustrezno izražajo tveganje prekomerne rasti kreditov za bančni sektor, morajo kreditne institucije in investicijske družbe izračunati za njih značilne rezerve kot tehtano povprečje stopenj proticikličnih rezerv, ki se uporabljajo za države, v katerih imajo kreditno izpostavljenost. Vsaka država članica mora zato imenovati organ, ki je odgovoren za četrtletno določanje stopnje proticiklične kapitalske rezerve za izpostavljenosti v zadevni državi članici. Ta stopnja rezerve bi morala upoštevati rast kreditnih stopenj in spremembe razmerja med posojili in BDP v tej državi članici ter vse druge spremenljivke, ki so povezane s tveganji za finančno stabilnost.

(58) Da bi se pri določanju stopenj proticikličnih kapitalskih rezerv spodbudila skladnost na mednarodni ravni, je BCBS oblikoval metodologijo na podlagi razmerja med krediti in BDP. Uporabiti jo je treba kot skupno izhodišče za odločitve ustreznih nacionalnih organov glede stopenj rezerv, vendar ne sme povzročiti samodejnega določanja rezerv ali zavezovati imenovanega organa. Imenovani organi bi predvsem lahko upoštevali tudi strukturne spremenljivke in izpostavljenost bančnega sektorja katerim koli drugim dejavnikom tveganja v zvezi s tveganji za finančno stabilnost.

(59) Za doseganje skladne uporabe in zagotovitev makrobonitetnega nadzora po vsej Uniji je ustrezno, da Evropski odbor za sistemska tveganja (ESRB) oblikuje načela, prilagojena gospodarstvu Unije, in je odgovoren za spremljanje njihove uporabe. Ta direktiva ne sme preprečiti ESRB ukrepanja, za katero meni, da je potrebno v skladu z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010

---

[21] UL L 125, 5.5.2001, str. 15.

o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja[22].

(60) Ustrezno je, da so odločitve držav članic glede stopenj proticikličnih rezerv čim bolj usklajene. Na zahtevo nacionalnih organov lahko ESRB v zvezi s tem spodbuja medsebojne razprave o njihovih predlaganih določitvah rezerv. Da bi spodbujali skladen pristop do dejavnikov, na katerih temeljijo te odločitve imenovanih organov, ter zagotovili, da je določitev stopenj proticikličnih rezerv skladna s temeljnimi načeli notranjega trga, bi morali imenovani organi tudi uradno obvestiti ESRB in EBA vsakič, ko upoštevajo spremenljivke, razen odstopanja razmerja med posojili in BDP od njegovega dolgoročnega trenda in s tem povezanih smernic ESRB, ter zato določijo stopnjo rezerv višje kot v primeru, če te spremenljivke ne bi bile upoštevane. Namen takšnega uradnega obvestila bi moral biti, da ESRB in EBA ocenita naravo takšnih spremenljivk ter skladnost določitve stopnje rezerve z načeli notranjega trga.

(61) Če kreditna institucija ali investicijska družba ne izpolnjuje v celoti zahtev glede rezerve za ohranitev kapitala in katere koli dodatne proticiklične rezerve, se morajo uporabiti ukrepi za zagotovitev, da institucija ali družba pravočasno ponovno vzpostavi raven lastnih sredstev. Za ohranitev kapitala je ustrezno, da se uvedejo sorazmerne omejitve glede diskrecijskih razporeditev dobička, vključno z izplačili dividend in plačili variabilnih prejemkov. Da imajo takšne institucije ali družbe verodostojno strategijo za ponovno vzpostavitev ravni lastnih sredstev, je treba poleg tega od njih zahtevati, da pripravijo načrt za ohranitev kapitala in se o njem dogovorijo s pristojnimi organi, pri čemer so v načrtu določeni način uporabe omejitev glede razporeditev in drugi ukrepi, ki jih namerava institucija ali družba sprejeti za zagotovitev skladnosti z zahtevami glede celotnih rezerv.

(62) S tehničnimi standardi v finančnih storitvah je treba zagotoviti dosledno usklajenost in ustrezno varstvo vlagateljev, investitorjev in potrošnikov po vsej Uniji. Ker je EBA organ z visoko specializiranimi strokovnjaki, bi bilo učinkovito in ustrezno, da pripravi osnutke regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki ne vključujejo odločitev politik, pri čemer se ti osnutki predložijo Komisiji.

(63) Komisija mora sprejeti osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki jih pripravi EBA, na področju dovoljenj za poslovanje kreditnih institucij in pridobitve velikih deležev v njih, izmenjave informacij med pristojnimi organi, uveljavljanja svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, sodelovanja pri nadzorovanju, upravljanja, politike prejemkov in mehanizmov notranje kontrole kreditnih institucij in investicijskih družb, nadzora mešanih finančnih holdingov ter nadzorniškega pregleda z uporabo delegiranih aktov v skladu s členom 290 PDEU in členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(64) Komisija mora biti prav tako pooblaščena za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov na področju dovoljenj za poslovanje kreditnih institucij in pridobitve velikih deležev v njih, izmenjave informacij med pristojnimi organi, sodelovanja pri nadzorovanju, posebnih bonitetnih zahtev in razkrivanja informacij s strani nadzornih organov z uporabo izvedbenih aktov v skladu s členom 291 PDEU in členom 15 Uredbe (EU)

---

[22] UL L 331, 15.12.2010, str. 1.

št. 1093/2010. EBA je treba pooblastiti za pripravo osnutkov izvedbenih tehničnih standardov, ki se predložijo Komisiji.

(65) Da se zagotovijo enotni pogoji izvajanja te direktive, je treba izvedbena pooblastila dodeliti Komisiji. Ta pooblastila je treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije[23].

(66) Da bi se zahteve iz te direktive natančneje določile, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU, kar zadeva pojasnitev opredelitev pojmov in terminologije iz te direktive, razširitev seznama dejavnosti v prilogi, za katere velja medsebojno priznavanje, boljšo izmenjavo informacij glede podružnic kreditnih institucij ter prilagoditev določb, ki obravnavajo njihove notranje ureditve, procese in mehanizme. Zlasti je pomembno, da se Komisija med pripravljalnim delom ustrezno posvetuje, vključno s strokovnjaki.

(67) Komisija mora pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti hkratno, pravočasno in ustrezno posredovanje pomembnih dokumentov Evropskemu parlamentu in Svetu.

(68) Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II)[24] se uporablja, kadar se v kreditni instituciji pridobijo kvalificirani deleži.

(69) Sklici v obstoječih nacionalnih zakonih in drugih predpisih na direktive, razveljavljene s to direktivo, se štejejo kot sklici na to direktivo.

(70) Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES[25], Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP)[26], Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES[27], Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu[28] ter Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembi direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES se sklicujejo na določbe direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES, ki obravnavata zahteve glede lastnih sredstev in se razveljavljata z Uredbo [vstavi OP]. Zato se morajo sklici na direktivi 2006/48/EC in

---

23 UL L 55, 28.2.2011, str. 13.
24 UL L 335, 17.12.2009, str. 1.
25 UL L 319, 5.12.2007, str. 1.
26 UL L 302, 17.11.2009, str. 32.
27 UL L 267, 10.10.2009, str. 7.
28 UL L 35, 11.2.2003, str. 1.

2006/49/ES v teh direktivah šteti kot sklici na določbe, ki urejajo zahteve po lastnih sredstvih v navedeni uredbi.

(71) Da se omogoči oblikovanje tehničnih standardov, s katerimi se bo zagotovilo, da institucije, ki so del finančnega konglomerata, uporabljajo ustrezne metode izračuna za določitev potrebnega kapitala na konsolidirani podlagi, je treba Direktivo 2002/87/ES ustrezno spremeniti.

(72) Da bi notranji bančni trg deloval vedno bolj učinkovito in da se državljanom Unije zagotovi ustrezna stopnja preglednosti, morajo pristojni organi objaviti način izvajanja te direktive, tako da je mogoča smiselna primerjava.

(73) Glede nadzora likvidnosti bi moralo biti na voljo obdobje, v katerem države članice preidejo na regulativni režim, v skladu s katerim se uporabljajo podrobna merila za zahtevo po kritju likvidnosti.

(74) Pri obdelavi osebnih podatkov za namene te direktive se morata v celoti uporabljati Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov[29] ter Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov[30].

(75) Ker ciljev te direktive, in sicer določitve pravil o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij ter bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih družb, države članice ne morejo zadovoljivo doseči same, ampak jih je mogoče zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje doseči na ravni Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Unija), lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kot je določeno v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.

(76) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno pravo mora biti omejena na tiste določbe, ki predstavljajo vsebinsko spremembo v primerjavi s predhodnimi direktivami.

(77) Direktiva 2006/48/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ter Direktiva 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 se zato razveljavita –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

---

29 UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

30 UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

KAZALO

Naslov I Vsebina, področje uporabe in opredelitve 27

Naslov II Pristojni organi 30

Naslov III Zahteve za dostop do dejavnosti kreditnih institucij 32

Poglavje 1 Splošne zahteve za dostop do dejavnosti kreditnih institucij 32

Poglavje 2 Kvalificirani delež v kreditni instituciji 37

Naslov IV Ustanovni kapital investicijskih družb 42

Naslov V Določbe o svobodi ustanavljanja in svobodi opravljanja storitev 45

Poglavje 1 Splošna načela 45

Poglavje 2 Pravica do ustanavljanja kreditnih institucij 46

Poglavje 3 Uveljavljanje svobode opravljanja storitev 49

Poglavje 4 Pooblastila pristojnih organov države članice gostiteljice 49

Naslov VI Odnosi s tretjimi državami 52

Naslov VII Bonitetni nadzor 54

Poglavje 1 Načela bonitetnega nadzora 54

Oddelek I Pristojnost matične države članice in države članice gostiteljice 54

Oddelek II Izmenjava informacij in poklicna skrivnost 58

Oddelek III Dolžnost oseb, odgovornih za nadzor nad zakonitostjo letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov 63

Oddelek IV Pooblastila za nadzor, pooblastila za sankcioniranje in pravica do pritožbe 64

Poglavje 2 Postopki pregledovanja 70

Oddelek I Notranja ocena kapitalske ustreznosti 70

Oddelek II Ureditve, postopki in mehanizmi institucij 70

Pododdelek 1 Splošna načela 70

Pododdelek 2 Tehnična merila za organizacijo in obravnavo tveganj 72

Pododdelek 3 Upravljanje 78

Oddelek III Nadzorniški pregled in postopek vrednotenja 84

Oddelek IV Nadzorni ukrepi 89

Oddelek V Raven uporabe 91

Poglavje 3 Nadzor na konsolidirani podlagi 93

Oddelek I Načela za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi 93

Oddelek II Finančni holdingi in mešani finančni holdingi 101

Poglavje 4 Kapitalske rezerve 105

Oddelek I Rezerve za ohranitev kapitala in proticiklične kapitalske rezerve 105

Oddelek II Določitev in izračun proticikličnih kapitalskih rezerv 106

Oddelek III Načrt za ohranitev kapitala 113

Naslov VIII Razkritje pristojnih organov 117

Naslov IX Delegirani in izvedbeni akti 120

Naslov X Spremembe Direktive 2002/87/ES 122

Naslov XI Prehodne in končne določbe 123

Poglavje 1 Prehodne določbe o nadzoru kreditnih institucij, ki uveljavljajo svobodo ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev 123

Poglavje 2 Prehodna določba o kapitalskih rezervah 127

Poglavje 3 Končne določbe 128

Priloga I Seznam dejavnosti, za katere velja medsebojno priznavanje 130

Priloga II Korelacijska tabela 132

Naslov I

Vsebina, področje uporabe in opredelitve

Člen 1

Vsebina

Ta direktiva določa pravila, na podlagi katerih morajo države članice dosegati skupne rezultate na naslednjih področjih:

(a) dostop do dejavnosti kreditnih institucij in investicijskih družb (v nadaljnjem besedilu: institucije);

(b) pooblastila za nadzor in orodja za bonitetni nadzor institucij s strani pristojnih organov;

(c) bonitetni nadzor institucij s strani pristojnih organov glede tveganj, ki jih enotna pravila iz Uredbe [vstavi OP] ne obravnavajo;

(d) zahteve glede objave za pristojne organe na področju bonitetne ureditve in nadzora institucij.

Člen 2

Področje uporabe

1. Člen 34 ter poglavje 3 naslova VII se uporabljata za finančne holdinge, mešane finančne holdinge in mešane holdinge s sedeži v Uniji.

2. Institucije, za katere se ta direktiva ne uporablja v skladu z odstavkom 3 tega člena, vendar z izjemo centralnih bank, se štejejo za finančne institucije za namene člena 34 in poglavja 3 naslova VII.

3. Ta direktiva se ne uporablja za:

   (1) dostop do dejavnosti investicijskih družb, če to ureja Direktiva 2004/39/ES;

   (2) centralne banke,

   (3) poštne institucije, ki opravljajo storitev brezgotovinskega nakazovanja,

   (4) „Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut“ v Belgiji,

   (5) „Dansk Eksportfinansieringsfond“, „Danmarks Skibskredit A/S“ in „KommuneKredit“ na Danskem,

(6) „Kreditanstalt für Wiederaufbau“, podjetja, ki so v skladu z „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz“ priznana kot organi državne stanovanjske politike in se večinoma ne ukvarjajo z bančnimi posli, in podjetja, priznana kot neprofitna stanovanjska podjetja v skladu z navedenim zakonom, v Nemčiji,

(7) „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων“ (Tamio Parakatathikon kai Danion) v Grčiji,

(8) „Instituto de Crédito Oficial“ v Španiji,

(9) „Caisse des dépôts et consignations“ v Franciji,

(10) kreditne zadruge in skupnosti vzajemne pomoči na Irskem,

(11) „Cassa depositi e prestiti“ v Italiji,

(12) „krājaizdevu sabiedrības“, podjetja priznana po „krājaizdevu sabiedrību likums“ kot zadruge, ki opravljajo finančne storitve izključno za svoje člane, v Latviji,

(13) „kredito unijos“, razen „Centrinė kredito unija“, v Litvi,

(14) „Magyar Fejlesztési Bank Rt.“ in „Magyar Export-Import Bank Rt.“ na Madžarskem,

(15) „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV“, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij“, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering“ in „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV“ na Nizozemskem,

(16) podjetja, priznana kot stanovanjska združenja v interesu javnosti, in „Osterreichische Kontrollbank AG“ v Avstriji,

(17) „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe“ in „Bank Gospodarstwa Krajowego“ na Poljskem,

(18) „Caixas Económicas“, obstoječe na dan 1. januarja 1986, razen tistih, ki so ustanovljene kot družbe z omejeno odgovornostjo, in „Caixa Económica Montepio Geral“ na Portugalskem,

(19) „Teollisen yhteistyon rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB“ in „Finnvera Oyj/Finnvera Abp“ na Finskem,

(20) „Svenska Skeppshypotekskassan“ na Švedskem,

(21) National Savings Bank, Commonwealth Development Finance Company Ltd, Agricultural Mortgage Corporation Ltd, Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd, Crown Agents for overseas governments and administrations, kreditne zadruge in komunalne banke v Združenem kraljestvu,

(22) „SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana“ v Sloveniji.

Člen 3

Prepoved opravljanja poslov sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti za družbe, ki niso kreditne institucije

1. Države članice osebam ali družbam, ki niso kreditne institucije, prepovejo opravljanje poslov sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za sprejemanje depozitov ali drugih sredstev, ki jih vrača država članica ali njeni regionalni ali lokalni organi ali javni mednarodni organi, katerih članica je ena ali več držav članic, ali za primere, za katere izrecno velja nacionalna zakonodaja ali zakonodaja Unije, če so te dejavnosti v skladu s predpisi in nadzorom, namenjenimi zaščiti vlagateljev in investitorjev ter veljajo za te primere.

Člen 4

Opredelitev pojmov

1. Uporabljajo se opredelitve pojmov iz člena 4 Uredbe [vstavi OP].

2. V tej direktivi se uporabljajo tudi naslednje opredelitve pojmov:

(a) „podjetje za pomožne storitve“ pomeni podjetje, katerega osnovna dejavnost je lastništvo ali upravljanje premoženja, izvajanje storitev obdelave podatkov ali katera koli druga podobna dejavnost, ki je pomožna glede na osnovno dejavnost ene ali več kreditnih institucij;

(b) „tveganje prevelikega finančnega vzvoda“ pomeni tveganje, ki izhaja iz ranljivosti institucije zaradi finančnega vzvoda ali pogojnega finančnega vzvoda, za katerega so morda potrebni nenačrtovani popravni ukrepi za poslovni načrt institucije, vključno s prisilno prodajo sredstev, zaradi česar lahko nastanejo izgube ali prilagoditve vrednotenja za preostala sredstva institucije;

(c) „notranji pristopi“ pomenijo pristope iz členov 138(1), 216, 220, 301(2), 277, 352 in 254(3) Uredbe [vstavi OP].

Naslov II

Pristojni organi

Člen 5

Imenovanje in pooblastila pristojnih organov

1. Države članice imenujejo pristojne organe, ki opravljajo naloge iz te direktive. O tem obvestijo Komisijo in EBA ter navedejo vse razporeditve nalog.

2. Države članice zagotovijo, da pristojni organi spremljajo dejavnosti institucij, da bi lahko ocenili skladnost z zahtevami te direktive in Uredbe [vstavi OP].

3. Države članice zagotovijo, da so uvedeni ustrezni ukrepi, ki pristojnim organom omogočajo pridobitev informacij, potrebnih za ocenitev skladnosti institucij z navedenimi obveznostmi.

4. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi strokovno znanje, vire, operativno sposobnost in so neodvisni, kar je potrebno za opravljanje nadzorne in preiskovalne funkcije iz te direktive in Uredbe [vstavi OP]. Pristojni organi prejmejo vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila, potrebna za opravljanje njihovih funkcij.

5. Države članice zahtevajo, da institucije pristojnim organom svojih matičnih držav članic predložijo vse informacije, potrebne za presojo njihove skladnosti s pravili, sprejetimi v skladu s to direktivo in Uredbo [vstavi OP]. Države članice zagotovijo tudi, da mehanizmi notranjega nadzora ter upravni in računovodski postopki institucij omogočajo, da se lahko njihova skladnost s pravili kadar koli preveri.

6. Države članice zagotovijo, da institucije registrirajo vse svoje transakcije ter dokumentirajo dokumentiranja in postopke, za katere veljata ta direktiva in Uredba [vstavi OP], tako da lahko pristojni organi kadar koli preverijo skladnost z zahtevami te direktive in Uredbe [vstavi OP].

Člen 6

Usklajevanje znotraj držav članic

Če imajo države članice več kot en pristojni organ za bonitetni nadzor kreditnih institucij, investicijskih družb in finančnih institucij, države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za organizacijo usklajevanja teh organov.

Člen 7

Sodelovanje z EBA

Pristojni organi pri opravljanju svojih nalog upoštevajo konvergenco glede nadzornih orodij in nadzornih praks pri uporabi zakonov in drugih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive. Zato države članice zagotovijo, da:

(a) pristojni organi sodelujejo pri dejavnostih EBA;

(b) si pristojni organi prizadevajo za upoštevanje smernic in priporočil, ki jih izda EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010;

(c) nacionalne pristojnosti, podeljene pristojnim organom, ne ovirajo izvajanja njihovih nalog, ki jih imajo kot člani EBA ali v skladu s to direktivo in Uredbo [vstavi OP].

Člen 8

Evropska razsežnost nadzora

Pristojni organi v eni državi članici pri opravljanju svojih splošnih nalog na podlagi informacij, ki so na voljo v tistem trenutku, ustrezno upoštevajo možen vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema v vseh drugih zadevnih državah članicah in zlasti v izrednih razmerah.

Naslov III

Zahteve za dostop do dejavnosti kreditnih institucij

Poglavje 1

Splošne zahteve za dostop do dejavnosti kreditnih institucij

Člen 9

Dovoljenje

1. Države članice od kreditnih institucij zahtevajo, da pridobijo dovoljenje pred začetkom opravljanja dejavnosti. Brez poseganja v člene 10 do 14 določijo pogoje za pridobitev takega dovoljenja ter o njih uradno obvestijo EBA.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov v zvezi z:

   (a) informacijah, ki se predložijo pristojnim organom v vlogi za izdajo dovoljenja za kreditne institucije, vključno s programom poslovanja iz člena 10;

   (b) pogojih, pod katerimi je treba izpolniti zahteve, določene v členu 13;

   (c) zahtevah, ki se uporabljajo za delničarje in družbenike s kvalificiranimi deleži;

   (d) okoliščinah, ki bi lahko pristojne organe ovirale pri učinkovitem opravljanju nadzornih funkcij, kot je določeno v členu 14.

   Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz točk (a) do (d) prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov o standardnih obrazcih, predlogih in postopkih za tako zagotavljanje informacij.

   Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

4. EBA predloži osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 2 in 3 Komisiji do 31. decembra 2015.

Člen 10

Program poslovanja in organizacijska struktura

Države članice zahtevajo, da se vlogi za izdajo dovoljenja priloži program poslovanja, ki določa vrste predvidenih poslov in organizacijsko strukturo kreditne institucije.

Člen 11

Gospodarske potrebe

Države članice ne smejo zahtevati, da se vloga za izdajo dovoljenja preverja glede na gospodarske potrebe trga.

Člen 12

Ustanovni kapital

1. Brez poseganja v druge splošne pogoje, ki jih določa nacionalna zakonodaja, pristojni organi ne izdajo dovoljenja, če kreditna institucija nima lastnih ločenih sredstev ali če ustanovni kapital znaša manj kot 5 milijonov EUR.

2. Ustanovni kapital obsega kapital in rezerve iz člena 24(a) do (e) Uredbe [vstavi OP].

3. Države članice lahko odločijo, da kreditne institucije, ki ne izpolnjujejo pogojev v zvezi z ločenimi lastnimi sredstvi in ki so obstajale 15. decembra 1979, lahko še naprej poslujejo. Take kreditne institucije lahko izvzamejo iz zahtev prvega pododstavka člena 13(1).

4. Države članice lahko ob upoštevanju naslednjih pogojev izdajo dovoljenje za določene kategorije kreditnih institucij, katerih ustanovni kapital znaša manj, kot je navedeno v odstavku 1:

   (a) ustanovni kapital ne znaša manj kot 1 milijon EUR;

   (b) zadevne države članice Komisijo in EBA uradno obvestijo o svojih razlogih za uporabo te možnosti.

Člen 13

Dejansko vodenje poslov in kraj sedeža

1. Pristojni organi kreditni instituciji izdajo dovoljenje le, če vsaj dve osebi dejansko vodita posle kreditne institucije.

   Pristojni organi dovoljenja ne izdajo, če ti osebi nimata zadostnega ugleda ali dovolj znanja, spretnosti in izkušenj za opravljanje takih nalog.

2. Vsaka država članica zahteva, da:

(a) ima vsaka kreditna institucija, ki je pravna oseba in ki ima statutarni sedež v skladu z nacionalno zakonodajo, sedež v isti državi članici kot statutarni sedež;

(b) ima katera koli druga kreditna institucija sedež v državi članici, ki je izdala dovoljenje in v kateri dejansko opravlja svoje dejavnosti.

Člen 14

Delničarji in družbeniki

1. Pristojni organi ne izdajo dovoljenja za začetek dejavnosti kreditnih institucij, če niso obveščeni o identiteti delničarjev ali družbenikov, bodisi neposrednih ali posrednih, fizičnih ali pravnih oseb, ki imajo kvalificirane deleže, in o velikosti teh deležev.

   Pri ugotavljanju, ali so izpolnjena merila za kvalificirani delež, se upoštevajo glasovalne pravice iz členov 9 in 10 Direktive 2004/109/ES[31] ter pogoji o združevanju teh pravic, določeni v členu 12(4) in (5) navedene direktive.

   Države članice ne upoštevajo glasovalnih pravic ali deležev, ki so jih investicijske družbe ali kreditne institucije morda pridobili s prodajo prve izdaje finančnih instrumentov ali plasiranja finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa iz točke 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, če se te pravice ne uveljavljajo ali drugače uporabljajo za poseganje v upravljanje izdajatelja in se prodajo v enem letu od pridobitve.

2. Pristojni organi ne izdajo dovoljenja, če se jim ob upoštevanju potrebe po varnem in skrbnem upravljanju kreditnih institucij delničarji ali družbeniki ne zdijo primerni.

3. Če obstajajo tesne povezave med kreditnimi institucijami in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami, pristojni organi izdajo dovoljenje le, če te povezave ne preprečujejo učinkovitega izvajanja njihovih nadzornih funkcij.

   Pristojni organi ne izdajo dovoljenja, kadar zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi je kreditna institucija tesno povezana, ali težave pri izvrševanju navedenih zakonov in drugih predpisov preprečujejo učinkovito izvajanje nadzornih funkcij pristojnih organov.

   Pristojni organi zahtevajo, da jim kreditne institucije posredujejo informacije, potrebne za stalno spremljanje skladnosti s pogoji iz odstavka.

---

[31] Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).

Člen 15

Zavrnitev dovoljenja

Kadar pristojni organ odloči, da ne bo izdal dovoljenja, vlagatelja uradno obvesti o odločitvi in razlogih za to v šestih mesecih od prejema vloge ali, če je vloga nepopolna, v šestih mesecih od dne, ko vlagatelj pošlje informacije, potrebne za sprejetje odločitve.

Odločitev se v vsakem primeru sprejme v 12 mesecih od prejema vloge.

Člen 16

Predhodno posvetovanje s pristojnimi organi drugih držav članic

1. Pristojni organ se pred izdajo dovoljenja kreditni instituciji posvetuje s pristojnimi organi druge vključene države članice v naslednjih primerih:

   (a) zadevna kreditna institucija je podrejena družba kreditne institucije, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici;

   (b) zadevna kreditna institucija je podrejena družba nadrejene družbe kreditne institucije, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici;

   (c) zadevno kreditno institucijo obvladujejo iste osebe, bodisi fizične ali pravne, kot kreditno institucijo, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici.

2. Pristojni organ se pred izdajo dovoljenja kreditni instituciji posvetuje s pristojnim organom vključene države članice, ki je pooblaščen za nadzor zavarovalnic ali investicijskih družb, v naslednjih primerih:

   (a) zadevna kreditna institucija je podrejena družba zavarovalnice ali investicijske družbe, ki je pridobila dovoljenje v Uniji;

   (b) zadevna kreditna institucija je podrejena družba nadrejene družbe zavarovalnice ali investicijske družbe, ki je pridobila dovoljenje v Uniji;

   (c) zadevno kreditno institucijo obvladuje ista oseba, fizična ali pravna, kot obvladuje zavarovalnico ali investicijsko družbo, ki je pridobila dovoljenje v Uniji.

3. Pristojni nadzorni organi iz odstavkov 1 in 2 se med seboj posvetujejo predvsem glede ocenjevanja primernosti delničarjev ter ugleda in izkušenj članov uprave, ki so vključeni v upravljanje drugega subjekta iste skupine. Ti organi si izmenjajo podatke o primernosti delničarjev ter ugledu in izkušnjah članov uprave, ki so pomembni pri izdajanju dovoljenj za opravljanje poslov in rednem ocenjevanju izpolnjevanja pogojev poslovanja.

Člen 17

Podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v drugi državi članici

Države članice gostiteljice ne zahtevajo dovoljenja ali dodatnega kapitala za podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v drugi državi članici. Ustanovitev in nadzor takih podružnic se opravi v skladu s členom 35, členom 36(1) do (3) ter členi 37, 40 do 46, 49, 73 in 74.

Člen 18

Odvzem dovoljenja

Pristojni organi lahko odvzamejo dovoljenje, izdano kreditni instituciji, le v naslednjih primerih, če ta institucija:

(a) v 12 mesecih dovoljenja ne uporabi, dovoljenje izrecno odkloni ali se več kot šest mesecev ni ukvarjala s posli, če zadevna država članica ni določila, da dovoljenje v takih primerih preneha veljati;

(b) pridobi dovoljenje na podlagi neresničnih izjav ali kakor koli drugače nepravilno;

(c) ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi ji je bilo dovoljenje izdano;

(d) nima več dovolj lastnih sredstev ali ni več mogoče računati, da bo izpolnila svoje obveznosti do upnikov, in zlasti ne zagotavlja več zavarovanja za sredstva, ki so ji bila zaupana;

(e) predstavlja enega od drugih primerov, za katere nacionalna zakonodaja predpisuje odvzem dovoljenja;

(f) stori eno od kršitev iz člena 67(1).

Člen 19

Naziv kreditnih institucij

Kreditne institucije lahko za izvajanje svojih dejavnosti ne glede na določbe v državi članici gostiteljici o uporabi besed „banka“, „hranilnica“ ali drugih bančnih nazivov na celotnem ozemlju Unije uporabljajo isti naziv kot v državi članici, v kateri imajo sedež. Če obstaja nevarnost zamenjave, lahko država članica gostiteljica zaradi razjasnitve zahteva, da se nazivu dodajo določeni drugi podatki zaradi obrazložitve.

Člen 20

Uradno obveščanje EBA o dovoljenju in odvzemu dovoljenja

1. Pristojni organi uradno obvestijo EBA o vsakem dovoljenju, izdanem v skladu s členom 9.

2. Seznam z nazivom vsake kreditne institucije, kateri je bilo izdano dovoljenje, se objavi na spletnem mestu EBA in se redno posodablja.

3. Konsolidacijski nadzornik zadevnim pristojnim organom in EBA predloži vse informacije o skupini institucij v skladu s členi 14(3), 73(1) in 104(2), zlasti o pravni in organizacijski strukturi skupine ter njenem upravljanju.

4. Ob nazivu vsake kreditne institucije, ki nima kapitala iz člena 12(1), se to v seznamu prav tako navede.

5. Pristojni organi uradno obvestijo EBA o vsakem odvzemu dovoljenja, vključno z razlogi za tako odločitev.

Člen 21

Izvzetja za kreditne institucije, ki so stalno odvisne od centralnega organa

1. Pristojni organi lahko kreditno institucijo, ki izpolnjuje pogoje iz člena 9 Uredbe [vstavi OP], izvzamejo iz členov 10, 12 in 13(1) te direktive pod pogoji iz člena 9 navedene uredbe.

2. Če pristojni organi odobrijo izvzetje v skladu s členom 9 Uredbe [vstavi OP], veljajo za celoto, ki jo predstavlja centralni organ skupaj s svojimi odvisnimi institucijami, členi 17, 33, 34 in 35, člen 36(1) do (3) ter členi 39 do 46 te direktive.

Poglavje 2

Kvalificirani delež v kreditni instituciji

Člen 22

Uradno obveščanje o predlaganih pridobitvah in njihova ocena

1. Države članice zahtevajo od vsake fizične ali pravne osebe ali takšnih oseb, ki delujejo usklajeno (v nadaljnjem besedilu: predlagani pridobitelj) in ki so se odločile, da neposredno ali posredno pridobijo ali dodatno povečajo kvalificirani delež v kreditni instituciji, in bi zaradi tega bil njihov delež glasovalnih pravic ali delež kapitala enak ali večji od 20 %, 30 % ali 50 % ali takšen, da bi kreditna institucija postala njihova podrejena družba (v nadaljnjem besedilu: predlagana pridobitev), da najprej pisno uradno obvestijo pristojne organe kreditne institucije, v kateri poskušajo pridobiti ali povečati kvalificirani delež, o velikosti predvidenega deleža in jim sporočijo ustrezne informacije iz člena 23(4). Državam članicam ni treba uporabiti 30-odstotnega praga, če v skladu s členom 9(3)(a) Direktive 2004/109/ES uporabljajo prag ene tretjine.

2. Pristojni organi takoj in v vsakem primeru v dveh delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila ter po morebitnem naknadnem prejemu informacij iz odstavka 3 predlaganemu pridobitelju pisno potrdijo njegov prejem.

Pristojni organi imajo na voljo največ šestdeset delovnih dni po datumu pisnega potrdila o prejemu uradnega obvestila in vseh dokumentov, za katere države članice zaprosijo, da se priložijo uradnemu obvestilu na podlagi seznama iz člena 23(4) (v nadaljnjem besedilu: ocenjevalno obdobje), da opravijo oceno iz člena 23(1) (v nadaljnjem besedilu: ocena).

Pristojni organi ob potrditvi prejema obvestijo predlaganega pridobitelja o datumu zaključka ocenjevalnega obdobja.

3. Pristojni organi lahko po potrebi v ocenjevalnem obdobju, vendar ne pozneje kot petdeseti delovni dan ocenjevalnega obdobja, zaprosijo za dodatne informacije, potrebne za dopolnitev ocene. Ta zahteva mora biti pisna, v njej pa je treba opredeliti, katere dodatne informacije so potrebne.

   Za čas od datuma, ko pristojni organi zahtevajo informacije, do datuma, ko prejmejo odgovor predlaganega pridobitelja, se ocenjevalno obdobje prekine. Prekinitev ne sme biti daljša od dvajsetih delovnih dni. Pristojni organi lahko po lastni presoji postavijo dodatne zahteve za dopolnitev ali pojasnitev informacij, vendar se zaradi teh zahtev ocenjevalno obdobje ne prekine.

4. Pristojni organi lahko prekinitev iz drugega pododstavka odstavka 3 podaljšajo za največ trideset delovnih dni, če je predlagani pridobitelj reguliran ali ima sedež zunaj Unije ali če je fizična ali pravna oseba in zanj nadzor iz te direktive ali direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES ali 2004/39/ES ne velja.

5. Če se pristojni organi po opravljeni oceni odločijo, da bodo predlagani pridobitvi nasprotovali, o tem v dveh delovnih dneh in pred iztekom ocenjevalnega obdobja pisno obvestijo predlaganega pridobitelja ter navedejo razloge za svojo odločitev. Ob upoštevanju nacionalne zakonodaje se lahko na zahtevo predlaganega pridobitelja ustrezno utemeljitev odločitve objavi. To državi članici ne preprečuje, da pristojnemu organu dovoli objavo teh informacij, ne da bi predlagani pridobitelj to zahteval.

6. Če pristojni organi predlagani pridobitvi v ocenjevalnem obdobju ne nasprotujejo pisno, se šteje, da je predlagana pridobitev odobrena.

7. Pristojni organi lahko določijo skrajni rok za izpeljavo predlagane pridobitve in ga po potrebi podaljšajo.

8. Države članice ne smejo predpisati zahtev glede obveščanja pristojnih organov o neposrednih ali posrednih pridobitvah glasovalnih pravic ali deležev v kapitalu ter zahtev glede odobritev takih pridobitev s strani pristojnih organov, ki bi bile strožje od zahtev iz te direktive.

9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se določi izčrpen seznam informacij iz člena 23(4), ki jih morajo predlagani pridobitelji vključiti v svoje uradno obvestilo, brez poseganja v odstavek 3 tega člena.

   Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

10. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo skupni postopki, obrazci in predloge za posvetovalni postopek med zadevnimi pristojnimi organi, kot je navedeno v členu 24.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

11. EBA predloži osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 9 in 10 Komisiji do 31. decembra 2015.

Člen 23

Merila za ocenjevanje

1. Pri ocenjevanju uradnega obvestila iz člena 22(1) in informacij iz člena 22(3) pristojni organi zaradi zagotavljanja varnega in skrbnega upravljanja kreditne institucije, v kateri se pridobitev predlaga, in ob upoštevanju verjetnega vpliva predlaganega pridobitelja na kreditno institucijo ocenijo ustreznost predlaganega pridobitelja in finančno trdnost predlagane pridobitve po naslednjih merilih:

   (a) ugled predlaganega pridobitelja;

   (b) ugled in izkušnje vseh, ki bodo zaradi predlagane pridobitve vodili posle kreditne institucije;

   (c) finančna trdnost predlaganega pridobitelja, zlasti v zvezi z vrsto opravljanih in načrtovanih dejavnosti v kreditni instituciji, v kateri se predlaga pridobitev;

   (d) ali bo kreditna institucija lahko izpolnila in še naprej izpolnjevala bonitetne zahteve na podlagi te direktive in Uredbe [vstavi OP] ter po potrebi drugih direktiv, zlasti direktiv 2009/110/ES in 2002/87/ES; pri tem je zlasti pomembno, ali ima skupina, katere del bo postala, strukture, ki zagotavljajo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovito izmenjavo informacij med pristojnimi organi in razdelitev odgovornosti med pristojnimi organi;

   (e) ali obstajajo razlogi za utemeljen sum, da gre ali je šlo v zvezi s predlagano pridobitvijo za pranje denarja ali financiranje teroristov v smislu člena 1 Direktive 2005/60/ES[32] ali za poskus tega in da predlagana pridobitev lahko poveča tveganje za takšno ravnanje.

2. Pristojni organi lahko nasprotujejo predlagani pridobitvi le, če za to obstajajo utemeljeni razlogi na podlagi meril iz odstavka 1 ali če so informacije, ki jih je predložil predlagani pridobitelj, pomanjkljive.

3. Države članice ne smejo določiti nobenih predhodnih pogojev glede obsega deleža, ki ga je treba pridobiti, niti ne smejo dovoliti svojim pristojnim organom, da predlagano pridobitev preučijo v smislu gospodarskih potreb trga.

---

[32] Direktiva 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma (UL L 309, 25.11.2005, str. 15).

4. Države članice objavijo seznam informacij, ki so potrebne za izvedbo ocene in jih je treba predložiti pristojnim organom sočasno z uradnim obvestilom iz člena 22(1). Obseg zahtevanih informacij je sorazmeren in prilagojen vrsti predlaganega pridobitelja in predlagane pridobitve. Države članice ne zahtevajo informacij, ki za oceno varnega in skrbnega poslovanja niso pomembne.

5. Ne glede na člen 22(2), (3) in (4) pristojni organ, če je bil uradno obveščen o dveh ali več predlogih za pridobitev ali povečanje kvalificiranega deleža v isti kreditni instituciji, obravnava vse predlagane pridobitelje na nediskriminatoren način.

Člen 24

Sodelovanje med pristojnimi organi

1. Med ocenjevanjem se ustrezni pristojni organi med seboj v celoti posvetujejo, če je predlagani pridobitelj:

   (a) kreditna institucija, zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijska družba ali družba za upravljanje v smislu točke b člena 2(1) Direktive 2009/65/ES (v nadaljnjem besedilu: družba za upravljanje KNPVP), ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju kot pa tistem, v katerem se pridobitev predlaga;

   (b) nadrejena družba kreditne institucije, zavarovalnice, pozavarovalnice, investicijske družbe ali družbe za upravljanje KNPVP, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju kot pa tistem, v katerem se pridobitev predlaga;

   (c) fizična ali pravna oseba, ki obvladuje kreditno institucijo, zavarovalnico, pozavarovalnico, investicijsko družbo ali družbo za upravljanje KNPVP, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju kot pa tistem, v katerem se pridobitev predlaga.

2. Pristojni organi brez nepotrebnega odlašanja drug drugemu zagotavljajo informacije, ki so bistvene ali pomembne za oceno. V zvezi s tem si pristojni organi sporočijo vse pomembne informacije na zahtevo, vse bistvene informacije pa na lastno pobudo. Pri odločitvi pristojnega organa, ki je izdal dovoljenje kreditni instituciji, v kateri se pridobitev predlaga, se upoštevajo vsa stališča ali pridržki, ki jih je izrazil pristojni organ, odgovoren za predlaganega pridobitelja.

Člen 25

Uradno obveščanje v primeru odsvojitve

Države članice zahtevajo, da fizična ali pravna oseba, ki se je odločila za neposredno ali posredno odsvojitev kvalificiranega deleža v kreditni instituciji, najprej pisno uradno obvesti pristojne organe in navede velikost predvidenega deleža. Zadevna oseba mora pristojne organe prav tako uradno obvestiti, če se je odločila za zmanjšanje svojega kvalificiranega deleža, tako da bi se delež glasovalnih pravic ali delež kapitala zmanjšal pod 20 %, 30 % ali 50 % ali da kreditna institucija ne bi bila več njena podrejena družba. Državam članicam ni

treba uporabiti 30-odstotnega praga, če v skladu s členom 9(3)(a) Direktive 2004/109/ES uporabljajo prag ene tretjine.

Člen 26

Obveznosti obveščanja in sankcije

1. Ko kreditne institucije izvejo za kakršno koli pridobitev ali prodajo deležev v svojem kapitalu, zaradi katere deleži presežejo ali padejo pod enega od pragov iz člena 22(1) in člena 25, o navedenih pridobitvah in prodajah obvestijo pristojne organe.

   Kreditne institucije, ki so uvrščene na reguliranem trgu, kot je navedeno na seznamu, ki ga v skladu s členom 47 Direktive 2004/39/ES objavi Evropski organ za varnostne papirje in trge (ESMA), pristojnim organom vsaj enkrat na leto posredujejo imena delničarjev in družbenikov, ki imajo v lasti kvalificirane deleže, ter velikost teh deležev, kot na primer dokazujejo informacije, prejete na letnih skupščinah delničarjev ali družbenikov, ali informacije zaradi skladnosti s predpisi za družbe, ki so uvrščene na borzah.

2. Če osebe iz člena 22(1) izvajajo svoj vpliv tako, da bi škodoval varnemu in skrbnemu upravljanju institucije, države članice zahtevajo, da pristojni organi sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi se tako stanje odpravi. Taki ukrepi so lahko sestavljeni iz sodnih odredb, sankcij, v skladu s členi 65 do 69, zoper člane uprave in poslovodne delavce ali začasne prepovedi uveljavljanja glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic v lasti delničarjev ali družbenikov zadevne kreditne institucije.

   Podobni ukrepi se uporabljajo za fizične ali pravne osebe, ki ne izpolnijo svoje obveznosti glede predložitve predhodnih informacij, kot je določeno v členu 22(1) in za katero veljajo členi 65 do 69.

   Če se delež pridobi kljub nasprotovanju pristojnih organov, države članice ne glede na katere koli druge sankcije, ki bodo sprejete, predpišejo ali začasno prepoved uveljavljanja ustreznih glasovalnih pravic ali ničnost glasov ali možnost njihove razveljavitve.

Člen 27

Merila za kvalificirane deleže

Pri ugotavljanju, ali so merila za kvalificirani delež v povezavi s členi 22, 25 in 26 izpolnjena, se upoštevajo glasovalne pravice iz členov 9 in 10 Direktive 2004/109/ES ter pogoji o združevanju teh pravic, določeni v členu 12(4) in (5) navedene direktive.

Države članice pri ugotavljanju, ali so merila za kvalificirani delež iz člena 26 izpolnjena, ne upoštevajo glasovalnih pravic ali deležev, ki so jih investicijske družbe ali kreditne institucije morda pridobile s prodajo prve izdaje finančnih instrumentov in/ali plasiranja finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa iz točke 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, če se te pravice ne uveljavljajo ali drugače uporabljajo za poseganje v upravljanje izdajatelja in se prodajo v enem letu od pridobitve.

Naslov IV

Ustanovni kapital investicijskih družb

Člen 28

Ustanovni kapital investicijskih družb

1. Ustanovni kapital investicijskih družb obsega le postavke iz točk (a) do (e) člena 24 Uredbe [vstavi OP].

2. Ustanovni kapital vseh investicijskih družb, razen družb iz členov 29 do 31, znaša 730 000 EUR.

Člen 29

Ustanovni kapital posameznih vrst investicijskih družb

1. Ustanovni kapital investicijske družbe, ki ne posluje s finančnimi instrumenti za lasten račun ali prodaja primarne izdaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa, vendar upravlja denar ali vrednostne papirje strank in ponuja eno ali več naslednjih storitev, znaša 125 000 EUR:

   (a) sprejemanje in prenos naročil investitorjev za finančne instrumente;

   (b) izvedba naročil investitorjev za finančne instrumente;

   (c) upravljanje posameznih portfeljev naložb v finančnih instrumentih.

2. Pristojni organi lahko investicijski družbi, ki izvaja naročila investitorjev za finančne instrumente, dovolijo, da ima takšne instrumente na lasten račun, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

   (a) takšne pozicije nastanejo zgolj zaradi tega, ker podjetje ne izpolni natančno naročil investitorjev;

   (b) za skupno tržno vrednost vseh takšnih pozicij velja prag, ki znaša 15 % ustanovnega kapitala podjetja;

   (c) podjetje izpolnjuje zahteve, določene v členih 87 do 90 in delu štiri Uredbe [vstavi OP];

   (d) takšne pozicije so po naravi naključne in začasne ter strogo omejene na čas, ki je potreben za izvedbo zadevne transakcije.

3. Države članice lahko znižajo znesek iz odstavka 1 na 50 000 EUR, če podjetje ni pooblaščeno za upravljanje denarja ali vrednostnih papirjev strank, opravljanje

storitev na lasten račun ali prodajo primarne izdaje vrednostnih papirjev z obveznostjo odkupa.

4. Posedovanje pozicij, ki ne izhajajo iz trgovalne knjige, v finančnih instrumentih za namen vlaganja lastnih sredstev se ne šteje za opravljanje storitev iz odstavka 1 ali za namene iz odstavka 3.

Člen 30

Ustanovni kapital lokalnih podjetij

Ustanovni kapital lokalnih podjetij znaša 50 000 EUR, če zanje velja svoboda ustanavljanja ali opravljanja storitev iz členov 31 in 32 Direktive 2004/39/ES.

Člen 31

Podjetja, ki ne upravljajo denarja ali vrednostnih papirjev svojih strank

1. Kritje za podjetja iz točke (c) člena 4(8) Uredbe [vstavi OP] je v eni od naslednjih oblik:

   (a) ustanovni kapital v višini 50 000 EUR;

   (b) zavarovanje poklicne odgovornosti, ki velja za celotno ozemlje Unije, ali kakšno drugo primerljivo jamstvo proti odgovornosti za poklicno malomarnost, ki pomeni vsaj 1 000 000 EUR za vsak zahtevek in skupaj 1 500 000 EUR na leto za vse zahtevke;

   (c) kombinacija ustanovnega kapitala in zavarovanja poklicne odgovornosti v obliki, ki omogoča stopnjo kritja, enakovredno točki (a) ali (b).

   Komisija redno pregleduje zneske iz prvega pododstavka, da se upoštevajo spremembe evropskega indeksa cen življenjskih potrebščin, ki ga objavlja Eurostat, v skladu in hkrati s prilagoditvami po členu 4(7) Direktive 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju[33].

2. Če je podjetje iz točke (c) člena 4(8) Uredbe [vstavi OP] registrirano tudi v skladu z Direktivo 2002/92/ES[34], izpolnjuje zahteve iz člena 4(3) navedene direktive in ima kritje v eni od naslednjih oblik:

   (a) ustanovni kapital v višini 25 000 EUR;

   (b) zavarovanje poklicne odgovornosti, ki velja za celotno ozemlje Unije, ali kakšno drugo primerljivo jamstvo proti odgovornosti za poklicno malomarnost, ki pomeni vsaj 500 000 EUR za vsak zahtevek in skupaj 750 000 EUR na leto za vse zahtevke;

---

[33] UL L 9, 15.1.2003, str. 3.

[34] Direktiva 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju, UL L 9, 15.1.2003, str. 3.

(c) kombinacija ustanovnega kapitala in zavarovanja poklicne odgovornosti v obliki, ki omogoča stopnjo kritja, enakovredno točki (a) ali (b).

Člen 32

Klavzula o nadaljnji veljavnosti predhodnih predpisov

1. Z odstopanjem od členov 28(2), 29(1), 29(3) in 30 lahko države članice še naprej izdajajo pooblastila investicijskim družbam in podjetjem iz člena 30, ki so obstajala pred 31. decembrom 1995 in katerih lastna sredstva so manjša od ravni ustanovnega kapitala, ki je zanje določena v členih 28(2), 29(1), 29(3) in 30.

   Lastna sredstva teh podjetij ali investicijskih družb ne smejo biti nižja od najvišje referenčne stopnje, izračunane po 23. marcu 1993. Referenčna stopnja je povprečna dnevna stopnja lastnih sredstev, izračunana za obdobje šestih mesecev pred dnem izračuna. Izračuna se vsakih šest mesecev za ustrezno predhodno obdobje.

2. Če obvladovanje podjetja iz odstavka 1 prevzame fizična ali pravna oseba, ki ni oseba, ki jo je predhodno obvladovala, lastna sredstva tega podjetja dosežejo najmanj stopnjo, ki je zanj določena v členih 28(2), 29(1), 29(3) in 30, razen v primeru prvega prenosa z nasledstvom po 31. decembru 1995 z odobritvijo pristojnih organov za največ deset let po datumu tega prenosa.

Naslov V

Določbe o svobodi ustanavljanja in svobodi opravljanja storitev

Poglavje 1

Splošna načela

Člen 33

Kreditne institucije

Države članice zagotovijo, da lahko katera koli kreditna institucija, ki je pridobila dovoljenje in je pod nadzorom pristojnih organov druge države članice, v skladu s členom 35, členom 36(1), (2) in (3), členom 39(1) in (2) ter členi 40 do 46 opravlja dejavnosti iz Priloge I k tej direktivi na njihovem ozemlju, ali z ustanovitvijo podružnice ali z neposrednim opravljanjem storitev, če dovoljenje velja za te dejavnosti.

Člen 34

Finančne institucije

1. Države članice zagotovijo, da lahko v skladu s členom 35, členom 36(1), (2) in (3), členom 39(1) in (2) ter členi 40 do 46 dejavnosti iz Priloge I k tej direktivi na njihovem ozemlju, bodisi z ustanovitvijo podružnice ali z neposrednim opravljanjem storitev, opravlja katera koli finančna institucija iz druge države članice, bodisi podrejena družba kreditne institucije ali podrejena družba v skupni lasti dveh ali več kreditnih institucij, katerih ustanovna pogodba in statut dovoljujeta opravljanje teh dejavnosti in ki izpolnjujejo vse spodaj naštete pogoje:

   (a) nadrejena družba ali družbe pridobijo dovoljenje kot kreditne institucije v državi članici, katere zakonodaja velja za finančno institucijo;

   (b) zadevne dejavnosti se dejansko opravljajo na ozemlju iste države članice;

   (c) nadrejena družba ali družbe imajo v lasti 90 % ali več glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic ali deleža finančne institucije;

   (d) nadrejena družba ali družbe izpolnjujejo zahteve pristojnih organov glede skrbnega upravljanja finančne institucije in s soglasjem pristojnih organov zadevne matične države članice javno objavijo, da so skupno in solidarno odgovorne za obveznosti, ki jih je prevzela finančna institucija;

(e) finančna institucija je zlasti za zadevne dejavnosti dejansko vključena v konsolidirani nadzor nadrejene družbe ali vseh nadrejenih družb v skladu s poglavjem 3 naslova VII te direktive in poglavjem 2 naslova II dela ena Uredbe [vstavi OP] (bonitetna konsolidacija), zlasti za namene zahtev glede lastnih sredstev iz člena 87 Uredbe [vstavi OP], obvladovanja velikih izpostavljenosti iz dela štiri navedene uredbe ter omejitve deležev iz členov 84 in 85 navedene uredbe.

Skladnost s temi pogoji potrdijo pristojni organi matične države članice, ki finančni instituciji izda certifikat ustreznosti, ki je del uradnega obvestila iz členov 35 in 39.

2. Če finančna institucija, kot je navedena v prvem pododstavku odstavka 1, preneha izpolnjevati katerega koli od predpisanih pogojev, matična država članica o tem uradno obvesti pristojne organe države članice gostiteljice, pri čemer se za dejavnosti, ki jih ta finančna institucija izvaja v državi članici gostiteljici, začne uporabljati zakonodaja države članice gostiteljice.

3. Odstavka 1 in 2 se ustrezno uporabljata za podrejene družbe finančne institucije iz prvega pododstavka odstavka 1.

Poglavje 2

Pravica do ustanavljanja kreditnih institucij

Člen 35

Zahteva glede uradnega obveščanja in vzajemno delovanje pristojnih organov

1. Kreditna institucija, ki želi ustanoviti podružnico na ozemlju druge države članice, o tem uradno obvesti pristojne organe svoje matične države članice.

2. Države članice zahtevajo, da vsaka kreditna institucija, ki želi ustanoviti podružnico v drugi državi članici, pri uradnem obvestilu iz odstavka 1 posreduje vse naslednje informacije:

(a) državo članico, na ozemlju katere načrtuje ustanovitev podružnice;

(b) program poslovanja, ki med drugim določa vrste predvidenih poslov in organizacijsko strukturo podružnice;

(c) naslov v državi članici gostiteljici, v kateri je mogoče pridobiti dokumente;

(d) imena oseb, ki bodo odgovorne za upravljanje podružnice.

3. Če pristojni organi matične države članice nimajo razloga, da bi dvomili o primernosti upravne strukture ali finančnega stanja kreditne institucije, v treh mesecih od prejema informacij iz odstavka 2, ob upoštevanju predvidene dejavnosti, te informacije posredujejo pristojnim organom države članice gostiteljice in v skladu s tem obvestijo kreditno institucijo.

Pristojni organi matične države članice sporočijo tudi višino in sestavo lastnih sredstev ter vsoto zahtev glede lastnih sredstev kreditne institucije v skladu s členom 87 Uredbe [vstavi OP].

Z odstopanjem od drugega pododstavka v primeru iz člena 34 pristojni organi matične države članice sporočijo višino in sestavo lastnih sredstev finančne institucije ter znesek konsolidiranih lastnih sredstev in vsote zneskov izpostavljenosti tveganju kreditne institucije, ki je nadrejena družba, v skladu s členom 87 Uredbe [vstavi OP].

4. Če pristojni organi matične države članice zavrnejo posredovanje informacij iz odstavka 2 pristojnim organom države članice gostiteljice, zadevni kreditni instituciji v treh mesecih od prejema vseh informacij predložijo razloge za zavrnitev.

Ob zavrnitvi ali če pristojni organi ne odgovorijo, lahko zadevna institucija vloži pritožbo na sodiščih matične države članice.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se določijo informacije, ki morajo biti v uradnem obvestilu v skladu s tem členom.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo standardni obrazci, predloge in postopki za takšno uradno obvestilo.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. EBA predloži osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 5 in 6 Komisiji do 1. januarja 2014.

Člen 36

Začetek dejavnosti

1. Preden podružnica kreditne institucije začne opravljati svoje dejavnosti, se pristojni organi države članice gostiteljice v dveh mesecih po prejemu informacij iz člena 35 pripravijo na nadzor kreditne institucije v skladu s poglavjem 4 in po potrebi navedejo pogoje, pod katerimi se v interesu javnega dobra opravljajo te dejavnosti v državi članici gostiteljici.

2. Podružnica se lahko ustanovi in začne opravljati dejavnosti ob prejemu obvestila pristojnih organov države članice gostiteljice ali ob izteku obdobja iz odstavka 1 brez prejema kakršnega koli sporočila države članice gostiteljice.

3. Pri spremembi katerih koli drugih podrobnih podatkov, posredovanih v skladu s točkami (b), (c) ali (d) člena 35(2), kreditna institucija o zadevni spremembi pisno obvesti pristojne organe matične države članice in države članice gostiteljice vsaj en mesec pred spremembo, da pristojnim organom matične države članice omogoči

sprejetje odločitve v skladu s členom 35 ter pristojnim organom države članice gostiteljice sprejetje odločitve o pogojih za spremembo v skladu z odstavkom 1 tega člena.

4. Za podružnice, ki so začele svoje dejavnosti pred 1. januarjem 1993, se v skladu z določbami, ki veljajo v državah članicah gostiteljicah, predvideva, da je zanje veljal postopek iz člena 35 ter odstavkov 1 in 2 tega člena. Od 1. januarja 1993 za podružnice veljajo odstavek 3 tega člena, člena 33 in 53 ter poglavje 4.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se določijo informacije, ki morajo biti v uradnem obvestilu v skladu s tem členom.

   Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo standardni obrazci, predloge in postopki za takšno uradno obvestilo.

   Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. EBA predloži osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 5 in 6 Komisiji do 1. januarja 2014.

Člen 37

Obveščanje o zavrnitvah

Države članice obvestijo Komisijo in EBA o številu in vrsti primerov zavrnitve na podlagi člena 35 ter člena 36(1), (2) in (3).

Člen 38

Združevanje podružnic

Poslovne enote, ki jih v eni sami državi članici ustanovi kreditna institucija s sedežem v drugi državi članici, se ne glede na število štejejo kot ena sama podružnica.

Poglavje 3

Uveljavljanje svobode opravljanja storitev

Člen 39

Postopek uradnega obveščanja

1. Vsaka kreditna institucija, ki želi uveljavljati svobodo opravljanja storitev z opravljanjem dejavnostmi na ozemlju druge države članice, pred tem pristojne organe matične države članice uradno obvesti o dejavnostih s seznama iz Priloge I k tej direktivi, ki jih namerava opravljati.

2. Pristojni organi matične države članice v enem mesecu od prejema uradnega obvestila iz odstavka 1 to uradno obvestilo pošljejo pristojnim organom države članice gostiteljice.

3. Ta člen ne vpliva na pravice opravljanja storitev, ki so jih kreditne institucije pridobile pred 1. januarjem 1993.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se določijo informacije, ki morajo biti v uradnem obvestilu v skladu s tem členom.

   Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo standardni obrazci, predloge in postopki za takšno uradno obvestilo.

   Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA predloži osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 4 in 5 Komisiji do 1. januarja 2014.

Poglavje 4

Pooblastila pristojnih organov države članice gostiteljice

Člen 40

Zahteve glede poročanja

Pristojni organi držav članic gostiteljic lahko zahtevajo, da jim vse kreditne institucije, ki imajo podružnice na njihovem ozemlju, redno poročajo o svojih dejavnostih v teh državah članicah gostiteljicah.

Ta poročila se lahko zahtevajo le za informativne namene in uporabo člena 52(1).

Pristojni organi držav članic gostiteljic lahko od kreditnih institucij iz prvega pododstavka zahtevajo zlasti informacije, na podlagi katerih lahko ocenijo, ali je podružnica pomembna v skladu s členom 52(1).

Člen 41

Ukrepi pristojnih organov matičnih držav članic v zvezi z dejavnostmi, ki se izvajajo v državah članicah gostiteljicah

1. Če pristojni organi države članice gostiteljice potrdijo, da kreditna institucija, ki ima podružnico ali opravlja storitve na njihovem ozemlju, izpolnjuje enega od naslednjih pogojev v zvezi z dejavnostmi, ki se izvajajo v navedeni državi članici gostiteljici, o tem obvestijo pristojne organe matične države članice:

   (a) kreditna institucija ne izpolnjuje nacionalnih določb za izvajanje te direktive ali Uredbe [vstavi OP];

   (b) za kreditno institucijo se pričakuje, da ne bo izpolnila nacionalnih določb za izvajanje te direktive ali Uredbe [vstavi OP].

   Pristojni organi matične države članice brez nepotrebnega odlašanja sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da zadevna kreditna institucija odpravi nepravilnosti ali sprejme ukrepe za preprečevanje tveganja neizpolnjevanja zahtev. Ti ukrepi se sporočijo pristojnim organom države članice gostiteljice.

2. Če pristojni organi države članice gostiteljice trdijo, da pristojni organi matične države članice niso izpolnili svojih obveznosti ali ne bodo izpolnili svojih obveznosti v skladu z odstavkom 1, lahko o tem obvestijo EBA in ga zaprosijo za pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. V tem primeru lahko EBA ravna v skladu s pooblastili, ki so mu bila dodeljena v skladu z navedenim členom. EBA sprejme odločitev na podlagi člena 19(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 v 24 urah.

Člen 42

Utemeljitev

Vsak ukrep, sprejet v skladu s členom 41(1), 43 ali 44, ki vključuje kazni ali omejitve uveljavljanja svobode opravljanja storitev ali svobode ustanavljanja, se ustrezno utemelji in sporoči zadevni kreditni instituciji.

Člen 43

Previdnostni ukrepi

1. Preden pristojni organi države članice gostiteljice ukrepajo v skladu s postopkom iz člena 41, lahko v nujnih primerih, preden pristojni organi matične države članice sprejmejo ukrepe ali preden se sprejmejo reorganizacijski ukrepi iz člena 2

Direktive 2001/24/ES, sprejmejo kakršne koli previdnostne ukrepe, potrebne za zaščito kolektivnih interesov vlagateljev, investitorjev in strank v državi članici gostiteljici.

2. Previdnostni ukrepi so sorazmerni s svojim namenom, to je previdnostno zaščito kolektivnih interesov vlagateljev, investitorjev in strank v državi članici gostiteljici pred škodljivim vplivom. Ukrepi lahko vključujejo začasno ustavitev plačila. Zaradi teh ukrepov upniki kreditne institucije v državi članici gostiteljici ne bodo imeli prednosti pred upniki v drugih državah članicah.

3. Previdnostni ukrepi se lahko sprejmejo samo pred sprejetjem reorganizacijskega ukrepa iz člena 2 Direktive 2001/24/ES. Vsak previdnostni ukrep preneha veljati, ko upravni ali sodni organi matične države članice sprejmejo reorganizacijske ukrepe v smislu člena 2 Direktive 2001/24/ES.

4. Pristojni organi države članice gostiteljice ukinejo previdnostne ukrepe, če so zastareli v skladu s členom 41, razen če prenehajo veljati v skladu z odstavkom 3.

5. Komisija, EBA in pristojni organi drugih zadevnih držav članic se o previdnostnih ukrepih obvestijo brez nepotrebnega odlašanja.

   Če pristojni organi matične države članice nasprotujejo ukrepom pristojnih organov države članice gostiteljice, lahko o tem obvestijo EBA in ga zaprosijo za pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. V tem primeru lahko EBA ravna v skladu s pooblastili, ki so mu bila dodeljena v skladu z navedenim členom. Kadar EBA ukrepa, sprejme v 24 urah odločitev na podlagi člena 19(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. Komisija lahko po posvetu s pristojnimi organi zadevnih držav članic in EBA sklene, da zadevna država članica spremeni ali razveljavi previdnostne ukrepe.

Člen 44

Pooblastila držav članic gostiteljic

Države članice gostiteljice lahko brez vplivanja členov 40 in 41 izvajajo pooblastila, ki so jim bila dodeljena s to direktivo, za sprejetje ustreznih ukrepov, s katerimi bi preprečile ali kaznovale nepravilnosti na njihovem ozemlju, ki so v nasprotju s pravnimi predpisi, sprejetimi v skladu s to direktivo ali v interesu javnega dobra. Ta pooblastila vključujejo možnost, da se kreditnim institucijam kršiteljicam prepreči nadaljnje poslovanje na njihovem ozemlju.

Člen 45

Ukrepi po odvzemu dovoljenja

Če se dovoljenje odvzame, se o tem obvesti pristojne organe držav članic gostiteljic, ti pa izvedejo ustrezne ukrepe za preprečitev nadaljnjega poslovanja kreditne institucije kršiteljice na svojem ozemlju in zaščito interesov vlagateljev.

Člen 46

Oglaševanje

Nobena določba tega poglavja kreditnim institucijam s sedeži v drugih državah članicah ne preprečuje oglaševanja storitev v državi članici gostiteljici z vsemi komunikacijskimi sredstvi, ki so jim na voljo, v skladu s katerimi koli predpisi o obliki in vsebini takega oglaševanja, sprejetimi v interesu javnega dobra.

Naslov VI

Odnosi s tretjimi državami

Člen 47

Uradno obveščanje o podružnicah tretjih držav in pogoji dostopa za kreditne institucije, ki imajo takšne podružnice

1. Ko podružnice kreditnih institucij s sedeži zunaj Unije začenjajo dejavnost ali opravljajo dejavnost, države članice zanje ne uporabljajo določb, ki tem institucijam omogočajo ugodnejše obravnavanje kot podružnicam kreditnih institucij s sedeži v Uniji.

2. Pristojni organi Komisijo, EBA in Evropski odbor za bančništvo uradno obvestijo o vseh dovoljenjih, izdanih podružnicam kreditnih institucij s sedeži v tretji državi.

3. Unija se lahko na podlagi sporazumov, sklenjenih z eno ali več tretjimi državami, dogovori, da uporablja določbe, v skladu s katerimi se bodo podružnice kreditnih institucij s sedeži zunaj Unije enako obravnavale na celotnem ozemlju Unije.

Člen 48

Sodelovanje s pristojnimi organi tretjih držav pri nadzoru na konsolidirani podlagi

1. Komisija lahko sama ali na zahtevo države članice Svetu predloži predloge za pogajanje o sporazumih z eno ali več tretjimi državami o načinu izvajanja nadzora na konsolidirani podlagi nad:

   (a) institucijami, katerih nadrejene družbe imajo sedeže v tretji državi;

   (b) institucijami v tretjih državah, katerih nadrejene družbe, naj gre za kreditne institucije, finančne holdinge ali mešane finančne holdinge, imajo sedeže v Uniji.

2. Sporazumi iz odstavka 1 zagotovijo zlasti vse naslednje:

   (a) pristojni organi držav članic lahko pridobijo informacije, potrebne za nadzor na podlagi konsolidiranega finančnega stanja kreditnih institucij, finančnih

holdingov ali mešanih finančnih holdingov, ki so v Uniji in imajo podrejene družbe, ki so kreditne institucije ali finančne institucije zunaj Unije, ali imajo delež v takih institucijah;

(b) pristojni organi tretjih držav lahko pridobijo informacije, potrebne za nadzor nadrejeni družb, ki imajo sedeže na njihovih ozemljih in imajo podrejene družbe, ki so kreditne institucije ali finančne institucije v eni ali več državah članicah, ali imajo delež v takih institucijah;

(c) EBA lahko pridobi informacije od pristojnih organov držav članic, ki so jih prejele od nacionalnih organov tretjih držav v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. Brez poseganja v člen 218 Pogodbe Komisija s pomočjo Evropskega odbora za bančništvo preuči izid pogajanj iz odstavka 1 in nastale razmere.

4. EBA pomaga Komisiji za namene tega člena v skladu s členom 33 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Naslov VII

Bonitetni nadzor

Poglavje 1

Načela bonitetnega nadzora

ODDELEK I

PRISTOJNOST MATIČNE DRŽAVE ČLANICE IN DRŽAVE ČLANICE GOSTITELJICE

Člen 49

Pristojnost matične države članice za nadzor

1. Za bonitetni nadzor institucije, vključno z dejavnostmi, ki jih opravlja v skladu s členoma 33 in 34, so odgovorni pristojni organi matične države članice, brez poseganja v tiste določbe te direktive, ki to odgovornost nalagajo pristojnim organom države članice gostiteljice.

2. Odstavek 1 ne preprečuje nadzora na konsolidirani podlagi.

Člen 50

Pristojnost države članice gostiteljice

Ukrepi države članice gostiteljice ne smejo določati diskriminatorne ali omejevalne obravnave na podlagi dejstva, da je institucija pridobila dovoljenje v drugi državi članici.

Člen 51

Sodelovanje pri nadzoru

1. Pristojni organi zadevnih držav članic tesno sodelujejo pri nadzoru dejavnosti institucij, še zlasti tistih, ki poslujejo prek podružnice v eni ali več drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža. Medsebojno si izmenjujejo vse informacije o upravljanju in lastništvu takih institucij, zato da bi se olajšala nadzor in preučitev pogojev za izdajo dovoljenja, in vse informacije, ki jim lahko olajšajo spremljanje in nadzor poslovanja takih institucij, zlasti glede likvidnosti, solventnosti, jamstva za vloge, omejitve velikih izpostavljenosti, upravnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranjega nadzora.

2. Pristojni organi matične države članice pristojnim organom držav članic gostiteljic takoj predložijo vse informacije in ugotovitve v zvezi z nadzorom likvidnosti v skladu z delom šest Uredbe [vstavi OP] in poglavjem 3 naslova VII te direktive za dejavnosti, ki jih institucija izvaja prek podružnice, če so te informacije pomembne za zaščito vlagateljev ali investitorjev v državi članici gostiteljici.

3. Pristojni organi matične države članice takoj obvestijo pristojne organe vseh držav članic gostiteljic, če se pojavijo likvidnostne težave ali se lahko razumno pričakuje, da se bodo pojavile. Te informacije vključujejo tudi podrobnosti o načrtovanju in izvajanju sanacijskega načrta ter o kakršnih koli ukrepih v zvezi s skrbnim in varnim poslovanjem, sprejetih v tem okviru.

4. Pristojni organi matične države članice na zahtevo pristojnih organov države članice gostiteljice sporočijo in pojasnijo, kako so bile upoštevane informacije in ugotovitve, ki so jih zagotovili pristojni organi države članice gostiteljice. Če pristojni organi države članice gostiteljice po prejemu informacij in ugotovitev menijo, da pristojni organi matične države članice niso sprejeli ustreznih ukrepov, lahko pristojni organi države članice gostiteljice o tem obvestijo EBA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. V tem primeru lahko EBA ravna v skladu s pooblastili, ki so mu bila dodeljena v skladu z navedenim členom. Kadar EBA ukrepa, v enem mesecu sprejme odločitev.

5. Pristojni organi lahko EBA obvestijo o primerih, ko je bila zahteva za sodelovanje, zlasti za izmenjavo informacij, zavrnjena ali ni bila obravnavana v razumnem roku. Brez poseganja v člen 258 Pogodbe lahko EBA v teh primerih ukrepa v skladu s pooblastili, ki so mu bila dodeljena na podlagi člena 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se določijo informacije, ki jih vsebuje ta člen.

   Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo standardni obrazci, predloge in postopki za zahteve glede izmenjave informacij, ki bi lahko olajšale spremljanje in nadzor poslovanja kreditnih institucij.

   Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

8. EBA predloži osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 6 in 7 Komisiji do 1. januarja 2014.

.

Člen 52

Pomembne podružnice

1. Pristojni organi države članice gostiteljice lahko vložijo zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku, kadar se uporablja člen 107(1), ali pri pristojnih organih matične države članice, da se podružnica institucije, ki ne izpolnjuje meril iz člena 90 Uredbe [vstavi OP], opredeli kot pomembna.

   Ta zahteva vsebuje razloge, zakaj naj se podružnica opredeli kot pomembna, s posebnim poudarkom na naslednjem:

   (a) ali tržni delež podružnice institucije glede depozitov v državi članici gostiteljici presega 2 %;

   (b) verjeten vpliv prenehanja ali opustitve dejavnosti institucije na tržno likvidnost ter plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v državi članici gostiteljici;

   (c) velikost in pomen podružnice v smislu števila strank v okviru bančnega ali finančnega sistema države članice gostiteljice.

   Pristojni organi matične države članice in države članice gostiteljice ter konsolidacijski nadzornik, kadar se uporablja člen 108, storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev o določitvi podružnice kot pomembne.

   Če se v dveh mesecih od prejema zahteve v skladu s prvim pododstavkom ne doseže skupna odločitev, pristojni organi države članice gostiteljice v naslednjih dveh mesecih sprejmejo svojo odločitev o tem, ali je podružnica pomembna. Pri sprejemanju odločitve pristojni organi države članice gostiteljice upoštevajo vsa stališča in pridržke konsolidacijskega nadzornika ali pristojnih organov matične države članice.

   Če kateri koli zadevni pristojni organi v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ob koncu začetnega dvomesečnega obdobja o zadevi obvestijo EBA, pristojni organi države članice gostiteljice odložijo svojo odločitev in počakajo na odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA. Pristojni organi države članice gostiteljice ukrepajo skladno z odločitvijo EBA. Dvomesečno obdobje se šteje za spravni postopek v smislu člena 19 navedene uredbe. EBA sprejme odločitev v 1 mesecu. Po koncu začetnega dvomesečnega obdobja ali po sprejemu skupne odločitve se EBA ne more več obvestiti o zadevi.

   Odločitve iz tretjega pododstavka se navedejo v dokumentu, ki vsebuje popolno obrazložitev odločitve, se pošljejo zadevnim pristojnim organom in so za pristojne organe v zadevnih državah članicah zavezujoče.

   Določitev podružnice kot pomembne ne vpliva na pravice in odgovornosti pristojnih organov iz te direktive.

2. Pristojni organi matične države članice pristojnim organom države članice gostiteljice, kjer ima pomembna podružnica sedež, sporočijo informacije iz člena

112(1)(c) in (d) ter v sodelovanju s pristojnimi organi države članice gostiteljice izvedejo naloge iz člena 107(1)(c).

Če pristojni organ matične države članice izve za izredne razmere znotraj institucije iz člena 109(1), o tem brez nepotrebnega odlašanja obvesti organe iz členov 59(4) in 60.

Pristojni organi matične države članice pristojnim organom držav članic gostiteljic, v katerih so bile ustanovljene pomembne podružnice, sporočijo izide ocen učinka tveganj institucij s takimi podružnicami iz člena 92 in po potrebi člena 108(2)(a). Sporočijo tudi odločitve v skladu s členi 64, 98 in 99, če so te ocene in odločitve za navedene podružnice pomembne.

Pristojni organi matičnih držav članic se posvetujejo s pristojnimi organi držav članic gostiteljic, v katerih so ustanovljene pomembne podružnice, glede operativnih ukrepov, ki jih zahteva člen 84(10), kadar je to pomembno za likvidnostna tveganja v valuti države članice gostiteljice.

Če se pristojni organi matične države članice ne posvetujejo s pristojnimi organi države članice gostiteljice ali če operativni ukrepi pristojnih organov matične države članice iz člena 84(10) niso ustrezni, lahko pristojni organi države članice gostiteljice o zadevi obvestijo EBA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. Če se člen 111 ne uporablja, pristojni organi, ki nadzorujejo institucijo s pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah, z namenom lažjega sodelovanja na podlagi odstavka 2 tega člena in člena 51 ustanovijo kolegij nadzornikov in mu predsedujejo. Ustanovitev in delovanje kolegija temelji na pisnih dogovorih, ki jih po posvetovanju z zadevnimi pristojnimi organi določi pristojni organ matične države članice. Pristojni organ matične države članice odloči, kateri pristojni organi sodelujejo na seji ali pri dejavnostih kolegija.

Pristojni organ matične države članice pri svoji odločitvi upošteva, kako pomembna je za te organe nadzorna dejavnost, ki se načrtuje ali usklajuje, zlasti možni vpliv na stabilnost finančnega sistema v zadevnih državah članicah iz člena 8 ter obveznosti iz odstavka 2 tega člena.

Pristojni organ matične države članice vse člane kolegija vnaprej v celoti obvešča o organizaciji teh sej, glavnih vprašanjih in dejavnostih, ki bodo obravnavana. Pristojni organ matične države članice vse člane kolegija v celoti in pravočasno obvesti tudi o ukrepih, sprejetih na teh sejah, ali o izvedenih ukrepih.

4. Pristojni organi države članice gostiteljice so pooblaščeni za izvajanje inšpekcijskih pregledov dejavnosti, ki jih izvajajo podružnice institucij na njihovem ozemlju, na kraju samem za vsak primer posebej in od podružnice zahtevajo informacije o njenih dejavnostih. Pred inšpekcijskim pregledom se posvetuje s pristojnimi organi matične države članice. Pristojni organi države članice gostiteljice po inšpekcijskem pregledu pristojnim organom matične države članice sporočijo pridobljene informacije in ugotovitve, ki so pomembne za oceno tveganja institucije ali stabilnosti finančnega sistema v državi članici gostiteljici. Pristojni organi matične države članice ustrezno upoštevajo te informacije in ugotovitve pri določanju svojih programov

nadzorstvenih pregledov iz člena 96, pri čemer upoštevajo tudi stabilnost finančnega sistema v državi članici gostiteljici.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se podrobno določijo splošni pogoji delovanja kolegijev nadzornikov.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje teh regulativnih tehničnih standardov v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se določi operativno delovanje kolegijev nadzornikov.

Komisiji se dodeli pooblastilo za sprejetje teh izvedbenih tehničnih standardov v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. EBA predloži osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 5 in 6 Komisiji do 31. decembra 2015.

Člen 53

Preverjanje podružnic s sedežem v drugi državi članici na kraju samem

1. Če institucija, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici, opravlja svojo dejavnost prek podružnice, države članice gostiteljice zagotovijo, da lahko pristojni organi matične države članice ali osebe, ki jih ti pooblastijo za ta namen, opravijo preverjanje informacij iz člena 51 na kraju samem, po tem ko obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice.

2. Pristojni organi matične države članice lahko za preverjanje podružnic uporabijo tudi druge postopke iz člena 116.

ODDELEK II

IZMENJAVA INFORMACIJ IN POKLICNA SKRIVNOST

Člen 54

Poklicna skrivnost

1. Države članice zagotovijo, da so vse osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe, in revizorji ali strokovnjaki, ki delajo v imenu pristojnih organov, dolžni varovati poklicno skrivnost.

Nobeni osebi ali organu ne smejo razkriti nobenih zaupnih informacij, ki jih lahko prejmejo med opravljanjem svojih nalog, razen v obliki povzetka ali zbirne informacije, tako da posameznih kreditnih institucij ni mogoče prepoznati, brez poseganja v primere, za katere velja kazensko pravo.

Vendar je v primerih, ko je zoper kreditno institucijo uveden stečaj ali postopek prisilne likvidacije, v civilnem ali gospodarskem postopku dovoljeno razkriti zaupne informacije, ki ne zadevajo tretjih oseb, ki poskušajo rešiti to kreditno institucijo.

2. Odstavek 1 pristojnim organom različnih držav članic ne preprečuje izmenjave informacij ali posredovanja informacij EBA v skladu s to direktivo, Uredbo [vstavi OP], drugimi direktivami, ki se uporabljajo za kreditne institucije, ter členoma 31 in 35 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Za te informacije veljajo pogoji v zvezi s varovanjem poklicne skrivnosti v skladu z odstavkom 1.

3. Odstavek 1 pristojnim organom ne preprečuje objave izida testov izjemnih situacij, izvedenih v skladu s členom 97 ali 32 Uredbe (EU) št. 1093/2010, in posredovanja izida testov izjemnih situacij EBA z namenom, da EBA objavi izide testov izjemnih situacij iz celotne EU.

Člen 55

Uporaba zaupnih informacij

Pristojni organi, ki prejmejo zaupne informacije iz člena 54, lahko te uporabijo le pri opravljanju svojih nalog in le za naslednje namene:

(a) preverjanje, ali so izpolnjeni pogoji za dostop do dejavnosti kreditnih institucij, in lažje spremljanje dejavnosti na nekonsolidirani ali konsolidirani podlagi, zlasti pri spremljanju likvidnosti, solventnosti, velikih izpostavljenosti, upravnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranjega nadzora;

(b) naložitev sankcij;

(c) pri pritožbi proti odločitvi pristojnega organa, vključno s sodnimi postopki v skladu s členom 71;

(d) pri sodnih postopkih, sproženih v skladu s posebnimi določbami, predpisanimi v pravu Unije, sprejetem v zvezi s kreditnimi institucijami.

Člen 56

Sporazumi o sodelovanju

V skladu s členom 33 Uredbe (EU) št. 1093/2010 lahko države članice in EBA sklenejo sporazume o sodelovanju, ki določajo izmenjavo informacij, s pristojnimi organi tretjih držav ali organi ali subjekti tretjih držav, kot je določeno v členu 57 in členu 58(1) te direktive, le če za razkrite informacije veljajo jamstva poklicne skrivnosti, ki so najmanj enakovredna jamstvom iz člena 54(1) te direktive. Taka izmenjava informacij je namenjena opravljanju nalog nadzora teh organov ali subjektov.

Če informacije izvirajo iz druge države članice, se razkrijejo le ob izrecnem soglasju organov, ki so jih razkrili, in po potrebi le za namene, za katere so ti organi dali soglasje.

Člen 57

Izmenjava informacij znotraj države članice

Člen 54(1) in člen 55 ne preprečujeta izmenjave informacij znotraj države članice, če sta v isti državi članici dva ali več pristojnih organov, ali med državami članicami, pristojnimi organi in med naslednjimi subjekti pri opravljanju njihovih nadzornih funkcij:

(a) organi, ki jim je zaupana javna naloga nadzora drugih finančnih institucij in zavarovalnic, ter organi, ki so odgovorni za nadzor finančnih trgov;

(b) subjekti, ki sodelujejo pri likvidaciji in stečaju kreditnih institucij ter v drugih podobnih postopkih;

(c) osebami, odgovornimi za opravljanje obveznih revizij računovodskih izkazov kreditnih institucij in drugih finančnih institucij.

Člen 54(1) in člen 55 ne preprečujeta, da se organom, ki upravljajo sheme zajamčenih vlog, razkrijejo informacije, ki so potrebne za izvajanje njihovih nalog.

V obeh primerih veljajo za prejete informacije pogoji varovanja poklicne skrivnosti iz člena 54(1).

Člen 58

Izmenjava informacij z nadzornimi organi

1. Ne glede na člene 54 do 56 lahko države članice odobrijo izmenjavo informacij med pristojnimi organi in med:

   (a) organi, odgovornimi za nadzor subjektov, ki sodelujejo pri likvidaciji in stečaju kreditnih institucij ter v drugih podobnih postopkih;

   (b) organi, odgovornimi za nadzor oseb, zadolženih za izvajanje obveznih revizijskih pregledov računovodskih izkazov zavarovalnic, kreditnih institucij, investicijskih družb in drugih finančnih institucij.

2. V primerih iz odstavka 1 države članice zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

   (a) informacije so namenjene opravljanju nalog nadzora iz odstavka 1;

   (b) za informacije, prejete za ta namen, veljajo pogoji varovanja poklicne skrivnosti iz člena 54(1);

   (c) če informacija izvira iz druge države članice, se ne sme razkriti brez izrecnega soglasja pristojnih organov, ki so jo razkrili, in se sme po potrebi razkriti izključno za namene, za katere so ti pristojni organi dali soglasje.

   Države članice EBA sporočijo nazive organov, ki lahko prejmejo informacije v skladu z odstavkoma 1 in 2.

3. Ne glede na člene 54 do 56 lahko države članice zaradi krepitve stabilnosti in celovitosti finančnega sistema odobrijo izmenjavo informacij med pristojnimi organi in organi ali subjekti, ki so po zakonu odgovorni za odkrivanje in preiskovanje kršitev prava gospodarskih družb.

V takih primerih države članice zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

(a) informacije so namenjene opravljanju nalog iz prvega pododstavka;

(b) za informacije, prejete za ta namen, veljajo pogoji varovanja poklicne skrivnosti iz člena 54(1);

(c) če informacija izvira iz druge države članice, se ne sme razkriti brez izrecnega soglasja pristojnih organov, ki so jo razkrili, in se sme po potrebi razkriti izključno za namene, za katere so ti pristojni organi dali soglasje.

4. Če v državi članici organom ali subjektom iz odstavka 1 zaradi njihove specifične pristojnosti pri opravljanju nalog odkrivanja ali preiskovanja pomagajo osebe, ki so zaradi svoje posebne usposobljenosti imenovane za ta namen in niso zaposlene v javnem sektorju, se lahko možnost izmenjave informacij iz prvega pododstavka pod pogoji iz drugega pododstavka razširi na te osebe.

5. Države članice EBA sporočijo nazive organov ali subjektov, ki lahko prejmejo informacije v skladu s tem členom.

6. Za izvajanje odstavka 4 organi ali subjekti iz odstavka 1 sporočijo pristojnim organom, ki so razkrili informacijo, imena in natančne pristojnosti oseb, katerim naj bi se informacije poslale.

Člen 59

Posredovanje informacij o monetarnih, sistemskih in plačilnih vidikih

1. Nobena določba tega poglavja pristojnemu organu ne preprečuje, da bi posredoval informacije naslednjim subjektom za opravljanje njihovih nalog:

(a) centralnim bankam in drugim subjektom s podobno funkcijo v vlogi monetarnih organov, kadar so informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačil, klirinških sistemov in sistemov poravnave, ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema;

(b) po potrebi drugim javnim organom, odgovornim za nadzor plačilnih sistemov;

(c) Evropskemu odboru za sistemska tveganja (ESRB), kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih zakonsko predpisanih nalog iz Uredbe (EU) št. 1092/2010[35].

2. Nobena določba tega poglavja organom ali subjektom iz prvega pododstavka ne preprečuje, da posredujejo take informacije pristojnim organom, ki jih bodo morda potrebovali za namene člena 55.

3. Za informacije, prejete za ta namen, veljajo pogoji varovanja poklicne skrivnosti iz člena 54(1).

4. V izrednih razmerah iz člena 109(1) države članice pristojnim organom dovolijo, da nemudoma sporočijo informacije centralnim bankam, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačil, klirinških sistemov in sistemov poravnave, ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema, ter ESRB, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih zakonsko predpisanih nalog.

Člen 60

Posredovanje informacij drugim subjektom

1. Ne glede na člen 54(1) in člen 55 lahko države članice na podlagi zakonskih določb odobrijo razkritje nekaterih informacij drugim oddelkom uprave centralne ravni države, ki so odgovorni za zakonodajo o nadzoru kreditnih institucij, finančnih institucij, investicijskih storitev in zavarovalnic, ter inšpektorjem, ki delujejo v imenu teh oddelkov.

   Vendar se sme take informacije razkriti le, če so potrebne zaradi bonitetnega nadzora.

   V izrednih razmerah iz člena 109(1) države članice pristojnim organom omogočijo, da razkrijejo informacije, pomembne za oddelke iz prvega odstavka v vseh zadevnih državah članicah.

2. Države članice lahko odobrijo razkritje nekaterih informacij, povezanih z bonitetnim nadzorom institucij, parlamentarnim preiskovalnim odborom, računskim sodiščem in drugim subjektom, pristojnim za preiskave v državi članici, ob upoštevanju naslednjih pogojev:

   (a) ti subjekti imajo mandat, ki ga jasno določa nacionalna zakonodaja, tj. preiskovanje ali pregledovanje ukrepov organov, odgovornih za nadzor institucij ali zakonodajo o tem nadzoru;

   (b) informacije so nujno potrebne za izpolnjevanje mandata iz točke (a);

---

[35] Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja, UL L 331, 15.12.2010, str. 1.

(c) za osebe z dostopom do informacij veljajo zahteve glede tajnosti v skladu z nacionalno zakonodajo, ki določajo, da se informacije ne smejo razkriti nikomur, ki ni član ali uslužbenec zadevnega subjekta;

(d) če informacije izvirajo iz druge države članice, se ne smejo razkriti brez izrecnega soglasja pristojnih organov, ki so jih razkrili, in se razkrijejo le za namene, za katere so ti organi dali svoje soglasje.

Kolikor razkritje informacij, povezanih z bonitetnim nadzorom, vključuje obdelavo osebnih podatkov, navedeni subjekti pri kakršni koli obdelavi upoštevajo veljavne nacionalne zakonodaje za izvajanje Direktive 95/46/ES.

Člen 61

Informacije, pridobljene s preverjanji na kraju samem

Države članice zagotovijo, da se informacij, prejetih v skladu s členi 52(4), 54(2) in členom 57, ter informacij, pridobljenih s preverjanjem na kraju samem v skladu s členom 53(1) in (2), ne sme nikoli razkriti v primerih iz člena 60, razen z izrecnim soglasjem pristojnih organov, ki so razkrili te informacije, ali pristojnih organov države članice, v kateri se je preverjanje na kraju samem izvedlo.

Člen 62

Informacije o klirinških storitvah in storitvah poravnave

1. Nobena določba tega poglavja pristojnim organom države članice ne preprečuje, da informacije iz členov 54 do 56 posredujejo klirinški hiši ali drugemu podobnemu organu, priznanemu po nacionalni zakonodaji za opravljanje klirinških storitev in storitev poravnave za enega od nacionalnih trgov, če menijo, da je treba informacije posredovati zaradi pravilnega delovanja teh subjektov v zvezi z neizpolnjevanjem ali morebitnim neizpolnjevanjem plačilnih obveznosti s strani udeležencev na trgu. Za informacije, prejete za ta namen, veljajo pogoji varovanja poklicne skrivnosti iz člena 54(1).

2. Vendar države članice predpišejo, da se informacij, prejetih v skladu s členom 54(2), ne sme razkriti v primerih iz odstavka 1 brez izrecnega soglasja pristojnih organov, ki so jih razkrili.

ODDELEK III

DOLŽNOST OSEB, ODGOVORNIH ZA NADZOR NAD ZAKONITOSTJO LETNIH IN KONSOLIDIRANIH RAČUNOVODSKIH IZKAZOV

Člen 63

Dolžnost oseb, odgovornih za zakonit nadzor nad letnimi in konsolidiranimi računovodskimi izkazi

1. Države članice zagotovijo vsaj, da je dolžnost vsake osebe, pooblaščene v smislu Direktive 2006/43/EGS[36], ki v instituciji opravlja nalogo iz člena 51 Direktive 78/660/EGS[37], člena 37 Direktive 83/349/EGS[38] ali člena 73 Direktive 2009/65/ES ali kakršno koli drugo zakonsko predpisano nalogo, takojšnje poročanje pristojnim organom o kakršnih koli dejstvih ali odločitvah glede te institucije, za katere je izvedela med opravljanjem navedene naloge in ki bi lahko:

   (a) predstavljali resno kršitev zakonov in drugih predpisov, ki določajo pogoje za izdajo dovoljenj ali posebej urejajo izvajanje dejavnosti institucij;

   (b) vplivali na nemoteno delovanje institucije;

   (c) povzročili zavrnitev potrditve računovodskih izkazov ali izražanje zadržkov.

   Države članice zagotovijo vsaj, da je ta oseba prav tako dolžna poročati o kakršnih koli dejstvih ali odločitvah, za katere je izvedela med opravljanjem naloge iz prvega pododstavka v družbi, ki ima tesne povezave na podlagi obvladujočega razmerja z institucijo, v kateri opravlja navedeno nalogo.

2. Če osebe, pooblaščene v skladu z Direktivo 2006/43/EGS, v dobri veri pristojnim organom razkrijejo kakršna koli dejstva ali odločitve iz odstavka 1, se ta razkritja ne štejejo za kršitev katere koli omejitve razkrivanja informacij, predpisane s pogodbo ali s katero koli določbo zakona ali drugega predpisa, in osebe za to nikakor niso odgovorne.

ODDELEK IV

POOBLASTILA ZA NADZOR, POOBLASTILA ZA SANKCIONIRANJE IN PRAVICA DO PRITOŽBE

Člen 64

Pooblastila za nadzor

Za namene člena 99 in uporabe Uredbe [vstavi OP] imajo pristojni organi vsaj naslednja pooblastila:

---

36 Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze (UL L 157, 9.6.2006, str. 87).

37 Četrta direktiva Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe, UL L 222, 14.8.1978, str. 11.

38 Sedma direktiva Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe, UL L 193, 18.7.1983, str. 1.

(a) da od institucij zahtevajo, da vzpostavijo posebna lastna sredstva v zvezi z elementi tveganj in tveganji, ki niso zajeti v členu 1 Uredbe [vstavi OP], kot določijo pristojni organi v skladu s členom 98;

(b) da zahtevajo okrepitev ureditev, postopkov, mehanizmov in strategij, ki se izvajajo zaradi skladnosti s členi 72 do 74;

(c) da od institucij zahtevajo, da v zvezi z zahtevami glede lastnih sredstev uporabljajo posebno politiko oblikovanja rezervacij ali obravnavo sredstev;

(d) da omejijo poslovanje, dejavnosti ali mreže institucij ali zahtevajo odpravo dejavnosti, ki predstavljajo preveliko tveganje za stabilnost institucije;

(e) da zahtevajo zmanjšanje tveganja, ki je povezano z dejavnostmi, produkti in sistemi institucij;

(f) da od institucij zahtevajo, da omejijo variabilne prejemke kot delež neto prihodkov, kadar niso v skladu z ohranjanjem dobre kapitalske osnove;

(g) da od institucij zahtevajo, da za okrepitev lastnih sredstev uporabijo čisti dobiček, vključno z omejitvijo ali prepovedjo razporeditve delničarjem ali družbenikom institucije;

(h) da določijo zahteve glede dodatnega ali pogostejšega poročanja, vključno s poročanjem o kapitalskih in likvidnostnih pozicijah;

(i) da uvedejo omejitve glede neusklajenosti zapadlosti med sredstvi in obveznostmi;

(j) da prepovejo plačilo ali razdelitev dividend ali obresti na dodatne instrumente prvega reda.

Člen 65

Sankcije

1. Države članice zagotovijo, da lahko njihovi zadevni pristojni organi v primeru neizpolnjevanja določb Uredbe [vstavi OP] ali nacionalnih določb, sprejetih pri izvajanju te direktive, sprejmejo ustrezne upravne sankcije in ukrepe, ter zagotovijo, da se uporabljajo. Sankcije in ukrepi so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

2. Kjer se uporabljajo obveznosti za institucije, finančne holdinge, mešane finančne holdinge in mešane holdinge, države članice zagotovijo, da se v primeru kršitev lahko uporabljajo sankcije za člane uprave in vse druge posameznike, ki so v skladu z nacionalno zakonodajo odgovorni za kršitev.

3. Pristojni organi prejmejo vsa preiskovalna pooblastila, ki so potrebna za opravljanje njihovih funkcij. Pristojni organi pri izvajanju pooblastil za sankcioniranje tesno sodelujejo, da bi zagotovili, da se s sankcijami ali ukrepi dosežejo želeni rezultati, in da bi uskladili svoje delovanje v primeru čezmejnih zadev.

Člen 66

Zahteve glede dovoljenj in zahteve glede pridobitev kvalificiranih deležev

1. Ta člen se uporablja za:

   (a) posle sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti v primeru podjetij, ki niso kreditne institucije, ob kršenju člena 3;

   (b) opravljanje dejavnosti kot kreditna institucija brez pridobitve dovoljenja ob kršenju člena 9;

   (c) neposredna ali posredna pridobitev ali dodatno neposredno ali posredno povečanje kvalificiranega deleža v kreditni instituciji, zaradi česar bi bil delež glasovalnih pravic ali delež kapitala enak ali večji od 20 %, 30 % ali 50 % ali takšen, da bi kreditna institucija postala podrejena družba (v nadaljnjem besedilu: predlagana pridobitev), brez pisnega uradnega obvestila pristojnim organom kreditne institucije, v kateri se poskuša pridobiti ali povečati kvalificirani delež, ob kršenju člena 22(1);

   (d) neposredna ali posredna prodaja kvalificiranega deleža v kreditni instituciji ali zmanjšanje kvalificiranega deleža tako, da bi bilo razmerje glasovalnih pravic ali deleža kapitala manjše od 20 %, 30 % ali 50 % ali da kreditna institucija ne bi bila več podrejena družba, brez pisnega uradnega obvestila pristojnim organom ob kršenju člena 25.

2. Države članice zagotovijo, da v primerih iz odstavka 1 upravne sankcije in ukrepi, ki se lahko uporabijo, vključujejo vsaj:

   (a) javno izjavo, v kateri sta navedeni odgovorna fizična ali pravna oseba in vrsta kršitve;

   (b) odredbo, ki od odgovorne fizične ali pravne osebe zahteva, da preneha z ravnanjem in da tega ravnanja več ne ponovi;

   (c) v primeru pravne osebe upravne denarne sankcije v višini do 10 % skupnega letnega prometa družbe v predhodnem poslovnem letu, pri čemer je zadevni skupni letni promet družbe, ki je podrejena družba nadrejene družbe, skupni letni promet, določen na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov končne nadrejene družbe v predhodnem poslovnem letu;

   (d) v primeru fizične osebe upravne denarne sankcije v višini do 5 000 000 EUR ali ustrezne vrednosti v nacionalni valuti države članice, v kateri euro ni uradna valuta, na datum sprejetja te direktive;

   (e) upravne denarne kazni v višini do dvakratnega zneska koristi, pridobljene s kršitvijo, kadar je korist mogoče opredeliti.

Člen 67

Druge določbe

1. Ta člen se uporablja v vseh naslednjih primerih:

(a) institucija je pridobila dovoljenje na podlagi neresničnih navedb ali na druge nepravilne načine ob kršenju člena 18(b);

(b) institucija ob prejetju informacij o kakršni koli pridobitvi ali prodaji deležev v njihovem kapitalu, zaradi katere deleži presežejo enega od pragov iz člena 22(1) in člena 25 ali so manjši od njega, o navedenih pridobitvah ali prodajah ne obvesti pristojnih organov ob kršenju prvega pododstavka člena 26(1);

(c) institucija, ki je uvrščena na reguliranem trgu, kot je navedeno na seznamu, ki ga v skladu s členom 47 Direktive 2004/39/ES objavi ESMA, pristojnim organom vsaj enkrat na leto ne posreduje imen delničarjev in družbenikov, ki imajo v lasti kvalificirane deleže, ter velikosti teh deležev ob kršenju drugega pododstavka člena 26(1);

(d) institucija nima ureditve upravljanja, ki jo zahtevajo pristojni organi, v skladu z nacionalnimi določbami za izvajanje člena 73;

(e) institucija pristojnim organom ne sporoča informacij o obveznosti izpolnjevanja zahtev glede lastnih sredstev iz člena 87 Uredbe [vstavi OP], kot to zahteva prvi pododstavek člena 95(1) navedene uredbe;

(f) institucija pristojnim organom ne sporoča podatkov o kapitalskih zahtevah v skladu s členom 96 Uredbe [vstavi OP];

(g) institucija pristojnim organom ne sporoča informacij o veliki izpostavljenosti v skladu s členom 383(1) Uredbe [vstavi OP];

(h) institucija pristojnim organom ne sporoča informacij o likvidnosti v skladu s členoma 403(1) in 403(2) Uredbe [vstavi OP];

(i) institucija pristojnim organom ne sporoča informacij o stopnji vzvoda v skladu s členom 417(1) Uredbe [vstavi OP];

(j) institucija ne razpolaga vedno z likvidnimi sredstvi v skladu s členom 401 Uredbe [vstavi OP];

(k) institucija doseže izpostavljenost, ki presega omejitve iz člena 384 Uredbe [vstavi OP];

(l) institucija, ki je izpostavljena kreditnemu tveganju pozicije listinjenja, ne da bi izpolnjevala pogoje iz člena 394 Uredbe [vstavi OP];

(m) institucija ne razkrije informacij v skladu s členom 418(1) do (3) ali 436(1) Uredbe [vstavi OP].

2. Brez poseganja v pooblastila za nadzor pristojnih organov v skladu s členom 64 države članice zagotovijo, da upravne sankcije in ukrepi, ki se lahko uporabijo v primerih iz odstavka 1, zajemajo vsaj:

(a) javno izjavo, v kateri sta navedeni fizična ali pravna oseba in vrsta kršitve;

(b) odredbo, ki od fizične ali pravne osebe zahteva, da preneha z ravnanjem in da tega ravnanja več ne ponovi;

(c) v primeru institucije odvzem dovoljenja institucije v skladu s členom 18;

(d) začasno prepoved opravljanja funkcij v instituciji za katerega koli odgovornega člana uprave institucije ali katero koli drugo odgovorno fizično osebo;

(e) v primeru pravne osebe upravne denarne sankcije v višini do 10 % skupnega letnega prometa navedene pravne osebe v predhodnem poslovnem letu, pri čemer je zadevni skupni letni promet pravne osebe, ki je podrejena družba nadrejene družbe, skupni letni promet, določen na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov končne nadrejene družbe v predhodnem poslovnem letu;

(f) v primeru fizične osebe upravne denarne sankcije v višini do 5 000 000 EUR ali ustrezne vrednosti v nacionalni valuti države članice, v kateri euro ni uradna valuta, na datum začetka veljavnosti te direktive;

(g) upravne denarne kazni v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti.

Člen 68

Objava sankcij

Države članice zagotovijo, da pristojni organi brez nepotrebnega odlašanja objavijo vsako sankcijo ali ukrep, ki se naloži zaradi kršitve določb Uredbe [vstavi OP] ali nacionalnih določb, sprejetih pri izvajanju te direktive, pri čemer se vključijo informacije o vrsti in naravi kršitve ter identiteti odgovornih oseb, razen če bi ta objava resno ogrozila stabilnost finančnih trgov. Kadar bi objava vpletenim stranem povzročila nesorazmerno škodo, pristojni organi sankcije objavijo anonimno.

Člen 69

Učinkovita uporaba sankcij in izvajanje pooblastil za sankcioniranje s strani pristojnih organov

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi pri določanju vrste upravnih sankcij ali ukrepov in višine upravnih denarnih sankcij upoštevajo vse ustrezne okoliščine, ki vključujejo:

(a) resnost in trajanje kršitve;

(b) stopnjo odgovornosti odgovorne fizične ali pravne osebe;

(c) finančno trdnost odgovorne fizične ali pravne osebe, kot je prikazana s skupnim prometom odgovorne pravne osebe ali letnim prihodkom odgovorne fizične osebe;

(d) pomen pridobljenih dobičkov ali preprečenih izgub s strani odgovorne fizične ali pravne osebe, če jih je mogoče opredeliti;

(e) izgube, ki so jih zaradi kršitve imele tretje osebe, če jih je mogoče opredeliti;

(f) raven sodelovanja odgovorne fizične ali pravne osebe s pristojnim organom;

(g) prejšnje kršitve odgovorne fizične ali pravne osebe.

2. EBA izda smernice, naslovljene na pristojne organe, v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 o vrstah upravnih ukrepov in sankcij ter višini upravnih denarnih sankcij.

Člen 70

Poročanje kršitev

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi vzpostavijo učinkovite mehanizme za spodbujanje poročanja o kršitvah določb Uredbe [vstavi OP] in nacionalnih določb za izvajanje te direktive pristojnim organom.

2. Mehanizmi iz odstavka 1 vključujejo vsaj:

(a) posebne postopke za prejem poročil o kršitvah in njihovo nadaljnje spremljanje;

(b) ustrezno zaščito uslužbencev v institucijah, ki prijavijo kršitve v instituciji;

(c) varstvo osebnih podatkov osebe, ki prijavi kršitve, in fizične osebe, ki je domnevno odgovorna za kršitev, v skladu z načeli iz Direktive 95/46/ES.

3. Države članice od institucij zahtevajo, da imajo vzpostavljene ustrezne postopke, v skladu s katerimi bodo uslužbenci prek posebnega kanala interno poročali o kršitvah.

Člen 71

Pravica do pritožbe

Države članice zagotovijo, da za odločitve in ukrepe, sprejete v skladu z zakoni in drugimi predpisi, sprejetimi v skladu s to direktivo ali Uredbo [vstavi OP], velja pravica do pritožbe. Enako velja, če se v šestih mesecih po vložitvi prošnje za izdajo dovoljenja, ki vsebuje vse zahtevane informacije v skladu z veljavnimi določbami, ne sprejme odločitev o izdaji dovoljenja.

Poglavje 2

Postopki pregledovanja

ODDELEK I

NOTRANJA OCENA KAPITALSKE USTREZNOSTI

Člen 72

Notranji kapital

Institucije vzpostavijo zanesljive, učinkovite in popolne strategije in postopke za trajno ocenjevanje in ohranitev zneskov, vrst in razporeditve notranjega kapitala, za katerega menijo, da je ustrezen za kritje narave in stopnje tveganj, katerim so ali bi lahko bile izpostavljene.

Te strategije in postopki se redno notranje pregledujejo za zagotovitev, da so še vedno celoviti in sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti zadevne institucije.

ODDELEK II

UREDITVE, POSTOPKI IN MEHANIZMI INSTITUCIJ

PODODDELEK 1

SPLOŠNA NAČELA

Člen 73

Postopki in mehanizmi notranjega nadzora

1. Pristojni organi zahtevajo, da ima vsaka institucija zanesljivo ureditev upravljanja, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi odgovornostmi, učinkovitimi postopki za ugotavljanje, upravljanje in spremljanje tveganj ter poročanje o tveganjih, katerim je ali bi lahko bila institucija izpostavljena, primerne mehanizme notranjega nadzora, vključno z zanesljivimi upravnimi in računovodskimi postopki, ter politike in prakse prejemkov, ki so skladne s premišljenim in učinkovitim upravljanjem tveganja in ga spodbujajo.

2. Ureditve, postopki in mehanizmi iz odstavka 1 so celoviti in sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti institucije Upoštevajo se tehnična merila iz pododdelkov 2 in 3.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za opredelitev ureditev, postopkov in mehanizmov iz odstavka 1 v skladu z načeli sorazmernosti in celovitosti iz odstavka 2.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

EBA predloži navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji do 31. decembra 2015.

Člen 74

Nadzor nad politikami prejemkov

1. Pristojni organi na podlagi informacij, zbranih v skladu z merili za razkritje iz člena 435(1) Uredbe [vstavi OP], primerjajo trende in prakso prejemkov. Te informacije posredujejo EBA.

2. EBA izda smernice o premišljenih politikah prejemkov, ki so v skladu z načeli iz člena 88. V smernicah so upoštevana načela premišljenih politik prejemkov iz Priporočila Komisije z dne 30. aprila 2009 o plačnih politikah v sektorju finančnih storitev[39].

ESMA tesno sodeluje z EBA pri pripravi smernic o politikah prejemkov za kategorije uslužbencev, ki sodelujejo pri opravljanju investicijskih storitev in dejavnosti v smislu člena 4(1)(2) Direktive 2004/39/ES.

EBA na podlagi informacij, ki jih pristojni organi zagotovijo v skladu z odstavkom 3, primerja trende in prakse prejemkov na ravni Unije.

3. Pristojni organi zbirajo informacije o številu posameznikov na institucijo v plačilnih razredih z najmanj 1 milijonom EUR, vključno z zadevnim poslovnim področjem in glavnimi elementi plače, bonusi, dolgoročnimi nagradami in pokojninskimi prispevki. Te informacije se posredujejo EBA, ki jih združene na podlagi posamezne matične države članice objavi v enotni obliki za poročanje. EBA lahko oblikuje smernice za poenostavitev izvajanja tega odstavka in zagotovitev doslednosti zbranih informacij.

[39] C(2009) 3159.

PODODDELEK 2

TEHNIČNA MERILA ZA ORGANIZACIJO IN OBRAVNAVO TVEGANJ

Člen 75

Obravnava tveganj

1. Pristojni organi zagotovijo, da uprava odobri ter redno pregleduje strategije in politike za prevzemanje, upravljanje, spremljanje in zmanjševanje tveganj, katerim je ali bi lahko bila izpostavljena institucija, vključno s tveganji, ki jih predstavlja makroekonomsko okolje, v katerem institucija posluje, glede na stanje poslovnega cikla.

2. Pristojni organi zagotovijo, da uprava v okviru svoje nadzorne funkcije nameni dovolj časa obravnavi vprašanj v zvezi s tveganji.

3. Pristojni organi zagotovijo, da institucije ustanovijo odbor za tveganja, ki ga sestavljajo člani uprave, ki v zadevni instituciji ne opravljajo nobene izvršilne funkcije. Člani odbora za tveganja imajo ustrezno znanje, spretnosti in izkušnje za popolno razumevanje in spremljanje strategije tveganja in sprejemljivosti tveganja za institucijo.

   Odbor za tveganja svetuje upravi v okviru njene nadzorne funkcije glede splošne sedanje in prihodnje sprejemljivosti tveganja za institucijo in strategije tveganja ter upravi v okviru njene nadzorne funkcije pomaga pri nadzoru izvajanja te strategije.

   Pristojni organi lahko ob upoštevanju narave, obsega in zapletenosti dejavnosti kreditne institucije instituciji odobrijo, da ji ni treba ustanoviti ločenega odbora za tveganja.

4. Pristojni organi zagotovijo, da je odbor za tveganja ali, kadar ta odbor ni ustanovljen, uprava v okviru svoje nadzorne funkcije v rednih stikih s funkcijo institucije za upravljanje tveganja in lahko po potrebi zaprosi za svetovanje zunanjih strokovnjakov.

   Odbor za tveganja ali, kadar ta odbor ni ustanovljen, uprava v okviru svoje nadzorne funkcije določi naravo, obseg, obliko in pogostost informacij o tveganju, ki jih prejme od višjega vodstva.

5. Pristojni organi zagotovijo, da imajo institucije oddelek za upravljanje tveganja, ki je neodvisen od operativne in vodstvene funkcije ter ima ustrezna pooblastila, je dovolj pomemben, ima vire in neposreden stik z upravo.

   Oddelek za upravljanje tveganja je odgovoren za ugotavljanje in merjenje izpostavljenosti tveganju ter poročanje o njej. Ta oddelek dejavno sodeluje pri pripravi strategije tveganja institucije in pri vseh bistvenih odločitvah glede upravljanja tveganja. Prav tako je sposoben oblikovati popoln pregled nad celotnim obsegom tveganj institucije.

Oddelek za upravljanje tveganja po potrebi poroča neposredno upravi v okviru njene nadzorne funkcije neodvisno od višjega vodstva.

Vodja oddelka za upravljanje tveganja je neodvisen višji vodstveni delavec, ki je jasno odgovoren za to funkcijo. Kadar narava, obseg in zapletenost dejavnosti institucije ne upravičujejo posebej imenovane osebe, lahko to funkcijo prevzame druga oseba na višjem položaju v instituciji, če ni navzkrižja interesov.

Vodje oddelka za upravljanje tveganja ni mogoče razrešiti brez predhodne odobritve uprave v okviru njene nadzorne funkcije, pri čemer ima vodja po potrebi neposreden stik z upravo v okviru njene nadzorne funkcije.

Člen 76

Notranji pristopi k izračunavanju zahtev glede lastnih sredstev

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije sprejmejo ustrezne ukrepe za oblikovanje na notranjih bonitetnih ocenah temelječih pristopov k izračunavanju zahtev glede lastnih sredstev za kreditno tveganje, kadar so njihove izpostavljenosti pomembne v absolutnem smislu in kadar imajo hkrati veliko število pomembnih nasprotnih strank.

2. Pristojni organi zagotovijo, da institucije sprejmejo ustrezne ukrepe za oblikovanje in uporabo notranjih modelov za izračun zahtev glede lastnih sredstev za posebno tveganje dolžniških instrumentov v trgovalni knjigi skupaj z notranjimi modeli za izračun zahtev po lastnih sredstvih za tveganje neplačila in migracije, kadar je njihova izpostavljenost posebnemu tveganju pomembna v absolutnem smislu in kadar imajo veliko število pomembnih pozicij v dolžniških instrumentih različnih izdajateljev.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za dodatno opredelitev pojma „izpostavljenosti, pomembne v absolutnem smislu“ iz odstavkov 1 in 2 ter pragov za veliko število pomembnih nasprotnih strank in pozicij v dolžniških instrumentih različnih izdajateljev. EBA predloži navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji do 1. januarja 2014.

   Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 77

Kreditno tveganje in tveganje nasprotne stranke

Pristojni organi zagotovijo naslednje:

(a) odobritev kreditov temelji na zanesljivih in natančno opredeljenih merilih. Postopek odobritve, spreminjanja, obnavljanja in ponovnega financiranja kreditov je jasno določen;

(b) institucije razpolagajo z notranjimi metodologijami, na podlagi katerih lahko ocenijo kreditno tveganje zaradi izpostavljenosti posameznim posojilojemalcem,

vrednostnim papirjem ali nasprotnim strankam in kreditno tveganje na ravni portfelja. Zlasti se ne smejo notranje metodologije izključno ali sistematično opirati na zunanje ocene. Kadar zahteve glede lastnih sredstev temeljijo na oceni zunanje bonitetne agencije (External Credit Assessment Institution – ECAI) ali na dejstvu, da je izpostavljenost neocenjena, institucije s svojimi metodologijami ocenijo ustreznost razvrstitve kreditnega tveganja, ki ga vsebujejo zadevne zahteve po lastnih sredstvih, in rezultate upoštevajo pri razporeditvi notranjega kapitala;

(c) stalno upravljanje in spremljanje različnih na kreditno tveganje občutljivih portfeljev in izpostavljenosti institucij, vključno z ugotavljanjem in upravljanjem problematičnih kreditov ter ustreznim prilagajanjem vrednosti in oblikovanjem primernih rezervacij, se izvaja z učinkovitimi sistemi;

(d) razpršenost kreditnih portfeljev je ustrezna glede na ciljne trge in splošno strategijo institucije.

Člen 78

Preostalo tveganje

Pristojni organi zagotovijo, da se tveganje, da bi se lahko priznane tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, ki jih uporabljajo institucije, izkazale za manj učinkovite, kot je bilo pričakovano, obravnava in nadzoruje v skladu s pisnimi politikami in postopki.

Člen 79

Tveganje koncentracije

Pristojni organi zagotovijo, da se tveganje koncentracije zaradi izpostavljenosti do nasprotnih strank, vključno s centralnimi nasprotnimi strankami, skupinami povezanih nasprotnih strank in nasprotnimi strankami v istem gospodarskem sektorju, geografski regiji ali v isti dejavnosti ali na področju istega blaga, uporaba tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja, vključno zlasti s tveganji, povezanimi z veliko posredno kreditno izpostavljenostjo, na primer enemu samemu izdajatelju zavarovanja s premoženjem, obravnavajo in nadzorujejo v skladu s pisnimi politikami in postopki.

Člen 80

Tveganje listinjenja

1. Pristojni organi zagotovijo, da se tveganja zaradi poslov listinjenja, v okviru katerih so kreditne institucije v vlogi vlagatelja, originatorja ali sponzorja, vključno s tveganji zaradi izgube poslovnega ugleda, kakršna nastanejo v povezavi z zapletenimi strukturami ali produkti, ovrednotijo in obravnavajo s primernimi politikami in postopki, s katerimi se zagotovi, da je ekonomska vsebina posla v celoti izražena v oceni tveganja in odločitvah uprave.

2. Pristojni organi zagotovijo, da institucije, ki so originatorji obnavljajočih se poslov listinjenja, ki vsebujejo določbe o predčasnem odplačilu dolga, vzpostavijo likvidnostne načrte za odpravljanje posledic načrtovanega in predčasnega odplačila.

Člen 81

Tržno tveganje

1. Pristojni organi zagotovijo, da se izvajajo politike in postopki za merjenje in upravljanje vseh pomembnih virov in vplivov tržnih tveganj.

2. Če kratka pozicija v blagu zapade v poravnavo pred dolgo pozicijo, pristojni organi zagotovijo, da institucije sprejmejo tudi ukrepe proti likvidnostnim tveganjem.

3. Notranji kapital je ustrezen za bistvena tržna tveganja, za katera ne veljajo zahteve glede lastnih sredstev.

   Institucije, ki so pri izračunavanju zahtev glede lastnih sredstev za pozicijsko tveganje v skladu s poglavjem 2 naslova IV dela tri Uredbe [vstavi OP] pobotale svoje pozicije v enem ali več lastniških finančnih instrumentih, ki sestavljajo delniški indeks, z eno ali več pozicijami v sami terminski pogodbi na delniški indeks ali drugem produktu na delniški indeks, imajo ustrezen notranji kapital za kritje osnovnega tveganja izgube v primeru, ko se vrednost terminske pogodbe ali drugega produkta ne giblje v skladu z vrednostjo osnovnih lastniških finančnih instrumentov. Institucije enako ravnajo tudi v primeru, kadar imajo nasprotne pozicije v terminskih pogodbah na delniške indekse, ki se ne ujemajo glede na zapadlost ali sestavo ali oboje.

   Institucije pri uporabi postopka iz člena 334 Uredbe [vstavi OP] zagotovijo, da imajo zadosten notranji kapital za kritje tveganja izgube, ki obstaja v času od začetka prevzema obveznosti do naslednjega delovnega dne.

Člen 82

Tveganje spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz bančne knjige

Pristojni organi zagotovijo, da institucije izvajajo sisteme za vrednotenje in upravljanje tveganja zaradi morebitnih sprememb obrestnih mer, ki vplivajo na bančne dejavnosti institucije.

Člen 83

Operativno tveganje

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije izvajajo politike in postopke za vrednotenje in upravljanje izpostavljenosti operativnemu tveganju, vključno z dogodki vrste „majhna pogostost – velik vpliv“. Institucije določijo, kaj predstavlja operativno tveganje za namene navedenih politik in postopkov.

2. Pristojni organi zagotovijo, da se pripravijo krizni načrti in načrti neprekinjenega poslovanja, ki instituciji zagotovijo zmožnost neprekinjenega poslovanja in omejijo izgube v primeru resne motnje poslovanja.

Člen 84

Likvidnostno tveganje

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije vzpostavijo zanesljive strategije, politike, postopke in sisteme za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje likvidnostnega tveganja v ustreznem obdobju, vključno znotraj enega dne, za zagotovitev, da institucije ohranjajo ustrezne ravni likvidnostnih rezerv. Navedene strategije, politike, postopki in sistemi so prilagojeni poslovnim področjem, valutam, podružnicam in pravnim subjektom ter vključujejo ustrezne mehanizme razporeditve likvidnostnih stroškov, koristi in tveganj.

2. Strategije, politike, postopki in sistemi iz odstavka 1 so sorazmerni z zapletenostjo, profilom tveganja, obsegom poslovanja institucij in mejo dovoljenega tveganja, ki jo določi uprava, ter odražajo pomembnost institucije v vsaki državi članici, v kateri posluje. Institucije vsa zadevna poslovna področja seznanijo z dovoljenim tveganjem.

3. Pristojni organi zagotovijo, da institucije razvijejo metodologije za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje pozicij financiranja. Navedene metodologije vključujejo sedanje in načrtovane pomembne finančne tokove v sredstvih, obveznostih in zunajbilančnih postavkah, vključno s pogojnimi obveznostmi in možnim učinkom tveganja izgube poslovnega ugleda, oziroma tokove, izhajajoče iz teh postavk.

4. Pristojni organi zagotovijo, da institucije razlikujejo med zastavljenimi in neobremenjenimi sredstvi, ki so vedno na voljo, zlasti v izrednih razmerah. Prav tako upoštevajo pravni subjekt, v katerem so sredstva, državo, kjer so sredstva zakonito vpisana v register ali na računu, in primernost teh sredstev ter preverjajo, kako se lahko sredstva hitro aktivirajo.

5. Pristojni organi zagotovijo, da institucije upoštevajo tudi obstoječe pravne, regulativne in operativne omejitve možnih prenosov likvidnosti in neobremenjenih sredstev med subjekti znotraj EGP in zunaj njega.

6. Pristojni organi zagotovijo, da institucije preučijo različna orodja za zmanjševanje likvidnostnega tveganja, vključno s sistemom zgornjih meja in likvidnostnimi rezervami, da bi lahko vzdržale številne različne izjemne dogodke, ter dovolj raznovrstno strukturo financiranja in dostop do virov financiranja. Navedene ureditve se redno pregledujejo.

7. Pristojni organi zagotovijo, da se preučijo različni scenariji pozicij likvidnosti in instrumentov zavarovanja ter da se predpostavke, na podlagi katerih se sprejemajo odločitve v zvezi s pozicijami sredstev, redno pregledujejo. Za te namene obravnavajo različni scenariji zlasti zunajbilančne postavke in druge pogojne obveznosti, tudi od subjektov s posebnim namenom pri listinjenju (SSPE) ali drugih

subjektov s posebnim namenom iz Uredbe [vstavi OP], v odnosu do katerih institucija deluje kot sponzor ali zagotavlja znatno likvidnostno podporo.

8. Pristojni organi zagotovijo, da institucije preučijo možni učinek različnih scenarijev za posamezno institucijo, za celoten trg ali kombiniranih scenarijev. Preučijo se različna časovna obdobja in različne stopnje izjemnih pogojev.

9. Pristojni organi zagotovijo, da institucije prilagodijo svoje strategije, notranje politike in omejitve likvidnostnega tveganja ter razvijejo učinkovite krizne načrte, pri čemer upoštevajo izid različnih scenarijev iz odstavka 7.

10. Pristojni organi zagotovijo, da imajo institucije pripravljene načrte za ponovno vzpostavitev likvidnosti, ki določajo primerne strategije in ustrezne izvedbene ukrepe za obravnavanje možnih likvidnostnih primanjkljajev, vključno v povezavi s podružnicami, ustanovljenimi v drugi državi članici. Navedeni načrti se redno preskušajo in posodabljajo na podlagi izidov različnih scenarijev iz odstavka 7 ter posredujejo višjemu vodstvu v odobritev, da se lahko notranje politike in postopki ustrezno prilagodijo. Institucije vnaprej sprejmejo potrebne operativne ukrepe za zagotovitev, da se lahko načrti za ponovno vzpostavitev likvidnosti začnejo takoj izvajati. V primeru kreditnih institucij takšni operativni ukrepi vključujejo takojšnjo razpoložljivost zavarovanja s premoženjem za financiranje centralnih bank. To vključuje, da je zavarovanje s premoženjem po potrebi v valuti druge države članice ali valuti tretje države, ki ji je kreditna institucija izpostavljena, in kadar je potrebno za poslovanje na ozemlju države članice gostiteljice ali tretje države, valuti katere je izpostavljena.

Člen 85

Tveganje prevelikega finančnega vzvoda

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucija izvaja politike in postopke za ugotavljanje, upravljanje in spremljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda. Kazalniki tveganja prevelikega finančnega vzvoda vključujejo stopnjo vzvoda, ki se določi v skladu s členom 416 Uredbe [vstavi OP], ter neusklajenost med sredstvi in obveznostmi.

2. Pristojni organi zagotovijo, da institucije previdno obravnavajo tveganje prevelikega finančnega vzvoda, tako da ustrezno upoštevajo morebitna povečanja tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki so posledica zmanjšanja lastnih sredstev institucije zaradi pričakovanih ali dejanskih izgub, odvisno od veljavnih računovodskih pravil. Za ta namen morajo biti institucije sposobne vzdržati številne različne izjemne dogodke v zvezi s tveganjem prevelikega finančnega vzvoda.

PODODDELEK 3

UPRAVLJANJE

Člen 86

Ureditve upravljanja

1. Države članice zagotovijo, da uprava opredeli in nadzoruje izvajanje ureditev upravljanja, ki zagotavljajo učinkovito in skrbno upravljanje institucije, vključno z ločevanjem nalog v organizaciji in preprečevanjem navzkrižnih interesov.

   Navedene ureditve so v skladu z naslednjimi načeli:

   (a) uprava je splošno odgovorna za institucijo, pri čemer tudi odobri in nadzoruje izvajanje strateških ciljev, strategije tveganja in notranjega upravljanja institucije;

   (b) uprava je odgovorna za zagotavljanje učinkovitega nadzora nad višjim vodstvom;

   (c) predsednik uprave institucije ne sme hkrati izvajati funkcije glavnega izvršnega direktorja v isti instituciji, razen če to utemeljijo in odobrijo pristojni organi.

   Pristojni organi zagotovijo, da uprava spremlja in redno ocenjuje učinkovitost ureditev upravljanja institucije ter sprejme ustrezne ukrepe za obravnavanje kakršnih koli pomanjkljivosti.

2. Pristojni organi zagotovijo, da institucije ustanovijo odbor za imenovanja, ki ga sestavljajo člani uprave, ki v zadevni instituciji ne opravljajo nobene izvršilne funkcije.

   Odbor za imenovanja opravlja naslednje naloge:

   (a) opredeli in priporoči kandidate za zapolnitev prostih delovnih mest v upravi, ki jih odobri uprava v okviru svoje nadzorne funkcije. Pri tem odbor za imenovanja ovrednoti ravnovesje med znanjem, spretnostmi, raznolikostjo in izkušnjami uprave, pripravi opis vlog in kvalifikacij za določeno imenovanje ter oceni predvidoma potreben čas za izvrševanje funkcije;

   (b) redno ocenjuje strukturo, velikost, sestavo in uspešnost uprave, ter za upravo v okviru njene nadzorne funkcije pripravlja priporočila v zvezi s kakršnimi koli spremembami;

   (c) redno ocenjuje znanje, spretnosti in izkušnje posameznih članov uprave in uprave kot celote ter o tem poroča upravi v okviru njene nadzorne funkcije;

   (d) redno pregleduje politiko uprave na področju izbora in imenovanja višjega vodstva ter za upravo pripravlja priporočila.

Organ za imenovanja lahko pri opravljanju svojih nalog uporabi katero koli obliko virov, za katero meni, da je ustrezna, vključno z zunanjim svetovanjem, institucija pa mu v ta namen zagotovi ustrezna finančna sredstva.

Pristojni organi lahko ob upoštevanju narave, obsega in zapletenosti dejavnosti institucije instituciji odobrijo, da ji ni treba ustanoviti ločenega odbora za imenovanja.

Ta odstavek se ne uporablja, kadar uprava v skladu z nacionalnim pravom ni na noben način udeležena v postopku imenovanja svojih članov.

Člen 87

Uprava

1. Pristojni organi zahtevajo, da imajo vsi člani uprave katere koli institucije vedno zadosten ugled, ustrezno znanje, spretnosti in izkušnje ter da opravljanju svojih nalog namenijo dovolj časa. Člani uprave izpolnjujejo zlasti naslednje zahteve:

   (a) člani uprave opravljanju svojih funkcij v instituciji namenijo dovolj časa. Istočasno ne smejo združevati več kot ene od naslednjih kombinacij:

      (i) funkcija izvršnega direktorja z dvema funkcijama neizvršnega direktorja;

      (ii) štiri funkcije neizvršnega direktorja.

      Funkcija izvršnega ali neizvršnega direktorja se znotraj iste skupine obravnava kot eno direktorstvo.

      Pristojni organi lahko ob upoštevanju posameznih okoliščin, narave, obsega in zapletenosti dejavnosti institucije članu uprave institucije odobrijo, da združi več funkcij direktorja, kot je dovoljeno, če član uprave lahko kljub temu še vedno namenja dovolj časa opravljanju svojih nalog v instituciji;

   (b) uprava ima ustrezno skupno znanje, spretnosti in izkušnje, da lahko razume dejavnosti institucije, vključno z glavnimi tveganji;

   (c) vsak član uprave ravna odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko po potrebi učinkovito izpodbija odločitve višjega vodstva.

2. Pristojni organi od institucij zahtevajo, da uvajanju in usposabljanju članov uprave namenijo ustrezne človeške vire in finančna sredstva.

3. Pristojni organi od institucij zahtevajo, da pri izboru članov uprave upoštevajo raznolikost kot eno od meril. V zvezi s tem institucije uvedejo zlasti politiko spodbujanja raznolikosti uprave glede na spol, starost, geografski izvor, izobrazbo in strokovnost.

4. Pristojni organi na podlagi informacij, zbranih v skladu z merili za razkritje iz člena 422 Uredbe [vstavi OP], primerjajo prakse v zvezi z raznolikostjo. Te

informacije posredujejo EBA. EBA na podlagi teh informacij primerja prakse v zvezi z raznolikostjo na ravni Unije.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za določitev:

(a) pojma zadostnega časa, ki ga mora član uprave nameniti opravljanju nalog v povezavi z individualnimi okoliščinami, naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti institucije, ki jih morajo pristojni organi upoštevati pri odobritvi članu uprave institucije, da združi več funkcij direktorja, kot je dovoljeno, v skladu z odstavkom 1(a);

(b) pojma ustreznega skupnega znanja, spretnosti in izkušenj uprave v skladu z odstavkom 1(b);

(c) pojma odkritosti, poštenosti in neodvisnega mišljenja člana uprave v skladu z odstavkom 1(c);

(d) pojma ustreznih človeških virov in finančnih sredstev, namenjenih za uvajanje in usposabljanje članov uprave, v skladu z odstavkom 2;

(e) pojma raznolikosti, ki jo je treba upoštevati pri izboru članov uprave v skladu z odstavkom 3.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

EBA predloži navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji do 31. decembra 2015.

Člen 88

Politike prejemkov

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije na ravni skupine, nadrejene in podrejene družbe, vključno s tistimi, ustanovljenimi v offshore finančnih središčih, uporabljajo člene 88(2) do 91.

2. Pristojni organi zagotovijo, da pri pripravi in uporabi politik celotnih prejemkov, vključno s plačami in diskrecijskimi pokojninskimi ugodnostmi, za kategorije uslužbencev, vključno z višjim vodstvom, prevzemniki tveganja, zaposlenimi, ki opravljajo nadzorne funkcije, ter vsemi uslužbenci, ki jih celotni prejeti prejemki uvrščajo v isto plačilno skupino kot višje vodstvo, in prevzemnike tveganj, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na njihov profil tveganja, institucije izpolnjujejo naslednja načela na način in v obsegu, ki je primeren glede na njihovo velikost, notranjo organiziranost in naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti:

(a) politika prejemkov je v skladu z ustreznim in učinkovitim upravljanjem tveganja in ga spodbuja, pri čemer ne spodbuja izpostavljanja tveganju, ki presega raven sprejemljivega tveganja za institucijo;

(b) politika prejemkov je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi institucije ter vključuje ukrepe za preprečevanje navzkrižja interesov;

(c) uprava institucije v okviru svoje nadzorne funkcije sprejme in redno pregleduje splošna načela politike prejemkov in je odgovorna za izvajanje te politike;

(d) v zvezi z izvajanjem politike prejemkov se vsaj enkrat letno izvede osrednji in neodvisen notranji pregled skladnosti s politikami in postopki za prejemke, ki jih sprejme uprava v okviru svoje nadzorne funkcije;

(e) uslužbenci, ki opravljajo nadzorne funkcije, so neodvisni od poslovnih enot, ki jih nadzorujejo, imajo ustrezno pristojnost in prejemajo prejemke glede na doseganje ciljev, povezanih z njihovimi funkcijami, neodvisno od uspešnosti poslovnih področij pod njihovim nadzorom;

(f) prejemke visokih uradnikov, ki opravljajo funkcije upravljanja tveganj in zagotavljanja skladnosti, neposredno nadzoruje komisija za prejemke iz člena 91 ali, če takšna komisija ni ustanovljena, uprava v okviru svoje nadzorne funkcije.

Člen 89

Institucije, za katere se lahko uporabljajo vladne intervencije

Za institucije, za katere se lahko uporabljajo izredne vladne intervencije, se poleg načel iz člena 88(2) uporabljajo naslednja načela:

(a) variabilni prejemki se strogo omejijo kot delež neto prihodkov, kjer niso v skladu z ohranjanjem dobre kapitalske osnove in pravočasnim prenehanjem uporabe vladne podpore;

(b) ustrezni pristojni organi od institucij zahtevajo, da prejemke prestrukturirajo na način, ki je v skladu z učinkovitim upravljanjem tveganja in dolgoročno rastjo, vključno s tem, da po potrebi določijo omejitve za prejemke oseb, ki dejansko vodijo posle kreditne institucije v smislu člena 13(1);

(c) osebe, ki dejansko vodijo posle institucije v smislu člena 13(1), ne prejemajo variabilnega prejemka, razen če je to upravičeno.

Člen 90

Variabilni elementi prejemkov

1. Za variabilne elemente prejemkov se poleg načel iz člena 88(2) uporabljajo naslednja načela:

(a) če so prejemki odvisni od uspešnosti, celoten znesek prejemka temelji na kombinaciji ocene uspešnosti posameznika in zadevne poslovne enote ter

splošnih rezultatov institucije, pri čemer se pri ocenjevanju uspešnosti posameznika upoštevajo finančna in nefinančna merila;

(b) ocena uspešnosti je postavljena v večletni okvir, da se zagotovi, da postopek ocenjevanja temelji na dolgoročni uspešnosti in da je dejansko plačilo sestavin prejemka, ki temeljijo na uspešnosti, porazdeljeno čez obdobje, ki se določi glede na osnovni poslovni cikel kreditne institucije in njena poslovna tveganja;

(c) celotni variabilni prejemki ne omejujejo sposobnosti institucije, da okrepi svojo kapitalsko osnovo;

(d) zajamčeni variabilni prejemki so izjema in se izplačujejo le ob zaposlovanju novih uslužbencev ter so omejeni na prvo leto zaposlitve;

(e) fiksne in variabilne sestavine celotnih prejemkov so ustrezno uravnotežene, pri čemer fiksna sestavina predstavlja dovolj velik del celotnih prejemkov, da omogoča izvajanje popolnoma fleksibilne politike o variabilnih sestavinah prejemka, vključno z možnostjo, da se ne plača nobena variabilna sestavina prejemka;

(f) institucije določijo ustrezno razmerje med fiksno in variabilno sestavino celotnega prejemka;

(g) plačila, vezana na predčasno prekinitev pogodbe, izražajo doseženo uspešnost v določenem obdobju in so zasnovana tako, da ne nagrajujejo neuspešnosti;

(h) merjenje uspešnosti, na podlagi katere se izračuna variabilna sestavina prejemka ali skupine variabilnih sestavin prejemka, vključuje prilagoditev za vse vrste trenutnih in prihodnjih tveganj ter upošteva stroške kapitala in potrebno likvidnost;

(i) pri razporejanju variabilnih sestavin prejemka v kreditni instituciji se upoštevajo tudi vse vrste trenutnih in prihodnjih tveganj;

(j) znaten delež, kar je v vsakem primeru vsaj 50 % katerega koli variabilnega prejemka, je sestavljen iz ustreznega ravnovesja med naslednjim:

(i) delnicami ali enakovrednimi lastniškimi instrumenti, za katere velja pravna struktura zadevne institucije, ali z delnicami povezanimi instrumenti oziroma enakovrednimi nedenarnimi instrumenti, kadar gre za institucije, ki niso uvrščene na borzi,

(ii) po potrebi drugimi instrumenti v smislu člena 49 Uredbe [vstavi OP], ki ustrezno izražajo kreditno kvaliteto institucije v okviru rednega poslovanja.

Za instrumente iz te točke velja ustrezna politika zadržanja, katere namen je uskladiti spodbude z dolgoročnimi interesi institucije. Države članice ali njihovi pristojni organi lahko omejijo vrste in oblike teh instrumentov ali po potrebi prepovejo določene instrumente. Ta točka se uporablja za del sestavine variabilnega prejemka, za katerega se izplačilo odloži v skladu s točko (k), in del sestavine variabilnega prejemka, za katerega se izplačilo ne odloži;

(k) znaten delež, kar je v vsakem primeru vsaj 40 % variabilne sestavine prejemka se odloži za obdobje, ki ni krajše od treh do petih let, ter se ustrezno uskladi z naravo poslovanja, njegovimi tveganji in dejavnostmi zadevnega uslužbenca.

Prejemki, za katere velja odlog, dospejo v izplačilo po načelu sorazmernosti. Če je znesek variabilne sestavine prejemka izrazito visok, se odloži vsaj 60 % zneska. Trajanje obdobja odložitve se določi v skladu s poslovnim ciklom, naravo poslovanja, njegovimi tveganji in dejavnostmi zadevnega uslužbenca;

(l) variabilni prejemki, vključno z odloženim deležem, se izplačajo ali dospejo v plačilo le, če so glede na finančno stanje institucije kot celote vzdržni in če jih upravičuje uspešnost zadevne institucije, poslovne enote in posameznika.

Brez poseganja v splošna načela nacionalnega pogodbenega in delovnega prava so celotni variabilni prejemki na splošno bistveno manjši, kadar je finančna uspešnost institucije slaba ali negativna, pri čemer se upoštevajo tako trenutni prejemki kot zmanjšanje izplačil predhodno zasluženih zneskov, vključno z dogovori o sistemu malusa ali vračilu sredstev;

(m) politika pokojnin je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi kreditne institucije.

Če uslužbenec zapusti institucijo pred upokojitvijo, institucija zadrži diskrecijske pokojninske ugodnosti za obdobje pet let v obliki instrumentov iz točke (j). Če uslužbenec doseže pogoje za upokojitev, se diskrecijske pokojninske ugodnosti izplačajo v obliki instrumentov iz točke (j), pri čemer zanje velja petletno obdobje zadržanja;

(n) uslužbenci se morajo zavezati, da ne bodo uporabljali osebnih strategij zavarovanja pred tveganji ali zavarovanja v zvezi s prejemki in odgovornostjo ter s tem posegali v učinke usklajevanj tveganj iz njihovih dogovorov glede prejemkov;

(o) variabilni prejemki se ne izplačajo z instrumenti ali metodami, ki bi spodbujali neizpolnjevanje zahtev iz te direktive ali Uredbe [vstavi OP].

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov glede meril za določitev primernih razmerij med fiksno in variabilno sestavino celotnega prejemka ter točke (e) in opredelitve razredov instrumentov, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (j)(ii).

EBA predloži navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji do 31. decembra 2013.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 91

Komisija za prejemke

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije, ki izstopajo zaradi svoje velikosti, notranje organizacije in narave, obsega in zapletenosti svojih dejavnosti, ustanovijo komisijo za prejemke. Komisija za prejemke se ustanovi na način, ki ji omogoča izvajanje kompetentnega in neodvisnega presojanja politik in praks prejemkov ter spodbud, oblikovanih za upravljanje tveganja, kapitala in likvidnosti.

2. Pristojni organi zagotovijo, da je komisija za prejemke odgovorna za pripravo odločitev v zvezi s prejemki, vključno s tistimi, ki vplivajo na tveganje in upravljanje tveganja zadevne kreditne institucije in jih bo sprejela uprava v okviru svoje nadzorne funkcije. Predsednik in člani komisije za prejemke so člani uprave, ki v zadevni kreditni instituciji ne opravljajo nobene izvršilne funkcije. Pri pripravi teh odločitev komisija za prejemke upošteva dolgoročne interese delničarjev, investitorjev in drugih zainteresiranih strani v instituciji.

ODDELEK III

NADZORNIŠKI PREGLED IN POSTOPEK VREDNOTENJA

Člen 92

Nadzorniški pregled in vrednotenje

1. Ob upoštevanju tehničnih meril iz člena 94 pristojni organi pregledajo ureditve, strategije, postopke in mehanizme, ki jih izvajajo institucije za uskladitev s to direktivo in Uredbo [vstavi OP], ter ovrednotijo tveganja, katerim so ali bi lahko bile izpostavljene institucije, in tveganja, ki jih institucija predstavlja za finančni sistem, ob upoštevanju ugotavljanja in merjenja sistemskega tveganja na podlagi člena 23 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

2. Področje uporabe pregleda in vrednotenja iz odstavka 1 zajema vse zahteve te direktive.

3. Na podlagi pregleda in vrednotenja iz odstavka 1 pristojni organi določijo, ali ureditve, strategije, postopki in mehanizmi, ki jih izvajajo institucije, ter lastna sredstva institucij zagotavljajo zanesljivo upravljanje in kritje njihovih tveganj.

4. Pristojni organi določijo pogostost in intenzivnost pregleda in vrednotenja iz odstavka 1 glede na velikost, sistemski pomen, naravo, obseg in zapletenost dejavnosti zadevne institucije ter pri tem upoštevajo načelo sorazmernosti. Pregled in vrednotenje se posodabljata vsaj vsako leto.

Člen 93

Nadzor mešanih finančnih holdingov

1. Kadar za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe iz te direktive in Direktive 2002/87/ES, zlasti v zvezi z nadzorom, ki temelji na tveganjih, lahko konsolidacijski nadzornik po posvetovanju z drugimi pristojnimi organi, odgovornimi za nadzor podrejenih družb, za zadevni mešani finančni holding uporablja le določbe iz Direktive 2002/87/ES.

2. Kadar za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe iz te direktive in Direktive 2009/138/ES, zlasti v zvezi z nadzorom, ki temelji na tveganjih, lahko konsolidacijski nadzornik po dogovoru z nadzornikom skupine v zavarovalniškem sektorju za zadevni mešani finančni holding uporablja le določbe iz direktive, ki se nanašajo na najpomembnejši finančni sektor, kot ga določa člen 3(2) Direktive 2002/87/ES.

3. Konsolidacijski nadzornik EBA ter Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA), ustanovljenemu v skladu z Uredbo (EU) št. 1094/2010[40], sporoči sprejete odločitve iz odstavkov 1 in 2.

4. EBA, EIOPA in ESMA prek skupnega odbora iz člena 54 navedenih uredb oblikujejo smernice, katerih cilj je združitev nadzornih praks, in v treh letih od sprejetja navedenih smernic pripravijo osnutke regulativnih tehničnih standardov.

   Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010[41].

Člen 94

Tehnična merila za nadzorniški pregled in vrednotenje

1. Poleg pregledovanja in vrednotenja kreditnega, tržnega in operativnega tveganja, pregledovanje in vrednotenje s strani pristojnih organov na podlagi člena 92 vključuje vse naslednje vidike:

   (a) rezultate testiranja izjemnih situacij, ki ga izvedejo institucije, ki uporabljajo pristop IRB;

   (b) izpostavljenost tveganju koncentracije in upravljanje tega tveganja s strani institucij, vključno z njihovim ravnanjem v skladu z zahtevami iz dela štiri Uredbe [vstavi OP] in člena 79 te direktive;

---

40 Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES, UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

41 Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES, UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

(c) stabilnost, ustreznost in način uporabe politik in postopkov, ki jih izvajajo institucije za upravljanje preostalega tveganja, povezanega z uporabo priznanih tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja;

(d) obseg, v katerem so lastna sredstva institucije ustrezna glede na sredstva, ki jih je institucija listinila, ob upoštevanju ekonomske vsebine posla, vključno z doseženo stopnjo prenosa tveganja;

(e) izpostavljenost institucij likvidnostnemu tveganju ter merjenje in upravljanje tega tveganja s strani institucij, vključno z razvojem analiz različnih scenarijev, upravljanjem instrumentov zavarovanja (zlasti raven, sestava in kakovost likvidnostnih rezerv) ter učinkovitimi kriznimi načrti;

(f) vpliv učinkov razpršitve in način vključevanja teh učinkov v sistem merjenja tveganja;

(g) rezultate testov izjemnih situacij, ki jih izvajajo institucije, pri čemer uporabljajo notranji model, da izračunajo zahteve glede lastnih sredstev za tržno tveganje v skladu s poglavjem 5 naslova IV dela tri Uredbe [vstavi OP];

(h) zemljepisno lego izpostavljenosti institucij;

(i) poslovni model institucije.

2. Za namene točke (e) odstavka 1 pristojni organi redno izvajajo celovito presojo celotnega upravljanja likvidnostnega tveganja s strani institucij in spodbujajo razvoj zanesljivih notranjih metodologij. Pristojni organi med opravljanjem navedenih pregledov upoštevajo vlogo institucij na finančnih trgih. Pristojni organi v eni državi članici ustrezno upoštevajo možni učinek svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema v vseh drugih zadevnih državah članicah.

3. Pristojni organi spremljajo, ali je institucija listinjenju zagotovila posredno podporo. Če se izkaže, da je institucija zagotovila posredno podporo v več kot enem primeru, pristojni organ sprejme ustrezne ukrepe, ki upoštevajo povečana pričakovanja, da bo zagotovila nadaljnjo podporo listinjenju, zaradi česar ji ne uspe doseči bistvenega prenosa tveganja.

4. Za namene določitve, ki jo je treba opraviti v skladu s členom 92(3) te direktive, pristojni organi ocenijo, ali prilagoditve vrednotenja za pozicije/portfelje v trgovalni knjigi, kot so določeni v členu 100 Uredbe [vstavi OP], instituciji omogočajo, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali zanje uvede varovanje brez bistvene izgube v običajnih tržnih pogojih.

5. Pregled in vrednotenje, ki ju opravijo pristojni organi, vključujeta izpostavljenost institucij tveganju spremembe obrestne mere, ki je posledica bančnih dejavnosti. Ukrepi se zahtevajo v primeru institucij, katerih ekonomska vrednost se zmanjša za več kot 20 % lastnih sredstev zaradi nenadne in nepričakovane spremembe obrestne mere, katere obseg predpišejo pristojni organi in se med institucijami ne razlikuje.

6. Pregled in vrednotenje, ki ju opravijo pristojni organi, vključujeta izpostavljenost institucij tveganju prevelikega finančnega vzvoda, kot je razvidna na podlagi kazalnikov prevelikega finančnega vzvoda, vključno s stopnjo vzvoda, ki se določi v

skladu s členom 416 Uredbe [vstavi OP]. Pri določitvi ustreznosti stopnje vzvoda institucij ter ureditev, strategij, postopkov in mehanizmov, ki jih izvajajo institucije za upravljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, lahko pristojni organi upoštevajo poslovni model teh institucij.

7. Pregled in vrednotenje, ki ju opravijo pristojni organi, vključujeta ureditve upravljanja institucij, njihovo podjetniško kulturo in vrednote ter usposobljenost članov uprave za opravljanje njihovih nalog. Pristojni organi v okviru tega pregleda vrednotenja pregledajo vsaj dnevne rede in spremne dokumente za srečanja uprave in njenih odborov ter rezultate notranjega ali zunanjega vrednotenja uspešnosti uprave.

Člen 95

Uporaba nadzornih ukrepov za posamezne vrste institucij

1. Kadar pristojni organi na podlagi člena 92 ugotovijo, da je določena vrsta institucij izpostavljena ali bi lahko bila izpostavljena podobnim tveganjem ali predstavlja podobna tveganja za finančni sistem, lahko uporabijo člena 98 in 99 na podoben način za takšno vrsto institucij.

   Vrste institucij se lahko določijo zlasti v skladu z merili iz člena 94(1)(h) in (i).

2. Pristojni organi o uporabi odstavka 1 obvestijo EBA. EBA spremlja nadzorne prakse in izdaja smernice, v katerih je opredeljeno, kako je treba oceniti podobna tveganja. Te smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 96

Program nadzorstvenih pregledov

1. Pristojni organi za institucije, ki jih nadzorujejo, vsaj enkrat letno sprejmejo program nadzorstvenih pregledov. Ta program upošteva nadzorniški pregled in postopek vrednotenja v skladu s členom 92. Vsebovati mora naslednje podatke:

   (a) opis, kako nameravajo pristojni organi izvajati svoje naloge in razporediti svoje vire;

   (b) opredelitev institucij, za katere naj bi se izvajal okrepljen nadzor, zagotovitev takega nadzora v skladu z odstavkom 3;

   (c) načrt inšpekcijskih pregledov na kraju samem v prostorih, ki jih uporablja institucija, vključno z njenimi podružnicami in podrejenimi družbami, ustanovljenimi v drugih državah članicah v skladu s členi 53, 114 in 116.

2. Programi nadzorstvenih pregledov zajemajo naslednje institucije:

   (a) institucije, za katere je bilo na podlagi rezultatov testov izjemnih situacij iz točke (g) člena 94(1) in člena 97 ali rezultatov nadzorniškega pregleda in postopka vrednotenja iz člena 92 ugotovljeno pomembno tveganje za njihovo

trenutno finančno trdnost ali kršitve zahtev iz te direktive in Uredbe [vstavi OP];

(b) institucije, ki predstavljajo sistemsko tveganje za finančni sistem;

(c) katere koli druge institucije, ki jih je po mnenju pristojnih organov treba vključiti.

3. Kadar se to šteje za primerno v skladu s členom 92, se po potrebi sprejme en ali več naslednjih ukrepov:

(a) večje število inšpekcijskih pregledov na kraju samem v instituciji ali pogostejše izvajanje teh pregledov;

(b) stalna prisotnost pristojnega organa v instituciji;

(c) dodatno ali pogostejše poročanje institucije;

(d) dodatni ali pogostejši pregledi operativnih, strateških ali poslovnih načrtov institucije;

(e) tematski pregledi za spremljanje posebnih tveganj, ki se bodo verjetno uresničila.

Člen 97

Nadzorniško testiranje izjemnih situacij

1. Pristojni organi v institucijah, ki jih nadzorujejo, izvajajo letna nadzorniška testiranja izjemnih situacij, kadar se na podlagi pregleda in postopka vrednotenja iz člena 92 ugotovi potreba po tem testiranju ter testiranje izjemnih situacij v skladu s členom 32 Uredbe (EU) št. 1093/2010 neustrezno obravnava rezultate postopka iz člena 92.

2. EBA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 za zagotovitev, da pristojni organi pri izvajanju letnih nadzorniških testiranj izjemnih situacij uporabljajo skupne metodologije.

Člen 98

Redno pregledovanje dovoljenja za uporabo notranjih pristopov

1. Pristojni organi redno pregledujejo ali vsaj vsaka tri leta ponovno ocenijo, ali institucija upošteva notranje pristope. Pri tem so zlasti pozorni na spremembe v poslovanju institucij in izvajanje navedenih pristopov pri novih produktih.

2. V institucijah, ki imajo dovoljenje za uporabo notranjih pristopov, pristojni organi pregledajo in ocenijo zlasti, ali institucija uporablja dobro razvite in posodobljene tehnike ter prakse.

3. Če veliko število preseganj iz člena 355 Uredbe [vstavi OP] za notranji model tržnega tveganja kaže, da model ni dovolj natančen, pristojni organi razveljavijo dovoljenje za uporabo notranjega modela ali uvedejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo takojšnje izboljšanje modela.

4. Če ima institucija dovoljenje za uporabo notranjega pristopa, vendar ta ne izpolnjuje več veljavnih zahtev, pristojni organi od institucije zahtevajo, da predloži načrt za ponovno vzpostavitev skladnosti z zahtevami in določi rok za izvedbo načrta. Če ni gotovo, da se bo z načrtom zagotovila popolna skladnost, ali če je rok neustrezen, pristojni organi zahtevajo izboljšanje načrta. Če je malo verjetno, da bo lahko institucija vzpostavila skladnost v ustreznem roku, se dovoljenje za uporabo notranjega pristopa razveljavi ali omeji na področja, ki izpolnjujejo zahteve, oziroma področja, na katerih je skladnost mogoče doseči v ustreznem roku. Če bodo zaradi neskladnosti lastna sredstva verjetno nezadostna, pristojni organi pravočasno zahtevajo sorazmerna dodatna lastna sredstva. Pristojni organi spremljajo izvajanje načrta in naložijo instituciji ustrezne sankcije v skladu s členom 64, če ta pri izvajanju načrta bistveno zaostaja.

5. Da bi se spodbudila dosledna trdnost notranjih pristopov v Uniji, EBA analizira notranje pristope institucij, vključno s doslednostjo izvajanja opredelitve neplačila, in kako te institucije obravnavajo podobna tveganja ali izpostavljenosti.

   EBA pripravi smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ki vključujejo merila uspešnosti na podlagi navedene analize.

   Pri pregledu dovoljenj, ki se institucijam izdajo za uporabo notranjih pristopov, pristojni organi upoštevajo navedeno analizo in merila uspešnosti.

ODDELEK IV

NADZORNI UKREPI

Člen 99

Nadzorni ukrepi

1. Pristojni organi od vsake institucije zahtevajo, da dovolj zgodaj sprejme potrebne ukrepe za odpravo zadevnih težav v naslednjih okoliščinah:

   (a) institucija ne izpolnjuje zahtev te direktive;

   (b) institucija bo verjetno kršila zahteve te direktive.

2. Za namene odstavka 1 imajo pristojni organi pooblastila iz odstavka 64.

Člen 100

Posebne zahteve glede lastnih sredstev

1. Pristojni organi določijo posebno zahtevo glede lastnih sredstev v zvezi s tveganji, ki niso zajeta v členu 1 Uredbe [vstavi OP], vsaj za tiste institucije, ki ne izpolnjujejo zahtev iz členov 72 do 74 in člena 382 Uredbe [vstavi OP] ali za katere je ugotovitev v zvezi s členom 92(3) negativna, če se le z uporabo drugih ukrepov v ustreznem časovnem okviru verjetno zadovoljivo ne bi izboljšale ureditve, postopki, mehanizmi in strategije.

2. Za namene določitve ustrezne ravni lastnih sredstev na podlagi pregleda in vrednotenja, ki se izvedeta v skladu s členom 92, pristojni organi ocenijo, ali je treba za zajetje tveganj, ki jim je institucija izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena, naložiti posebno zahtevo glede lastnih sredstev, ki presega kapitalsko zahtevo, pri čemer upoštevajo:

   (a) kvantitativne in kvalitativne vidike postopka ocenjevanja iz člena 72, ki ga izvajajo institucije;

   (b) ureditve, postopke in mehanizme institucij iz členov 73 in 74;

   (c) rezultat pregleda in vrednotenja, ki se izvedeta v skladu s členom 92.

3. Če institucija pristojnemu organu v skladu s členom 367(5) Uredbe [vstavi OP] sporoči, da rezultati testov izjemnih situacij iz navedenega člena bistveno presegajo njeno zahtevo glede lastnih sredstev za portfelj trgovanja s korelacijo, pristojni organi ocenijo, ali je potrebna posebna zahteva po lastnih sredstvih za portfelj trgovanja s korelacijo, da bi se pokril ta presežek.

Člen 101

Posebne zahteve glede objave

1. Države članice pooblastijo pristojne organe, da od institucij zahtevajo:

   (a) objavo informacij iz dela osem Uredbe [vstavi OP] več kot enkrat letno in določitev rokov za objavo;

   (b) uporabo posebnih medijev in mest za objave, ki niso finančni izkazi. Države članice pooblastijo pristojne organe, da od nadrejenih družb zahtevajo, da vsako leto v celoti ali s sklici na ustrezne informacije objavijo opis svoje pravne strukture ter strukture upravljanja in organizacijske strukture skupine institucij v skladu s členi 14(3), 73(1) in 104(2).

Člen 102

Skladnost nadzorniških pregledov, vrednotenj in nadzornih ukrepov

1. Pristojni organi obvestijo EBA o:

(a) delovanju svojega sistema pregleda in vrednotenja iz člena 92;

(b) metodologiji, ki se uporablja za utemeljitev odločitev iz člena 94(3) in členov 97, 98 in 99 o sistemih iz točke (a).

Pristojni organi obvestijo EBA o odločitvah, vključno z razlogi zanje, ki so jih sprejeli v skladu s členom 94(3) in členi 97, 98 in 99.

2. EBA letno poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o stopnji konvergence uporabe določb tega poglavja med državami članicami.

EBA za povečanje stopnje te konvergence izvaja medsebojne strokovne preglede v skladu s členom 30 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za nadaljnjo določitev:

(a) skupnega postopka in metodologije za sisteme pregleda in vrednotenja iz odstavka 1 in člena 92;

(b) meril glede organizacije in obravnave tveganj iz členov 75 do 85 ter meril glede pregleda in vrednotenja, ki ju izvajajo pristojni organi, iz člena 92.

4. Na Komisijo se prenesejo pooblastila za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 3 v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

EBA predloži osnutke tehničnih standardov iz odstavka 3 Komisiji do 31. decembra 2015.

ODDELEK V

RAVEN UPORABE

Oddelek 103

Notranja ocena kapitalske ustreznosti

1. Pristojni organi od vsake institucije, ki ni podrejena družba v državi članici, v kateri je pridobila dovoljenje in je nadzorovana, ali nadrejena družba, ter od vsake institucije, ki ni vključena v konsolidacijo v skladu s členom 17 Uredbe [vstavi OP], zahtevajo individualno izpolnjevanje obveznosti iz člena 72.

Pristojni organi lahko institucijo, ki izpolnjuje pogoje iz člena 9 Uredbe [vstavi OP], izvzamejo iz zahtev člena 72.

Če pristojni organi odstopijo od uporabe zahtev glede lastnih sredstev na konsolidirani podlagi iz člena 14 Uredbe [vstavi OP], se zahteve iz člena 72 uporabljajo individualno.

2. Pristojni organi zahtevajo, da nadrejene institucije v državi članici izpolnjujejo obveznosti iz člena 72 na podlagi njihovega konsolidiranega finančnega stanja v obsegu in na način, ki sta določena v členu 16 Uredbe [vstavi OP].

3. Pristojni organi zahtevajo, da institucije, ki jih obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, izpolnjujejo obveznosti iz člena 72 na podlagi konsolidiranega finančnega stanja tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v obsegu in na način, ki sta določena v členu 16 Uredbe [vstavi OP].

   Če nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici obvladuje več kot eno institucijo, se prvi pododstavek uporablja le za institucijo, za katero se uporablja nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s členom 106.

4. Pristojni organi zahtevajo, da podrejene institucije izpolnjujejo zahteve iz člena 72 na podkonsolidirani podlagi, če imajo navedene institucije ali nadrejena družba, kadar gre za finančni holding ali mešani finančni holding, v tretji državi podrejeno družbo, ki je institucija ali finančna institucija ali podjetje za upravljanje s premoženjem, kot je opredeljeno v členu 2(5) Direktive 2002/87/ES, ali če so udeležene v taki družbi.

5. Konsolidirano finančno stanje se določi v skladu z oddelkoma 2 in 3 poglavja 2 naslova II dela ena Uredbe [vstavi OP].

Člen 104

Ureditve, postopki in mehanizmi institucij

1. Pristojni organi zahtevajo, da institucije individualno izpolnjujejo obveznosti iz oddelka II, razen če države članice odstopijo od člena 6 Uredbe [vstavi OP].

2. Pristojni organi zahtevajo, da nadrejene in podrejene družbe, za katere se uporablja ta direktiva, izpolnjujejo obveznosti iz oddelka II tega poglavja na konsolidirani ali podkonsolidirani podlagi za zagotovitev, da so njihove ureditve, postopki in mehanizmi, ki se zahtevajo na podlagi teh določb, dosledni in dobro integrirani, ter da je mogoče pripraviti vse podatke in informacije, ki so pomembni za nadzor. Pristojni organi zagotovijo zlasti, da podrejene družbe, za katere se ta direktiva ne uporablja, izvajajo ureditve, postopke in mehanizme za zagotavljanje skladnosti z navedenimi določbami.

3. Obveznosti iz oddelka II tega poglavja v zvezi s podrejenimi družbami, za katere se ta direktiva ne uporablja, se ne uporabljajo, če lahko nadrejena kreditna institucija EU ali kreditne institucije, ki jih obvladuje nadrejeni finančni holding EU ali nadrejeni mešani finančni holding EU, pristojnim organom dokažejo, da je uporaba oddelka II nezakonita v skladu z zakonodajo tretje države, v kateri je ustanovljena podrejena družba.

Člen 105

Pregled in vrednotenje ter nadzorniški ukrepi

1. Pristojni organi uporabijo postopek pregleda in vrednotenja iz oddelka III ter nadzorniške ukrepe iz oddelka IV v skladu z ravnjo uporabe zahtev Uredbe [vstavi OP] iz naslova I dela ena navedene uredbe.

2. Če pristojni organi odstopijo od uporabe zahteve glede lastnih sredstev na konsolidirani podlagi iz člena 14 Uredbe [vstavi OP], se zahteve iz člena 92 te direktive uporabljajo za nadzor posameznih investicijskih družb.

Poglavje 3

Nadzor na konsolidirani podlagi

ODDELEK I

NAČELA ZA IZVAJANJE NADZORA NA KONSOLIDIRANI PODLAGI

Člen 106

Določitev konsolidacijskega nadzornika

1. Če je nadrejena družba nadrejena institucija v državi članici ali nadrejena institucija EU, izvajajo nadzor na konsolidirani podlagi pristojni organi, ki so ji izdali dovoljenje.

2. Če je nadrejena družba institucije nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici ali nadrejeni finančni holding EU ali nadrejeni mešani finančni holding EU, izvajajo nadzor na konsolidirani podlagi pristojni organi, ki so instituciji izdali dovoljenje.

3. Če imajo institucije, ki so pridobile dovoljenje v dveh ali več državah članicah, za nadrejeno družbo isti nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici ali isti nadrejeni finančni holding EU ali nadrejeni mešani finančni holding EU, izvajajo nadzor na konsolidirani podlagi pristojni organi institucije, ki je pridobila dovoljenje v državi članici, v kateri je bil ustanovljen finančni holding ali mešani finančni holding.

   Če nadrejene družbe institucij, ki so pridobile dovoljenje v dveh ali več državah članicah, zajemajo več kot en finančni holding ali mešani finančni holding s sedeži v različnih državah članicah in je v vsaki od teh držav ena kreditna institucija, nadzor na konsolidirani podlagi izvaja pristojni organ kreditne institucije z največjo bilančno vsoto.

4. Če je nadrejena družba več kot ene institucije, ki je pridobila dovoljenje v Uniji, isti finančni holding ali isti mešani finančni holding, nobena od teh institucij pa ni pridobila dovoljenja v državi članici, v kateri je bil ustanovljen finančni holding ali mešani finančni holding, izvaja nadzor na konsolidirani podlagi pristojni organ, ki je izdal dovoljenje instituciji z največjo bilančno vsoto, ki se za namene te direktive šteje kot institucija, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding EU ali nadrejeni mešani finančni holding EU.

5. V posebnih primerih lahko pristojni organi sporazumno opustijo merila iz odstavkov 1 in 2, če bi bila njihova uporaba neprimerna ob upoštevanju institucij in pomena njihovih dejavnosti v različnih državah, ter imenujejo drug pristojni organ, ki bo izvajal nadzor na konsolidirani podlagi. Pred sprejetjem odločitve pristojni organ v teh primerih ponudi nadrejeni instituciji EU, nadrejenemu finančnemu holdingu EU, nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu EU ali instituciji z največjo bilančno vsoto možnost, da izrazi svoje mnenje o zadevni odločitvi.

6. Pristojni organi obvestijo Komisijo in EBA o vsakem dogovoru v okviru odstavka 5.

Člen 107

Usklajevanje nadzorniških dejavnosti konsolidacijskega nadzornika

1. Poleg nalog, ki jih ima na podlagi drugih določb te direktive in Uredbe [vstavi OP], konsolidacijski nadzornik opravlja naslednje naloge:

   (a) usklajevanje zbiranja in posredovanja pomembnih ali nujnih informacij v okviru rednega poslovanja in v izrednih razmerah;

   (b) načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti v okviru rednega poslovanja, vključno v zvezi z dejavnostmi iz poglavja 3 naslova VII, v sodelovanju z vključenimi pristojnimi organi;

   (c) načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti v sodelovanju z vključenimi pristojnimi organi ter po potrebi s centralnimi bankami pri pripravah na izredne razmere in v izrednih razmerah, vključno z neugodnim razvojem v institucijah ali na finančnih trgih, po možnosti z uporabo obstoječih načinov obveščanja za poenostavitev kriznega upravljanja.

2. Kadar konsolidacijski nadzornik ne opravi nalog iz prvega pododstavka ali kadar pristojni organi ne sodelujejo s konsolidacijskim nadzornikom v obsegu, ki ga zahteva prvi pododstavek, lahko kateri koli zadevni pristojni organ o tej zadevi obvesti EBA, ki lahko ukrepa v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. Načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti iz odstavka 1(c) vključujeta izjemne ukrepe iz členov 112(1)(d) in 112(4)(d), pripravo skupnih ocen, izvajanje kriznih načrtov in obveščanje javnosti.

Člen 108

Skupne odločitve o bonitetnih zahtevah za posamezne institucije

1. Konsolidacijski nadzornik in pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb nadrejene institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU v državi članici, storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev o:

   (a) uporabi členov 72 in 92 za določitev ustreznosti konsolidirane ravni lastnih sredstev, ki jih ima skupina institucij glede na svoje finančno stanje in profil tveganja ter zahtevano raven lastnih sredstev za uporabo člena 98 za vse subjekte znotraj skupine institucij in na konsolidirani podlagi;

   (b) ukrepih za obravnavo vseh pomembnih zadev in bistvenih ugotovitev v zvezi z nadzorom likvidnosti, vključno v zvezi z ustreznostjo organizacije in obravnavo tveganj, kot se zahteva v skladu s členom 84, in v zvezi s potrebo po parametrih za posamezne institucije, ki se razlikujejo od parametrov iz dela šest Uredbe [vstavi OP], v skladu s členom 99 te direktive.

2. Skupna odločitev iz odstavka 1 se doseže:

   (a) za namene odstavka 1(a) v štirih mesecih po datumu, ko konsolidacijski nadzornik drugim ustreznim pristojnim organom predloži poročilo, ki vsebuje oceno tveganja skupine v skladu s členoma 72 in 92;

   (b) za namene odstavka 1(b) v enem mesecu po datumu, ko konsolidacijski nadzornik predloži poročilo, ki vsebuje oceno profila likvidnostnega tveganja skupine v skladu s členom 84.

   V skupni odločitvi se prav tako ustrezno upošteva ocena tveganja podrejenih družb, ki jo izvedejo ustrezni pristojni organi v skladu s členoma 72 in 92.

   Skupna odločitev je navedena v dokumentu, ki vsebuje popolno obrazložitev odločitve in ki ga konsolidacijski nadzornik predloži nadrejeni instituciji EU. V primeru nestrinjanja se konsolidacijski nadzornik na zahtevo katerega koli zadevnega pristojnega organa posvetuje z EBA. Konsolidacijski nadzornik se lahko z EBA posvetuje na lastno pobudo.

3. Če pristojni organi v obdobju iz odstavka 2 ne sprejmejo skupne odločitve, sprejme konsolidacijski nadzornik na konsolidirani podlagi odločitev o uporabi členov 72, 84, 92, 98 in 99 po ustrezni obravnavi ocene tveganja podrejenih družb, ki jo izvedejo ustrezni pristojni organi. Če je kateri koli od zadevnih pristojnih organov v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ob koncu obdobja iz odstavka 2 o zadevi obvestil EBA, konsolidacijski nadzornik odloži svojo odločitev in počaka na odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA, nato pa sprejme odločitev skladno z odločitvijo EBA. Rok iz odstavka 2 se šteje kot rok za spravo v smislu Uredbe. EBA sprejme odločitev v enem mesecu. Po koncu štirimesečnega obdobja ali po sprejemu skupne odločitve se EBA ne more več obvestiti o zadevi.

Odločitev o uporabi členov 72, 84, 92, 98 in 99 sprejmejo ustrezni pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU, na individualni ali podkonsolidirani podlagi, pri čemer ustrezno upoštevajo stališča in pridržke, ki jih izrazi konsolidacijski nadzornik. Če je kateri koli od zadevnih pristojnih organov v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ob koncu obdobja iz odstavka 2 o zadevi obvestil EBA, pristojni organi odložijo svojo odločitev in počakajo na odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA, nato pa sprejmejo odločitev skladno z odločitvijo EBA. Rok iz odstavka 2 se šteje kot rok za spravo v smislu navedene uredbe. EBA sprejme odločitev v enem mesecu. Po koncu štirimesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve se EBA ne more več obvestiti o zadevi.

Odločitev se navede in v celoti utemelji v dokumentu, pri čemer se upoštevajo ocena tveganja, stališča in pridržki, ki so jih drugi pristojni organi navedli v obdobju iz odstavka 2. Konsolidacijski nadzornik pošlje ta dokument vsem zadevnim pristojnim organom in nadrejeni instituciji EU.

V primeru posvetovanja z EBA vsi pristojni organi upoštevajo njegov nasvet in pojasnijo kakršno koli bistveno odstopanje od tega nasveta.

4. Skupna odločitev iz odstavka 1 in odločitve pristojnih organov, sprejete, kadar skupne odločitve iz odstavka 3 ni, so za pristojne organe v zadevni državi članici zavezujoče.

Skupna odločitev iz odstavka 2 in vse odločitve, sprejete, kadar skupne odločitve v skladu z odstavkom 3 ni, se posodabljajo vsako leto ali v izjemnih okoliščinah, če pristojni organ, odgovoren za nadzor podrejenih družb nadrejene institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU, vloži pisno in v celoti utemeljeno zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku za posodobitev odločitve o uporabi členov 98 in 99. V tem primeru se lahko posodobitev obravnava dvostransko med konsolidacijskim nadzornikom in pristojnim organom, ki je vložil zahtevo.

5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za zagotovitev enotnih pogojev uporabe postopka skupnega odločanja iz tega člena v zvezi z uporabo členov 72, 84, 92, 98 in 99, da se poenostavi sprejemanje skupnih odločitev.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov in jih predloži Komisiji do 31. decembra 2013.

Člene 109

Zahteve glede obveščanja v izrednih razmerah

1. V primeru izrednih razmer, vključno z razmerami, opredeljenimi v členu 18 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ali ob neugodnem razvoju na trgih, ki bi lahko ogrozile likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v kateri koli državi članici, v kateri so

subjekti skupine pridobili dovoljenje ali v kateri imajo sedež pomembne podružnice iz člena 52, konsolidacijski nadzornik ob upoštevanju oddelka 2 poglavja 1 in po potrebi členov 54 in 58 Direktive 2004/39/ES čim prej obvesti EBA, ESRB in organe iz členov 59(4) in člena 60 ter sporoči vse informacije, bistvene za opravljanje njihovih nalog. Te obveznosti veljajo za vse pristojne organe. Če je organ iz člena 59(4) obveščen o razmerah, opisanih v prvem pododstavku, o tem čim prej obvesti pristojne organe iz člena 107 in EBA.

Pristojni organi in organ iz člena 59(4) uporabljajo obstoječe načine obveščanja, kadar je to mogoče.

2. Če konsolidacijski nadzornik, odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi, potrebuje informacije, ki so že bile poslane drugemu pristojnemu organu, kadar koli je to mogoče, stopi v stik s tem organom, da se prepreči podvajanje poročanja različnim organom, ki so vključeni v nadzor.

Člen 110

Dogovori o usklajevanju in sodelovanju

1. Za spodbujanje in vzpostavitev učinkovitega nadzora konsolidacijski nadzornik in drugi pristojni organi sprejmejo pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.

Na podlagi teh dogovorov se lahko konsolidacijskega nadzornika zadolži za dodatne naloge ter se lahko opredelijo postopki sprejemanja odločitev in sodelovanja z drugimi pristojnimi organi.

2. Pristojni organi, odgovorni za izdajo dovoljenja podrejeni družbi, katere nadrejena družba je institucija, lahko v skladu s členom 28 Uredbe (EU) št. 1093/2010 z dvostranskim sporazumom prenesejo odgovornost nadzora na pristojne organe, ki so nadrejeni družbi izdali dovoljenje in jo nadzorujejo, tako da prevzamejo odgovornost za nadzor podrejene družbe v skladu s to direktivo. EBA se obvesti o obstoju in vsebini takih sporazumov. EBA te informacije posreduje pristojnim organom v drugih državah članicah in Evropskemu odboru za bančništvo.

Člen 111

Kolegiji nadzornikov

1. Konsolidacijski nadzornik ustanovi kolegije nadzornikov, da se omogoči lažje izvajanje nalog iz členov 107 do 109(1), ter ob upoštevanju zahtev o zaupnosti iz odstavka 2 tega člena in skladnosti s pravom Unije po potrebi zagotovi ustrezno usklajevanje in sodelovanje z ustreznimi pristojnimi organi tretjih držav.

EBA si prizadeva za spodbujanje in spremljanje učinkovitega, uspešnega in usklajenega delovanja kolegijev nadzornikov iz tega člena v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA v ta namen sodeluje, kot je po njegovem mnenju ustrezno, in se v ta namen šteje kot pristojni organ.

Kolegiji nadzornikov zagotovijo okvir za konsolidacijskega nadzornika, EBA in druge zadevne pristojne organe za opravljanje naslednjih nalog:

(a) medsebojna izmenjava informacij in z EBA v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 1093/2010;

(b) dogovor o prostovoljni dodelitvi nalog in po potrebi prostovoljen prenos odgovornosti;

(c) določitev programov nadzorstvenih pregledov iz člena 94 na podlagi ocene tveganja skupine v skladu s členom 92;

(d) povečanje učinkovitosti nadzora z odpravo nepotrebnega podvajanja nadzornih zahtev, vključno v zvezi z zahtevami po podatkih iz člena 109 in člena 112(2);

(e) dosledna uporaba bonitetnih zahtev iz te direktive in Uredbe [vstavi OP] za vse subjekte znotraj skupine institucij brez poseganja v možnosti in diskrecijske pravice, ki izhajajo iz zakonodaje Unije;

(f) uporaba člena 107(1)(c) ob upoštevanju dela drugih forumov, ki so lahko ustanovljeni na tem področju.

2. Pristojni organi, ki sodelujejo v kolegijih nadzornikov, in EBA, tesno sodelujejo. Zahteve glede zaupnosti iz oddelka II poglavja 1 te direktive ter členov 54 in 58 Direktive 2004/39/ES pristojnim organom ne preprečujejo izmenjave zaupnih informacij v okviru kolegijev nadzornikov. Ustanovitev in delovanje kolegijev nadzornikov ne vpliva na pravice in odgovornosti pristojnih organov iz te direktive in Uredbe [vstavi OP].

3. Ustanovitev in delovanje kolegijev temelji na pisnih dogovorih iz člena 110, ki jih po posvetovanju z zadevnimi pristojnimi organi določi konsolidacijski nadzornik.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se podrobno določijo splošni pogoji delovanja kolegijev nadzornikov.

EBA predloži te osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se določi operativno delovanje kolegijev nadzornikov.

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

EBA predloži te osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 31. decembra 2013.

6. V kolegijih nadzornikov lahko sodelujejo pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU, in pristojni organi

države članice gostiteljice, v kateri imajo sedež pomembne podružnice iz člena 52, ter po potrebi centralne banke in pristojni organi tretjih držav ob upoštevanju zahtev glede zaupnosti, ki so po mnenju vseh pristojnih organov enakovredne zahtevam iz oddelka II poglavja 1 ter, kadar je to ustrezno, iz členov 54 in 58 Direktive 2004/39/ES.

7. Konsolidacijski nadzornik predseduje srečanjem kolegija in odloči, kateri pristojni organi se udeležijo srečanja ali dejavnosti kolegija. Konsolidacijski nadzornik vse člane kolegija vnaprej obvešča o organizaciji teh srečanj ter o obravnavanih glavnih vprašanjih in dejavnostih. Konsolidacijski nadzornik vse člane kolegija pravočasno obvesti o odločitvah, sprejetih na teh srečanjih, oziroma o izvedenih ukrepih.

8. Konsolidacijski nadzornik pri svoji odločitvi upošteva, kako pomembna je za te organe nadzorna dejavnost, ki se načrtuje ali usklajuje, zlasti možen vpliv na stabilnost finančnega sistema v zadevnih državah članicah iz člena 8, ter obveznosti iz člena 52(2).

9. Konsolidacijski nadzornik ob upoštevanju zahtev glede zaupnosti na podlagi oddelka II poglavja 1 in po potrebi členov 54 in 58 Direktive 2004/39/ES EBA obvesti o dejavnostih kolegija nadzornikov, tudi v izrednih razmerah, in mu sporoči vse informacije, ki so še posebej pomembne za namene nadzorne konvergence.

Člen 112

Obveznosti sodelovanja

1. Pristojni organi tesno sodelujejo med seboj. Izmenjajo si vse podatke, ki so bistveni ali pomembni za izvajanje nadzornih nalog drugega organa na podlagi te direktive in Uredbe [vstavi OP]. Glede tega pristojni organi na zahtevo sporočijo vse pomembne podatke in na lastno pobudo vse bistvene podatke.

   Pristojni organi sodelujejo z EBA za namene te direktive in Uredbe [vstavi OP] v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010.

   Pristojni organi takoj posredujejo EBA vse informacije, potrebne za opravljanje njegovih nalog iz te direktive, Uredbe [vstavi OP] in Uredbe (EU) št. 1093/2010, v skladu s členom 35 navedene uredbe.

   Informacije iz prvega pododstavka se štejejo za bistvene, če lahko vsebinsko vplivajo na oceno finančne trdnosti institucije ali finančne institucije v drugi državi članici.

   Konsolidacijski nadzorniki nadrejenih kreditnih institucij EU in institucij EU, ki jih obvladujejo nadrejeni finančni holdingi EU ali nadrejeni mešani finančni holdingi EU, zlasti sporočijo vse ustrezne informacije pristojnim organom drugih držav članic, ki nadzorujejo podrejene družbe teh nadrejenih družb. Pri ugotavljanju obstoja ustreznih informacij se upošteva pomen teh podrejenih družb v finančnem sistemu navedenih držav članic.

   Bistveni podatki iz prvega pododstavka vključujejo zlasti naslednje informacije:

(a) opredelitev pravne strukture skupine ter strukture upravljanja in organizacijske strukture, vključno z vsemi reguliranimi subjekti, nereguliranimi subjekti, nereguliranimi podrejenimi družbami in pomembnimi podružnicami, ki pripadajo skupini, nadrejenimi družbami, v skladu s členi 14(3), 73(1) in 104(2), in vsemi pristojnimi organi reguliranih subjektov v skupini;

(b) postopke za zbiranje informacij od institucij v skupini in preverjanje navedenih informacij;

(c) neugoden razvoj v institucijah ali drugih subjektih v skupini, ki bi lahko resno škodoval institucijam;

(d) večje kazni in izjemne ukrepe, ki jih sprejmejo pristojni organi v skladu s to direktivo, vključno z uvedbo posebne zahteve glede lastnih sredstev v skladu s členom 100 in uvedbo morebitne omejitve uporabe naprednega pristopa za merjenje pri izračunu zahtev glede lastnih sredstev v skladu s členom 301(2) Uredbe [vstavi OP].

2. Pristojni organi lahko obvestijo EBA, kadar:

(a) pristojni organ ni sporočil bistvenih informacij;

(b) je bila zahteva za sodelovanje, zlasti za izmenjavo ustreznih informacij, zavrnjena ali ni bila obravnavana v razumnem roku.

Brez poseganja v člen 258 PDEU lahko EBA ukrepa v skladu s pooblastili, ki so mu dodeljena v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. Pristojni organi, odgovorni za nadzor kreditnih institucij, ki jih obvladuje nadrejena kreditna institucija EU, stopijo v stik s konsolidacijskim nadzornikom, kadar koli je mogoče in kadar potrebujejo informacije v zvezi z izvajanjem pristopov in metodologij iz te direktive in Uredbe [vstavi OP], ki bi lahko že bile na voljo navedenemu pristojnemu organu.

4. Preden zadevni pristojni organi sprejmejo odločitev, se posvetujejo med seboj glede naslednjih postavk, če so te odločitve pomembne za nadzorne naloge drugih pristojnih organov:

(a) spremembe strukture delničarjev, organizacije ali uprave kreditne institucije v skupini, ki zahtevajo odobritev ali dovoljenje pristojnih organov;

(b) večje kazni ali izjemni ukrepi, ki jih sprejmejo pristojni organi, vključno z uvedbo dodatne zahteve glede lastnih sredstev na podlagi člena 99 in uvedbo morebitne omejitve uporabe naprednih pristopov za merjenje pri izračunu zahtev po lastnih sredstvih na podlagi člena 301(2) Uredbe [vstavi OP].

Za namene točke (b) se je treba vedno posvetovati s konsolidacijskim nadzornikom.

Pristojni organ se lahko kljub temu odloči, da se v nujnih primerih ali v primerih, ko bi tako posvetovanje lahko ogrozilo učinkovitost odločitev, ne bo posvetoval. V tem primeru pristojni organ nemudoma obvesti druge pristojne organe.

Člen 113

Preverjanje informacij o subjektih v drugih državah članicah

Če pri izvajanju te direktive in Uredbe [vstavi OP] pristojni organi ene države članice v posebnih primerih želijo preveriti informacije o instituciji, finančnem holdingu, mešanem finančnem holdingu, finančni instituciji, podjetju za pomožne storitve, mešanem holdingu, vrsti podrejenih družb iz člena 119 ali vrsti podrejenih družb iz člena 114(3), ki so v drugi državi članici, zahtevajo od pristojnih organov v drugi državi članici, naj opravijo to preverjanje. Organi, ki prejmejo tak zahtevek, se v okviru svoje pristojnosti nanj odzovejo tako, da sami opravijo preverjanje ali da preverjanje dovolijo organom, ki so vložili zahtevek, ali revizorju ali strokovnjaku. Pristojni organ, ki je vložil zahtevek, lahko po želji sodeluje pri preverjanju, če ga ne izvaja sam.

ODDELEK II

FINANČNI HOLDINGI IN MEŠANI FINANČNI HOLDINGI

Člen 114

Vključitev holdingov v konsolidirani nadzor

1. Države članice po potrebi sprejmejo vse potrebne ukrepe za vključitev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov v konsolidirani nadzor. Brez poseganja v člen 115 konsolidacija finančnega stanja finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga nikakor ne pomeni, da morajo pristojni organi izvajati posamičen nadzor v finančnem holdingu ali mešanem finančnem holdingu, razen kadar je to potrebno za uporabo poglavja 3.

2. Kadar pristojni organi v državi članici podrejene družbe institucije ne vključijo v nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z enim od primerov iz točk (a) in (b) člena 13 Uredbe [vstavi OP], lahko pristojni organi v državi članici, v kateri je ta podrejena družba institucije, od nadrejene družbe zahtevajo informacije, ki bi lahko olajšale nadzor nad to institucijo.

3. Države članice zagotovijo, da lahko njihovi pristojni organi, odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi, od podrejenih družb kreditne institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki niso vključeni v nadzor na konsolidirani podlagi, zahtevajo informacije iz člena 116. V takem primeru se uporabijo postopki za prenos in preverjanje informacij iz navedenega člena.

Člen 115

Usposobljenost direktorjev

Države članice zahtevajo, da imajo osebe, ki dejansko vodijo posle finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, zadosten ugled in ustrezne izkušnje za opravljanje teh nalog.

Člen 116

Zahteve za informacije in inšpekcijski pregledi

1. Kadar je nadrejena družba ene ali več institucij mešani holding, države članice do nadaljnje uskladitve konsolidacijskih metod zagotovijo, da pristojni organi, odgovorni za izdajo dovoljenja in nadzor teh institucij, zahtevajo neposredno od mešanega holdinga in njegovih podrejenih družb ali prek podrejenih družb institucije posredovanje vseh informacij, ki bi lahko bile pomembne za nadzor podrejenih družb institucij.

2. Države članice zagotovijo, da lahko njihovi pristojni organi s pomočjo zunanjih inšpektorjev izvajajo ali pa so izvedli inšpekcijske preglede na kraju samem, s katerimi preverijo informacije, ki so jih prejeli od mešanih holdingov in njihovih podrejenih družb. Če je mešani holding ali ena od njegovih podrejenih družb zavarovalnica, se lahko uporabi tudi postopek iz člena 119. Če je mešani holding ali ena od njegovih podrejenih družb v državi članici, ki ni država sedeža podrejene družbe institucije, se preverjanje informacij na kraju samem opravi v skladu s postopkom iz člena 113.

Člen 117

Nadzor

1. Brez poseganja v del V Uredbe [vstavi OP] države članice zagotovijo, da pristojni organi, ki so pooblaščeni za nadzorovanje institucij, izvajajo splošen nadzor poslov med institucijo in mešanim holdingom ter njegovimi podrejenimi družbami, če je nadrejena družba ene ali več institucij mešani holding.

2. Pristojni organi zahtevajo, da imajo institucije vzpostavljene ustrezne postopke za upravljanje tveganja in mehanizme notranjega nadzora, vključno z zanesljivimi postopki poročanja ter računovodskimi postopki za ustrezno prepoznavanje, merjenje, spremljanje in nadzorovanje poslov z nadrejenim mešanim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami. Pristojni organi zahtevajo, da institucije poročajo o pomembnejših poslih s temi subjekti, ki ni posel iz člena 383 Uredbe [vstavi OP]. Te postopke in pomembnejše posle pregledujejo pristojni organi.

   Če posli v skupini ogrožajo finančni položaj institucije, pristojni organ, pooblaščen za nadzor institucije, sprejme ustrezne ukrepe.

Člen 118

Izmenjava informacij

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da ni nobenih zakonskih ovir, ki bi družbam, vključenim v nadzor na konsolidirani podlagi, mešanim holdingom in njihovim podrejenim družbam ali vrstam podrejenih družb iz člena 114 preprečile izmenjavo kakršnih koli informacij, pomembnih za nadzor v skladu s poglavjem 3 ter členi 105 do 114 in tem členom.

2. Če so nadrejena družba in katera koli od njenih podrejenih družb, ki je institucija, v različnih državah članicah, si pristojni organi iz vsake države članice medsebojno izmenjajo vse pomembne informacije, ki lahko omogočijo ali spodbudijo izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi.

Če pristojni organi države članice, v kateri je nadrejena družba, ne izvajajo sami nadzora na konsolidirani podlagi v skladu s členom 106, jih lahko pristojni organi, odgovorni za izvajanje takega nadzora, pozovejo, da od nadrejene družbe pridobijo kakršne koli informacije, pomembne za nadzor na konsolidirani podlagi, in jih posredujejo tem pristojnim organom.

3. Države članice dovolijo, da si njihovi pristojni organi med seboj izmenjujejo informacije iz odstavka 2, če pri finančnih holdingih, mešanih finančnih holdingih, finančnih institucijah ali podjetjih za pomožne storitve zbiranje ali posedovanje informacij nikakor ne pomeni, da morajo pristojni organi izvajati nadzor v zvezi s temi institucijami ali družbami, ki poslujejo samostojno.

Podobno države članice dovolijo svojim pristojnim organom izmenjavo informacij iz člena 116, če zbiranje ali posedovanje informacij nikakor ne pomeni, da morajo pristojni organi izvajati nadzor v zvezi z mešanim holdingom in tistimi njegovimi podrejenimi družbami, ki niso kreditne institucije, ali v zvezi z vrstami podrejenih družb iz člena 114(3).

Člen 119

Sodelovanje

1. Če institucija, finančni holding, mešani finančni holding ali mešani holding obvladuje eno ali več podrejenih družb, ki so zavarovalnice, ali druga podjetja za investicijske storitve, ki so pridobila dovoljenje, pristojni organi in organi, odgovorni za javni nadzor zavarovalnic, ali druga podjetja za investicijske storitve tesno sodelujejo. Brez poseganja v njihove odgovornosti si ti pristojni organi medsebojno izmenjujejo vse informacije, ki bi lahko poenostavile njihovo delo in omogočile nadzor nad dejavnostjo in splošnim finančnim stanjem družb, ki jih nadzorujejo.

2. Za informacije, pridobljene v okviru nadzora na konsolidirani podlagi, zlasti za vsako izmenjavo informacij med pristojnimi organi, kot je določeno v tej direktivi, velja obveznost varovanja poklicne skrivnosti iz oddelka 2 poglavja 1 za kreditne institucije ali Direktive 2004/39/ES za investicijske družbe.

3. Pristojni organi, odgovorni za nadzor na konsolidirani podlagi, pripravijo sezname finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov iz člena 10 Uredbe [vstavi OP]. Te sezname pošljejo pristojnim organom v drugih državah članicah, EBA in Komisiji.

Člen 120

Sankcije

V skladu z oddelkom IV poglavja 1 naslova VII države članice zagotovijo, da se sankcije ali ukrepi za preprečevanje opaženih kršitev ali vzrokov za take kršitve lahko naložijo finančnim holdingom, mešanim finančnim holdingom in mešanim holdingom ali njihovim operativnim vodjem, ki kršijo zakone ali druge predpise, predpisane zaradi izvajanja poglavja 3.

Člen 121

Ocena enakovrednosti konsolidiranega nadzora tretjih držav

1. Če za institucijo, katere nadrejena družba je institucija ali finančni holding ali mešani finančni holding s sedežem v tretji državi, konsolidirani nadzor v skladu s členom 106 ne velja, pristojni organi preverijo, ali pristojni organi tretje države nad institucijo izvajajo konsolidirani nadzor, enak nadzoru, ki ga predpisujejo načela te direktive in zahteve poglavja 2 naslova II dela ena Uredbe [vstavi OP].

   Preverjanje opravi pristojni organ, ki je odgovoren za konsolidirani nadzor, če se uporabi odstavek 3, na zahtevo nadrejene družbe ali katerega koli reguliranega subjekta z dovoljenjem za poslovanje v Uniji ali na lastno pobudo. Ta pristojni organ se posvetuje z drugimi vključenimi pristojnimi organi.

2. Komisija lahko zahteva, da Evropski odbor za bančništvo zagotovi splošne smernice glede tega, ali se bodo z načini konsolidiranega nadzora pristojnih organov v tretjih državah dosegli cilji konsolidiranega nadzora iz tega poglavja v zvezi z institucijami, katerih nadrejena družba ima sedež v tretji državi. Odbor redno pregleduje te smernice in upošteva vse spremembe načinov konsolidiranega nadzora, ki ga opravljajo pristojni organi. EBA pomaga Komisiji in Evropskemu odboru za bančništvo pri izvajanju navedenih nalog, vključno v zvezi s tem, ali je treba te smernice posodabljati.

   Pristojni organ, ki opravlja preverjanje iz prvega pododstavka odstavka 1, te smernice upošteva. Za ta namen se pristojni organ pred sprejetjem odločitve posvetuje z EBA.

3. Če enakovrednega nadzora ni, države članice smiselno uporabijo določbe te direktive in Uredbe [vstavi OP] za institucijo ali dovolijo svojim pristojnim organom, da uporabijo druge ustrezne nadzorne tehnike, s katerimi dosežejo cilje nadzora institucij na konsolidirani podlagi.

   S temi nadzornimi tehnikami se mora po posvetovanju z drugimi vključenimi pristojnimi organi strinjati pristojni organ, odgovoren za konsolidirani nadzor.

   Pristojni organi lahko zahtevajo predvsem ustanovitev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Uniji, in uporabijo določbe o konsolidiranem nadzoru za konsolidirani položaj tega finančnega holdinga ali konsolidirani položaj institucij tega mešanega finančnega holdinga.

Nadzorne tehnike morajo biti pripravljene tako, da se dosežejo cilji konsolidiranega nadzora, ki so določeni v tem poglavju, in o njih je treba obvestiti druge vključene pristojne organe, EBA in Komisijo.

Poglavje 4

Kapitalske rezerve

ODDELEK I
REZERVE ZA OHRANITEV KAPITALA IN PROTICIKLIČNE KAPITALSKE REZERVE

Člen 122
Opredelitve pojmov

V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „rezerva za ohranitev kapitala“ pomeni lastna sredstva, ki jih mora institucija ohranjati v skladu s členom 123;

(2) „zahteva po skupnih rezervah“ pomeni celoten navadni lastniški kapital prvega reda, ki je potreben za izpolnjevanje zahteve v zvezi z rezervo za ohranitev kapitala, razširjeno s proticiklično kapitalsko rezervo za posamezno institucijo, če je več kot 0 % tveganju prilagojenih sredstev;

(3) „stopnja proticikličnih rezerv“ pomeni stopnjo, ki jo morajo uporabljati institucije za izračun svoje proticiklične kapitalske rezerve, pri čemer je določena v skladu s členom 126 ali 127 ali s strani ustreznega pristojnega organa tretje države (odvisno od primera);

(4) „institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici“ pomenijo institucije, ki so dobile dovoljenje v državi članici, za katero je odgovoren imenovani organ;

(5) „proticiklična kapitalska rezerva za posamezno institucijo“ pomeni lastna sredstva, ki jih mora institucija ohranjati v skladu s členom 124.

Člen 123
Zahteva po ohranjanju rezerve za ohranitev kapitala

1. Države članice od institucij zahtevajo, da poleg navadnega lastniškega kapitala prvega reda, ki se ohranja za izpolnjevanje zahteve glede lastnih sredstev v skladu s členom 87 Uredbe [vstavi OP], ohranjajo rezervo za ohranitev kapitala v obliki navadnega lastniškega kapitala prvega reda, enakovrednega 2,5 % vsote zneskov izpostavljenosti tveganju, ki se izračuna v skladu s členom 87(3) navedene uredbe na individualni in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z naslovom II dela ena navedene uredbe.

2. Institucije navadnega lastniškega kapitala prvega reda, ki se ohranja za izpolnjevanje zahteve iz odstavka 1, ne uporabijo za izpolnjevanje katerih koli zahtev v skladu s členom 100.

3. Če institucija v celoti ne izpolnjuje zahteve iz odstavka 1, zanjo veljajo omejitve razporeditev iz odstavkov 2 in 3 člena 131.

Člen 124

Zahteva po ohranjanju proticiklične kapitalske rezerve za posamezno institucijo

1. Države članice od institucij zahtevajo, da ohranjajo proticiklično kapitalsko rezervo za posamezno institucijo, izračunano v skladu s členom 130.

2. Institucije izpolnjujejo zahtevo iz odstavka 1 z navadnim lastniškim kapitalom prvega reda, ki dopolnjuje kateri koli navaden lastniški kapital prvega reda, ki se ohranja za izpolnjevanje zahteve glede lastnih sredstev v skladu s členom 87 Uredbe [vstavi OP], zahtevo po ohranjanju rezerve za ohranitev kapitala iz člena 123 in katero koli zahtevo iz člena 100.

3. Če institucija ne izpolnjuje zahteve iz odstavka 1 v celoti, zanjo veljajo omejitve razporeditev iz odstavkov 2 in 3 člena 131.

ODDELEK II

DOLOČITEV IN IZRAČUN PROTICIKLIČNIH KAPITALSKIH REZERV

Člen 125

Smernice ESRB za določanje stopenj proticikličnih kapitalskih rezerv

1. ESRB lahko organom, ki jih imenujejo države članice na podlagi člena 126(1), s priporočili v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 pripravi smernice za določanje stopenj proticikličnih rezerv, pri čemer to vključuje:

   (a) načela za usmerjanje imenovanih organov pri presoji glede ustrezne stopnje proticikličnih rezerv, zagotavljanje, da organi sprejmejo preudaren pristop do zadevnih makroekonomskih ciklov, ter spodbujanje dobrega in skladnega odločanja;

   (b) smernice za:

      (i) merjenje in izračun odstopanja od dolgoročnih trendov razmerij med posojili in BDP;

      (ii) izračun vodil za rezerve, ki jih zahteva člen 126(2);

   (c) smernice za spremenljivke, ki kažejo ali lahko kažejo na povečevanje sistemskega tveganja v celotnem finančnem sistemu, in za druge ustrezne dejavnike, ki morajo vplivati na odločitve imenovanih organov glede primerne stopnje proticikličnih rezerv v skladu s členom 126;

(d) smernice za spremenljivke, ki kažejo, da je treba rezerve zmanjšati ali v celoti sprostiti.

2. Kadar ESRB izda priporočilo v skladu z odstavkom 1, to priporočilo pregleduje in po potrebi posodablja glede na izkušnje pri določanju rezerv v skladu s to direktivo ali razvojem dogodkov pri mednarodno dogovorjenih praksah.

Člen 126
Določanje stopenj proticikličnih rezerv

1. Vsaka država članica imenuje organ (v nadaljnjem besedilu: imenovani organ), ki je odgovoren za določanje stopnje proticikličnih rezerv za to državo članico.

2. Vsak imenovani organ za vsako četrtletje izračuna vodilo za rezerve kot referenco pri presoji v zvezi z določanjem stopnje proticikličnih rezerv v skladu z odstavkom 3. Vodilo za rezerve temelji na odstopanju razmerja med posojili in BDP od dolgoročnega trenda tega razmerja, pri čemer se upoštevajo:

(a) rast ravni kreditov v tej državi ter zlasti spremembe razmerja med posojili, odobrenimi v tej državi članici, in BDP;

(b) vse trenutne smernice, ki jih ESRB zagotavlja v skladu s členom 125(1)(b).

3. Vsak imenovani organ vsako četrtletje oceni in določi ustrezno stopnjo proticikličnih rezerv za svojo državo članico, pri čemer upošteva:

(a) vodilo za rezerve, izračunano v skladu z odstavkom 2;

(b) vse trenutne smernice, ki jih ESRB zagotavlja v skladu s členom 125(1)(a), (c) in (d), ter vsa priporočila, ki jih ESRB izda v skladu z odstavkom 9, in

(c) vse druge spremenljivke, ki so po mnenju imenovanega organa pomembne.

4. Spremenljivke iz točke (c) odstavka 3 lahko vključujejo strukturne spremenljivke in izpostavljenost bančnega sektorja posebnim dejavnikom tveganja ali drugim dejavnikom tveganja, ki so povezani s tveganji za finančno stabilnost.

Kadar imenovani organ pri določanju stopnje proticikličnih rezerv upošteva spremenljivke iz točke (c) in bi bila ta stopnja rezerv, če ne bi upošteval spremenljivk iz točke (c), nižja, imenovani organ obvesti EBA in ESRB. EBA in ESRB ocenita, ali so spremenljivke, na kateri temelji stopnja rezerv, povezane s tveganji za finančno stabilnost in ali je določanje stopnje rezerv ob upoštevanju teh spremenljivk v skladu s temeljnimi načeli notranjega trga za finančne storitve, kot je izraženo v zakonodaji Unije o finančnih storitvah.

Z odstopanjem od odstavka 3 imenovani organ del stopnje proticikličnih rezerv, ki temelji na drugih spremenljivkah iz točke (c) odstavka 3, preveri samo na letni ravni. Tega dela institucije s sedežem v drugi državi članici ne upoštevajo pri izračunu svoje proticiklične kapitalske rezerve.

5. Stopnja proticikličnih rezerv, izražena kot odstotni delež vsote zneskov izpostavljenosti tveganju iz člena 87(3) Uredbe [vstavi OP] institucij s kreditnimi izpostavljenostmi v tej državi članici, mora znašati med 0 % in 2,5 %, pri čemer se kalibrira v korakih po 0,25 odstotne točke ali z večkratniki 0,25 odstotne točke. Kadar je to utemeljeno glede na načela iz odstavka 3, lahko imenovani organ določi stopnjo proticikličnih rezerv, ki presega 2,5 % vsote zneskov izpostavljenosti tveganju iz člena 87(3) Uredbe [vstavi OP] za namene iz člena 130(3).

6. Kadar imenovani organ prvič določi stopnjo proticikličnih rezerv, višjo od nič, ali ko nato imenovani organ poviša prevladujočo stopnjo proticikličnih rezerv, določi tudi datum, od katerega morajo institucije uporabljati to večjo rezervo za namene izračuna svoje proticiklične kapitalske rezerve. Ta datum ne sme biti pozneje od 12 mesecev po datumu, na katerega se objavi povečanje rezerve v skladu z odstavkom 8. Če ta datum nastopi prej kot 12 mesecev po objavi povečanja rezerve, se ta krajši rok za uporabo upraviči z izrednimi okoliščinami.

7. Če imenovani organ zniža veljavno stopnjo proticikličnih rezerv, ne glede na to, ali je znižana na nič, določi tudi okvirno obdobje, v katerem se povečanje rezerve ne pričakuje. Vendar to okvirno obdobje imenovanega organa ne zavezuje.

8. Vsak imenovani organ objavi četrtletno določitev stopnje proticikličnih rezerv na svoji spletni strani. Objava vključuje vsaj naslednje podatke:

   (a) veljavno stopnjo proticikličnih rezerv;

   (b) ustrezno razmerje med posojili in BDP ter odstopanje tega razmerja od dolgoročnega trenda;

   (c) vodilo za rezerve, izračunano v skladu z odstavkom 2;

   (d) utemeljitev za to stopnjo rezerv, vključno s sklicevanjem na katero koli spremenljivko, ki ni zajeta v vodilu za rezerve in jo je imenovani organ upošteval pri določitvi stopnje proticikličnih rezerv v skladu s točko (c) odstavka 3;

   (e) kadar se stopnja rezerv poviša, datum, od katerega morajo institucije uporabljati to višjo stopnjo rezerve za namene izračuna svoje proticiklične kapitalske rezerve;

   (f) sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo krajši rok za uporabo, če datum iz točke (e) nastopi prej kot 12 mesecev od datuma objave v skladu s tem odstavkom;

   (g) če se stopnja rezerv zniža, okvirno obdobje, v katerem se povišanje stopnje rezerve ne pričakuje, skupaj z utemeljitvijo za to obdobje;

   (h) če je imenovani organ upošteval spremenljivke iz točke (c) odstavka 3, višino stopnje rezerve, povezane s temi spremenljivkami.

   Imenovani organi sprejmejo vse razumne ukrepe za uskladitev časovnega okvira te objave.

Imenovani organi ESRB uradno obvestijo o vsaki četrtletni določitvi stopnje proticikličnih rezerv in jim sporočijo podatke iz točk (a) do (g). ESRB na svoji spletni strani objavi vse tako sporočene stopnje rezerv in z njimi povezane podatke.

9. ESRB lahko izdaja priporočila v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 v zvezi s četrtletno določitvijo stopnje proticikličnih rezerv v posamezni državi članici ali po potrebi v več državah članicah.

Člen 127
Priznavanje stopenj proticikličnih rezerv, ki presegajo 2,5 %

1. Kadar imenovani organ v skladu s členom 126(5) ali ustrezni organ tretje države določi stopnjo proticikličnih rezerv, ki presega 2,5 % vsote zneskov izpostavljenosti tveganju iz člena 87(3) Uredbe [vstavi OP], lahko drugi imenovani organi priznajo to stopnjo rezerv za namene izračuna proticikličnih kapitalskih rezerv za posamezno institucijo s strani institucij, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici.

2. Kadar imenovani organ prizna stopnjo rezerv, ki presega 2,5 % vsote zneskov izpostavljenosti tveganju iz člena 87(3) Uredbe [vstavi OP] v skladu z odstavkom 1, to priznavanje objavi na svoji spletni strani. Objava vključuje vsaj naslednje podatke:

   (a) veljavno stopnjo proticikličnih rezerv;

   (b) državo članico, za katero se uporablja;

   (c) kadar se stopnja rezerv poviša, datum, od katerega morajo institucije, ki so pridobile dovoljenje v državi članici imenovanega organa, uporabljati to višjo stopnjo rezerve za namene izračuna svoje proticiklične kapitalske rezerve;

   (d) sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo krajši rok za uporabo, če datum iz točke (c) nastopi prej kot 12 mesecev od datuma objave v skladu s tem odstavkom.

Člen 128
Priporočilo ESRB glede stopenj proticikličnih rezerv tretjih držav

ESRB lahko v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 imenovanim organom izda priporočilo glede ustrezne stopnje proticikličnih rezerv za izpostavljenosti v tej tretji državi, kadar:

(a) ustrezni organ tretje države ni določil in objavil stopnje proticikličnih rezerv za tretjo državo (v nadaljnjem besedilu: ustrezni organ tretje države), v katerih ima ena ali več institucij Unije kreditne izpostavljenosti;

(b) ESRB meni, da stopnja proticikličnih rezerv, ki jo je ustrezni organ tretje države določil in objavil za tretjo državo, ni zadostna za ustrezno zaščito institucij Unije pred tveganji prekomerne rasti posojil v zadevni državi, ali kadar imenovani organ uradno obvesti ESRB, da po njegovem mnenju ta stopnja rezerv za ta namen ni zadostna.

Člen 129

Odločitev imenovanih organov o stopnjah proticikličnih rezerv tretjih držav

1. Ta člen se uporablja ne glede na to, ali je ESRB imenovanim organom izdal priporočilo v skladu s členom 128.

2. V okoliščinah iz točke (a) člena 128 lahko imenovani organi določijo stopnjo proticikličnih rezerv, ki jo morajo institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, uporabiti za namene izračuna svoje proticiklične kapitalske rezerve.

3. Kadar je ustrezni organ tretje države določil in objavil stopnjo proticikličnih rezerv za tretjo državo, lahko imenovani organ določi drugačno stopnjo rezerv za to tretjo državo za namene izračuna proticikličnih kapitalskih rezerv za posamezno institucijo s strani institucij, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, če razumno meni, da stopnja rezerv, ki jo je določil ustrezni organ tretje države, ni zadostna za ustrezno zaščito teh institucij pred tveganji prekomerne rasti posojil v zadevni državi.

   Pri izvajanju pooblastila v skladu s prvim pododstavkom imenovani organ ne določi stopnje proticikličnih rezerv, nižje od stopnje, ki jo določi ustrezni organ tretje države, razen če ta stopnja rezerv presega 2,5 %, izraženo kot odstotni delež vsote zneskov izpostavljenosti tveganju iz člena 87(3) Uredbe [vstavi OP] za institucije, ki imajo kreditne izpostavljenosti v tej tretji državi.

4. Kadar ustrezni organ tretje države določi stopnjo proticikličnih rezerv za tretjo državo v skladu s členom 2 ali 3, kar poviša obstoječo veljavno stopnjo proticikličnih rezerv, ta organ določi datum, od katerega morajo institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, uporabljati to stopnjo rezerve za namene izračuna svoje proticiklične kapitalske rezerve. Ta datum ne sme nastopiti pozneje od 12 mesecev od datuma objave stopnje rezerv v skladu z odstavkom 5. Če ta datum nastopi prej kot 12 mesecev po objavi določitve stopnje, je treba ta krajši rok za uporabo upravičiti z izrednimi okoliščinami.

5. Imenovani organi objavijo vse določitve stopnje proticikličnih rezerv za tretjo državo v skladu z odstavkom 2 ali 3 na svojih spletnih straneh, pri čemer vključijo naslednje podatke:

   (a) stopnjo proticikličnih rezerv in tretjo državo, za katero se uporablja;

   (b) utemeljitev za to stopnjo rezerv;

   (c) kadar se stopnja rezerv prvič določi nad nič ali se poviša, datum, od katerega morajo institucije uporabljati to višjo stopnjo rezerve za namene izračuna svoje proticiklične kapitalske rezerve;

   (d) sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo krajši rok za uporabo, če datum iz točke (c) nastopi prej kot 12 mesecev od datuma objave določitve v skladu s tem odstavkom.

Člen 130

Izračun proticiklične kapitalske rezerve za posamezno institucijo

1. Proticiklična kapitalska rezerva za posamezno institucijo je sestavljena iz tehtanega povprečja stopenj proticikličnih rezerv, ki se uporabljajo v državah, v katerih so zadevne kreditne izpostavljenosti, ali se uporabljajo za namene tega člena na podlagi člena 129(2) ali (3).

   Države članice za izračun tehtanega povprečja iz prvega pododstavka od institucij zahtevajo, da za vsako veljavno stopnjo proticikličnih rezerv uporabijo zahteve glede skupnih lastnih sredstev za kreditno tveganje v skladu z naslovom II dela tri Uredbe [vstavi OP], ki se nanaša na ustrezne kreditne izpostavljenosti na zadevnem ozemlju, pri čemer jih deli z zahtevami po skupnih lastnih sredstvih za kreditno tveganje, ki je povezano z vsemi njegovimi ustreznimi kreditnimi izpostavljenostmi.

2. Če v skladu s členom 126(5) imenovani organ določi stopnjo proticikličnih rezerv, ki presega 2,5 % vsote zneskov izpostavljenosti tveganju iz člena 87(3) Uredbe [vstavi OP], države članice zagotovijo, da se za ustrezne kreditne izpostavljenosti, ki so v državi članici imenovanega organa (v nadaljnjem besedilu: država članica A), za namene izračuna, ki se zahteva v skladu z odstavkom 1, in po potrebi za namene izračuna elementa konsolidiranega kapitala, ki je povezan z zadevno institucijo, uporabijo naslednje stopnje rezerv:

   (a) institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, uporabijo stopnjo rezerv, ki presega 2,5 % vsote zneskov izpostavljenosti tveganju;

   (b) institucije, ki so pridobile dovoljenje v drugi državi članici, uporabijo stopnjo proticikličnih rezerv, ki presega 2,5 % vsote zneskov izpostavljenosti tveganju, če imenovani organ v državi članici, v kateri so pridobile dovoljenje, ni priznal stopnje rezerv, ki presega 2,5 % v skladu s členom 127(1);

   (c) institucije, ki so pridobile dovoljenje v drugi državi članici, uporabijo stopnjo proticikličnih rezerv, ki jo določi imenovani organ države članice A, če je imenovani organ v državi članici, v kateri so pridobile dovoljenje, priznal to stopnjo rezerv v skladu s členom 127.

3. Če stopnja proticikličnih rezerv, ki jo določi ustrezni organ tretje države za tretjo državo, presega 2,5 % vsote zneskov izpostavljenosti tveganju iz člena 87(3) Uredbe [vstavi OP], države članice zagotovijo, da se za ustrezne kreditne izpostavljenosti, ki so v zadevni tretji državi, za namene izračuna, ki se zahteva v skladu z odstavkom 1, in po potrebi za namene izračuna elementa konsolidiranega kapitala, ki je povezan z zadevno institucijo, uporabijo naslednje stopnje rezerv:

   (a) institucije uporabijo stopnjo proticikličnih rezerv v višini 2,5 % vsote zneskov izpostavljenosti tveganju, če imenovani organ v državi članici, v kateri so pridobile dovoljenje, ni priznal stopnje rezerv, ki presega 2,5 %, v skladu s členom 127(1);

   (b) institucije uporabijo stopnjo proticikličnih rezerv, ki jo določi ustrezni organ tretje države, če je imenovani organ v državi članici, v kateri so pridobile dovoljenje, priznal to stopnjo rezerv v skladu s členom 127.

4. Ustrezne kreditne izpostavljenosti vključujejo vse kategorije izpostavljenosti, razen kategorij iz točk (a), (b), (d), (e) in (f) člena 107 Uredbe [vstavi OP], za katere veljajo:

(a) zahteve glede lastnih sredstev za kreditno tveganje iz naslova II dela tri navedene uredbe;

(b) kadar je izpostavljenost v trgovalni knjigi, zahteve glede lastnih sredstev za posebno tveganje iz poglavja 2 naslova IV dela tri navedene Uredbe ali presežna tveganja neplačila in migracije iz poglavja 5 naslova IV dela tri navedene uredbe;

(c) kadar je izpostavljenost listinjenje, zahteve glede lastnih sredstev iz poglavja 5 naslova II dela tri navedene uredbe.

5. Institucije opredelijo zemljepisno lego ustrezne kreditne izpostavljenosti v skladu z regulativnimi tehnični standardi, sprejetimi v skladu z odstavkom 6.

6. Za namene izračuna, ki se zahteva v skladu z odstavkom 1:

(a) se stopnja proticikličnih rezerv za državo članico uporablja od datuma, navedenega v podatkih, objavljenih v skladu s členom 126(8)(e) ali 127(2)(c), če je učinek te odločitve povišanje stopnje rezerve;

(b) ob upoštevanju točke (c) se stopnja proticikličnih rezerv za tretjo državo uporablja 12 mesecev od datuma, na katerega je ustrezni organ tretje države objavil spremembo stopnje rezerve, ne glede na to, ali ta organ od institucij, ustanovljenih v zadevni tretji državi, zahteva uporabo spremembe v krajšem obdobju, če je učinek te odločitve povišanje stopnje rezerve;

(c) kadar imenovani organ matične države članice institucije določi stopnjo proticikličnih rezerv za tretjo državo v skladu s členom 129(2) ali (3) ali prizna stopnjo proticikličnih rezerv za tretjo državo v skladu s členom 127, se ta stopnja rezerv uporablja od datuma, navedenega v podatkih, objavljenih v skladu s členom 129(5)(c) ali 127(2)(c), če je učinek te odločitve povišanje stopnje rezerve;

(d) stopnja proticikličnih rezerv se začne uporabljati takoj, če je učinek te odločitve znižanje stopnje rezerv.

Za namene točke (b) se šteje, da je sprememba stopnje proticikličnih rezerv za tretjo državo objavljena na datum, ko jo objavi ustrezni organ tretje države v skladu z veljavnimi nacionalnimi predpisi.

7. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za opredelitev metode za določitev zemljepisne lege ustreznih kreditnih izpostavljenosti iz odstavka 5.

Na Komisijo se prenesejo pooblastila za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

EBA predloži osnutke regulativnih standardov Komisiji do 31. decembra 2014.

ODDELEK III
NAČRT ZA OHRANITEV KAPITALA

Člen 131
Omejitve za razporeditve

1. Države članice institucijam, ki izpolnjujejo zahtevo po skupnih rezervah, prepovejo razporeditev v povezavi z navadnim lastniškim kapitalom prvega reda v obsegu, ki bi zmanjšal njihov navadni lastniški kapital prvega reda na raven, na kateri zahteva po skupnih rezervah ne bi bila izpolnjena.

2. Države članice zahtevajo, da institucije, ki ne izpolnjujejo zahteve po skupnih rezervah, izračunajo največjo bilančno vsoto (v nadaljnjem besedilu: MDA) v skladu z odstavkom 4.

   Kadar se uporablja prvi pododstavek, država članica vsaki taki instituciji prepove, da pred izračunom MDA sprejme katerega koli od naslednjih ukrepov:

   (a) razporeditev v povezavi z navadnim lastniškim kapitalom prvega reda;

   (b) določitev obveznosti za plačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti ali plačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost plačila nastala, ko institucija ni izpolnjevala zahtev po skupnih rezervah;

   (c) izvedba plačil na dodatne instrumente prvega reda.

3. Če institucija ne izpolni zahteve po skupnih rezervah ali jo preseže, ji države članice prepovejo, da razporedijo več, kot znaša MDA, izračunan v skladu z odstavkom 4, z ukrepom iz točk (a) do (c) odstavka 2.

4. Države članice od institucij zahtevajo, da MDA izračunajo z množenjem vsote, izračunane v skladu s točko (a), s faktorjem, določenim v skladu s točko (b). MDA se zmanjša s katerim koli ukrepom iz točke (a), (b) ali (c) odstavka 2.

   (a) V vsoti, ki se pomnoži, so zajeti:

      (i) vmesni dobički, ki niso vključeni v navadni lastniški kapital prvega reda v skladu s členom 24(2) Uredbe [vstavi OP] in so nastali po zadnji odločitvi o razporeditvi dobičkov ali katerem koli ukrepu iz točke (a), (b) ali (c) odstavka 2,

      in

      (ii) dobički ob koncu leta, ki niso vključeni v navadni lastniški kapital prvega reda v skladu s členom 24(4) Uredbe [vstavi OP] in so nastali po zadnji odločitvi o razporeditvi dobičkov ali katerem koli ukrepu iz točke (a), (b) ali (c) odstavka 2,

      pri čemer se odštejejo

(iii) zneski, ki bi se plačali z davkom, če bi se postavki iz točk (i) in (ii) zadržali.

(b) Faktor se določi:

(i) kadar navadni lastniški kapital prvega reda, ki ga ohranja institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje zahteve glede lastnih sredstev v skladu s členom 87(1)(c) Uredbe [vstavi OP], izražen kot odstotni delež vsote zneskov izpostavljenosti tveganju v smislu člena 87(3) navedene uredbe, spada v prvi (tj. najnižji) kvartil zahteve po skupnih rezervah, je faktor 0;

(ii) kadar navadni lastniški kapital prvega reda, ki ga ohranja institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje zahteve glede lastnih sredstev v skladu s členom 87(1)(c) Uredbe [vstavi OP], izražen kot odstotni delež vsote zneskov izpostavljenosti tveganju v smislu člena 87(3) navedene uredbe, spada v drugi kvartil zahteve po skupnih rezervah, je faktor 0,2;

(iii) kadar navadni lastniški kapital prvega reda, ki ga ohranja institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje zahteve glede lastnih sredstev v skladu s členom 87(1)(c) Uredbe [vstavi OP], izražen kot odstotni delež vsote zneskov izpostavljenosti tveganju v smislu člena 87(3) navedene uredbe, spada v tretji kvartil zahteve po skupnih rezervah, je faktor 0,4;

(iv) kadar navadni lastniški kapital prvega reda, ki ga ohranja institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje zahteve glede lastnih sredstev v skladu s členom 87(1)(c) Uredbe [vstavi OP], izražen kot odstotni delež vsote zneskov izpostavljenosti tveganju v smislu člena 87(3) navedene uredbe, spada v četrti (tj. najvišji) kvartil zahteve po skupnih rezervah, je faktor 0,6.

Spodnja in zgornja meja vsakega kvartila zahteve po skupnih rezervah se izračunata na naslednji način:

spodnja meja kvartila $= \frac{2{,}5\% + ISCCB}{4} \times (Q_n - 1)$

zgornja meja kvartila $= \frac{2{,}5\% + ISCCB}{4} \times Q_n$

„ISCCB“ pomeni „proticiklično kapitalsko rezervo za posamezno institucijo“, medtem ko „Qn“ pomeni vrstilni števnik zadevnega kvartila.

5. Omejitve iz tega člena se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje navadnega lastniškega kapitala prvega reda ali zmanjšanje dobičkov, in kadar začasna ustavitev plačila ali neizvedba plačila ne pomeni neizpolnjevanja finančnih obveznosti ali pogoja za začetek postopka v skladu z ureditvijo za primer nesolventnosti, ki se uporablja za institucijo.

6. Če institucija ne izpolni zahteve po skupnih rezervah in namerava razdeliti bilančni dobiček ali sprejeti ukrep iz točk (a) do (c) odstavka 2, uradno obvesti pristojni organ in predloži naslednje podatke:

(a) znesek kapitala, ki ga ohranja institucija, dodatno razdeljenega na:

(i) navadni lastniški kapital prvega reda,

(ii) dodatni kapital prvega reda,

(iii) (iii) kapital drugega reda;

(b) znesek vmesnih dobičkov in dobičkov ob koncu leta;

(c) MDA, izračunan v skladu z odstavkom 4;

(d) znesek bilančnega dobička, ki ga namerava razporediti med naslednje elemente:

(i) izplačila dividend,

(ii) odkup delnic,

(iii) plačila na dodatne instrumente prvega reda,

(iv) plačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, ki se lahko izvede z določitvijo nove obveznosti plačila ali s plačilom v skladu z obveznostjo plačila, ki je nastala, ko institucija ni izpolnjevala zahtev po skupnih rezervah.

7. Institucije ohranijo ureditev, s katero zagotavljajo, da se znesek bilančnega dobička in MDA izračunata natančno, pri čemer lahko to natančnost na zahtevo dokažejo pristojnemu organu.

8. Za namene odstavkov 1 in 2 razporeditev v povezavi z navadnim lastniškim kapitalom prvega reda vključuje :

(a) plačilo dividend v gotovini;

(b) razdelitev v celoti ali delno plačanih premijskih delnic ali drugih instrumentov kapitala iz člena 24(1)(a) Uredbe [vstavi OP];

(c) odkup ali nakup lastnih delnic ali drugih instrumentov kapitala iz člena 24(1)(a) navedene uredbe s strani institucije;

(d) vračilo zneskov, plačanih v povezavi z instrumenti kapitala iz člena 24(1)(a) navedene uredbe;

(e) razporeditev postavk iz točk (b) do (e) člena 24(1) navedene uredbe.

Člen 132
Načrt za ohranitev kapitala

1. Če institucija ne izpolni zahteve po skupnih rezervah, pripravi načrt za ohranitev kapitala in ga predloži pristojnemu organu najpozneje v petih delovnih dneh po ugotovitvi, da ji navedene zahteve ne bo uspelo izpolniti.

2. Načrt za ohranitev kapitala vključuje:

(a) ocene prihodkov in odhodkov ter načrt bilance stanja;

(b) ukrepe za povečanje kapitalskih deležev institucije;

(c) načrt in časovni okvir za povečanje lastnih sredstev, da bi se v celoti izpolnila zahteva po skupnih rezervah;

(d) (d) vse druge informacije, ki so po mnenju pristojnega organa potrebne za izvedbo ocene iz odstavka 3.

3. Pristojni organ oceni načrt za ohranitev kapitala in ga odobri le, če meni, da je mogoče upravičeno pričakovati, da se bo z izvajanjem načrta ohranil ali zbral zadosten kapital, ki bo instituciji omogočil izpolnjevanje zahtev po skupnih rezervah v roku, ki je po njegovem mnenju primeren.

4. Če pristojni organ ne odobri načrta za ohranitev kapitala v skladu z odstavkom 3, sprejme enega ali oba naslednja ukrepa:

(a) od institucije zahteva, da v določenih rokih poveča lastna sredstva na predpisane ravni;

(b) izvaja svoja pooblastila v skladu s členom 99, da uvede strožje omejitve razporeditev od omejitev iz člena 131.

Naslov VIII

Razkritje pristojnih organov

Člen 133

Splošne zahteve

1. Pristojni organi objavijo naslednje podatke:

   (a) besedila zakonov in drugih predpisov ter splošne smernice, sprejete v njihovi državi članici na področju bonitetne ureditve;

   (b) način izvajanja možnosti in diskrecijskih pravic, ki so na voljo v zakonodaji Unije;

   (c) splošna merila in metodologije, ki jih uporabljajo pri pregledu in vrednotenju iz člena 92;

   (d) brez poseganja v določbe iz oddelka II poglavja 1 naslova VII te direktive ter členov 54 in 58 Direktive 2004/39/ES skupne statistične podatke o ključnih vidikih izvajanja bonitetnega okvira v vsaki državi članici, vključno s številom in naravo nadzornih ukrepov, sprejetih v skladu s členom 99.

2. Podatki, objavljeni v skladu z odstavkom 1, zadostujejo za smiselno primerjavo pristopov, ki so jih sprejeli pristojni organi različnih držav članic. Razkriti podatki se objavijo v enotni obliki in redno posodabljajo. Podatki so dostopni na enotnem elektronskem naslovu.

3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo oblika, struktura, seznam vsebine in letna objava podatkov iz odstavka 1.

   EBA predloži navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji do 1. januarja 2014.

   Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 134

Posebne zahteve glede razkritja

1. Pristojni organi za namen dela šest Uredbe [vstavi OP] objavijo naslednje podatke:

   (a) sprejeta splošna merila in metodologije za pregled skladnosti s členom 394 Uredbe [vstavi OP];

(b) brez poseganja v določbe iz oddelka II poglavja 1 naslova VII vsako leto povzetek izida nadzorniškega pregleda in opis ukrepov, naloženih v ugotovljenih primerih neskladnosti s členom 394 Uredbe [vstavi OP].

2. Pristojni organ držav članic, ki izvajajo diskrecijsko pravico iz člena 6(3) Uredbe [vstavi OP], objavi vse naslednje podatke:

(a) merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih vsebinskih, dejanskih ali pravnih ovir za takojšnji prenos lastnih sredstev ali poravnavo obveznosti;

(b) število nadrejenih institucij, za katere se je uporabila diskrecijska pravica iz člena 6(3) Uredbe [vstavi OP], ter število tistih, ki imajo podrejeno družbo v tretji državi;

(c) na združeni podlagi za vse države članice:

(i) skupni znesek lastnih sredstev, na konsolidirani podlagi, nadrejene institucije v državi članici, za katero se je uporabila diskrecijska pravica iz člena 6(3) navedene uredbe, ki so v podrejenih družbah v tretji državi;

(ii) odstotni delež skupnih lastnih sredstev, na konsolidirani podlagi, nadrejenih institucij v državi članici, za katere se je uporabila diskrecijska pravica iz člena 6(3) navedene uredbe, v obliki lastnih sredstev, ki so v podrejenih družbah v tretji državi;

(iii) odstotni delež skupnih lastnih sredstev, določenih s členom 87 Uredbe [vstavi OP], na konsolidirani podlagi, nadrejenih institucij v državi članici, za katere se je uporabila diskrecijska pravica iz člena 6(3) Uredbe [vstavi OP], v obliki lastnih sredstev, ki so v podrejenih družbah v tretji državi.

3. Pristojni organ, ki izvaja diskrecijsko pravico iz člena 8(1) Uredbe [vstavi OP], objavi vse naslednje podatke:

(a) merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih vsebinskih, praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos lastnih sredstev ali poravnavo obveznosti;

(b) število nadrejenih institucij, za katere se je uporabila diskrecijska pravica iz člena 8(1) Uredbe [vstavi OP], ter število tistih, ki imajo podrejeno družbo v tretji državi;

(c) na združeni podlagi za vse države članice:

(i) skupni znesek lastnih sredstev nadrejenih institucij, za katere se je uporabila diskrecijska pravica iz člena 8(1) Uredbe [vstavi OP], ki so v podrejenih družbah v tretji državi;

(ii) odstotni delež skupnih lastnih sredstev nadrejenih institucij, za katere se je uporabila diskrecijska pravica iz člena 8(1) Uredbe [vstavi OP], v obliki lastnih sredstev, ki so v podrejenih družbah v tretji državi;

(iii) odstotni delež skupnih lastnih sredstev, določenih s členom 87 Uredbe [vstavi OP], nadrejenih institucij, za katere se je uporabila diskrecijska pravica iz člena 8(1) navedene uredbe, v obliki lastnih sredstev, ki so v podrejenih družbah v tretji državi.

Naslov IX

Delegirani in izvedbeni akti

Člen 135

Delegirani akti

Komisija je v skladu s členom 138 pooblaščena za sprejemanje delegiranih aktov v zvezi z naslednjimi vidiki:

(a) pojasnitev opredelitev iz členov 4 in 122, da se zagotovi enotna uporaba te direktive;

(b) pojasnitev opredelitev iz členov 4 in 122, da se pri uporabi te direktive upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih;

(c) uskladitev terminologije in določitev opredelitev iz člena 4 v skladu s poznejšimi akti o institucijah in povezanih zadevah;

(d) razširitev vsebine seznama iz členov 33 in 34, ki je opredeljen v Prilogi I k tej direktivi, ali prilagoditev terminologije, uporabljene za ta seznam, zaradi upoštevanja razvoja dogodkov na finančnih trgih;

(e) področja, na katerih si pristojni organi izmenjujejo informacije iz člena 51;

(f) prilagoditev določb v členih 75 do 86 in 94, da se upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih (zlasti novi finančni produkti) ali v računovodskih standardih ali zahtevah, ki upoštevajo zakonodajo Unije, ali glede približevanja nadzorniških praks;

(g) prilagoditve meril iz člena 23(1), da se upošteva prihodnji razvoj dogodkov in zagotovi enotna uporaba te direktive.

Člen 136

Izvedbeni akti

V skladu s postopkom pregleda iz člena 137(2) se kot izvedbeni akti sprejmejo naslednji ukrepi:

(a) tehnične prilagoditve seznama iz člena 2;

(b) sprememba višine ustanovnega kapitala, predpisanega v členu 12 in naslovu IV, da se upošteva razvoj na gospodarskem in monetarnem področju.

Člen 137

Evropski odbor za bančništvo

1. Komisiji pri sprejemanju izvedbenih aktov pomaga Evropski odbor za bančništvo, ustanovljen s Sklepom Komisije 2004/10/ES. Navedeni odbor je odbor v smislu člena 3(2) Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 138

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se na Komisijo prenese pod pogoji iz tega člena.

2. Pooblastilo iz člena 135 se prenese za nedoločen čas od datuma iz člena 153.

3. Pooblastilo iz člena 135 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu pooblastila preneha veljati pooblastilo iz navedenega sklepa. Preklic začne veljati dan po objavi sklepa v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši datum, ki je v njem naveden. Preklic ne vpliva na veljavnost delegiranih aktov, ki so že v veljavi.

4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akti, sprejeti v skladu s členom 135, začnejo veljati le, če temu Evropski parlament ali Svet v roku dveh mesecev od uradnega sporočila o aktu, ki sta ga prejela, ne nasprotujeta ali če pred iztekom navedenega roka Evropski parlament in Svet oba uradno obvestita Komisijo, da ne nameravata nasprotovati sprejetju akta. Navedeni rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Naslov X

Spremembe Direktive 2002/87/ES

Člen 139

Sprememba Direktive 2002/87/ES

1. V členu 21a(2) se črta točka (a).

2. Za členom 21a(2a) se vstavi naslednji odstavek:

„(3) Za zagotovitev dosledne usklajenosti metod izračuna, navedenih v delu II Priloge I v povezavi s členom 45(2) Uredbe [vstavi OP] in členom 228(1) Direktive 2009/138/ES, vendar ne glede na člen 6(4), EBA, EIOPA in ESMA v okviru skupnega odbora pripravijo osnutke regulativnih tehničnih standardov v zvezi s členom 6(2).

ESA predloži navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji do 1. januarja 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz tretjega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“

Naslov XI

Prehodne in končne določbe

Poglavje 1

Prehodne določbe o nadzoru kreditnih institucij, ki uveljavljajo svobodo ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev

Člen 140

Področje uporabe

1. Določbe v tem poglavju se uporabljajo namesto členov 40, 41, 43, 51 in 52 do 1. januarja 2015 in, če Komisija sprejme delegiran akt v skladu z odstavkom 2, še dodatni največ dve leti.

2. Za zagotovitev, da je postopno uvajanje nadzorne ureditve za likvidnost popolnoma sladno z oblikovanjem enotnih pravil glede likvidnosti, se Komisijo pooblasti za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 135, s katerimi se datum iz odstavka 1 preloži za največ dve leti, če enotna pravila glede likvidnosti v Uniji še niso bila uvedena, ker mednarodni standardi za nadzor likvidnosti na datum iz prvega pododstavka še niso bili dogovorjeni.

Člen 141

Zahteve glede poročanja

Države članice gostiteljice lahko za statistične namene zahtevajo, da vse kreditne institucije, ki imajo podružnice na njihovem ozemlju, pristojnim organom teh držav članic gostiteljic redno poročajo o svojih dejavnostih v teh državah članicah gostiteljicah.

Pri izpolnjevanju obveznosti, ki jim jih nalaga člen 145 te direktive, lahko države članice gostiteljice zahtevajo, da jim podružnice kreditnih institucij iz drugih držav članic posredujejo enake informacije, kakor jih za ta namen zahtevajo od nacionalnih kreditnih institucij.

Člen 142

Ukrepi pristojnih organov matičnih držav članic v zvezi z dejavnostmi, ki se izvajajo v državah članicah gostiteljicah

1. Če pristojni organi države članice gostiteljice potrdijo, da kreditna institucija, ki ima podružnico ali opravlja storitve na njihovem ozemlju, ne upošteva pravnih predpisov, sprejetih v tej državi v skladu z določbami te direktive o pooblastilih pristojnih

organov države članice gostiteljice, ti pristojni organi od zadevne kreditne institucije zahtevajo, da odpravi nepravilnosti.

2. Če zadevna kreditna institucija ne sprejme potrebnih ukrepov, pristojni organi države članice gostiteljice o tem obvestijo pristojne organe matične države članice.

3. Pristojni organi države matične članice čim prej sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da zadevna kreditna institucija odpravi nepravilnosti. Narava teh ukrepov se sporoči pristojnim organom države članice gostiteljice.

4. Če kljub ukrepom, ki jih sprejme matična država članica, ali ker se ti ukrepi izkažejo za neustrezne ali neizvedljive v zadevni državi članici, kreditna institucija še naprej krši pravne predpise iz odstavka 1, ki veljajo v državi članici gostiteljici, lahko ta, potem ko obvesti pristojne organe matične države članice, sprejme ustrezne ukrepe, da se preprečijo ali kaznujejo nadaljnje nepravilnosti in, če je to potrebno, da se zadevni kreditni instituciji prepreči nadaljnje poslovanje na ozemlju države članice gostiteljice. Države članice zagotovijo, da je kreditnim institucijam na njihovem ozemlju mogoče vročiti pravne dokumente, potrebne v zvezi s temi ukrepi.

Člen 143

Previdnostni ukrepi

Preden pristojni organi države članice gostiteljice ukrepajo v skladu s postopkom iz člena 142, lahko v nujnih primerih sprejmejo kakršne koli previdnostne ukrepe, potrebne za zaščito interesov vlagateljev, investitorjev in drugih, za katere se storitve opravljajo. O takih ukrepih čim prej obvestijo Komisijo in pristojne organe drugih zadevnih držav članic.

Komisija lahko po posvetu s pristojnimi organi zadevnih držav članic odloči, da mora zadevna država članica spremeniti ali razveljaviti navedene ukrepe.

Člen 144

Odgovornost

1. Za bonitetni nadzor kreditne institucije, vključno z dejavnostmi, ki jih opravlja v skladu s členoma 33 in 34, so odgovorni pristojni organi matične države članice, brez poseganja v tiste določbe te direktive, ki to odgovornost nalagajo pristojnim organom države članice gostiteljice.

2. Odstavek 1 ne preprečuje nadzora na konsolidirani podlagi v skladu s to direktivo.

3. Pristojni organi v eni državi članici pri opravljanju svojih splošnih nalog na podlagi informacij, ki so na voljo v tistem trenutku, ustrezno upoštevajo možen vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema v vseh drugih zadevnih državah članicah in zlasti v izrednih razmerah.

Člen 145

Nadzor likvidnosti

Države članice gostiteljice do nadaljnjega usklajevanja ostanejo odgovorne za nadzor likvidnosti podružnic kreditnih institucij v sodelovanju s pristojnimi organi matične države članice.

Brez poseganja v ukrepe, potrebne za okrepitev evropskega monetarnega sistema, države članice gostiteljice v celoti ostanejo odgovorne za ukrepe, ki so potrebni za izvajanje njihovih monetarnih politik.

Ti ukrepi ne smejo določati diskriminatorne ali omejevalne obravnave na podlagi dejstva, da je kreditna institucija pridobila dovoljenje v drugi državi članici.

Člen 146

Sodelovanje pri nadzoru

Pristojni organi zadevnih držav članic tesno sodelujejo pri nadzoru dejavnosti kreditnih institucij, še zlasti tistih, ki poslujejo prek podružnice v eni ali več drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža. Medsebojno si izmenjujejo vse informacije o upravljanju in lastništvu takih kreditnih institucij, zato da bi se olajšala nadzor in preučitev pogojev za izdajo dovoljenja, in vse informacije, ki jim lahko olajšajo spremljanje in nadzor poslovanja takih institucij, zlasti glede likvidnosti, solventnosti, jamstva za vloge, omejitve velikih izpostavljenosti, upravnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranjega nadzora.

Člen 147

Pomembne podružnice

1. Pristojni organi države članice gostiteljice lahko vložijo zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku, kadar se uporablja člen 107(1), ali pri pristojnih organih matične države članice, da se podružnica kreditne institucije opredeli kot pomembna.

2. Ta zahteva vsebuje razloge, zakaj naj se podružnica opredeli kot pomembna, s posebnim poudarkom na naslednjem:

   (a) ali tržni delež podružnice institucije glede depozitov v državi članici gostiteljici presega 2 %;

   (b) verjeten vpliv prenehanja ali opustitve dejavnosti kreditne institucije na tržno likvidnost ter plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v državi članici gostiteljici;

   (c) velikost in pomen podružnice v smislu števila strank v okviru bančnega ali finančnega sistema države članice gostiteljice.

Pristojni organi matične države članice in države članice gostiteljice ter konsolidacijski nadzornik, kadar se uporablja člen 107(1), storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev o določitvi podružnice kot pomembne.

Če se v dveh mesecih od prejema zahteve v skladu s prvim pododstavkom ne doseže skupna odločitev, pristojni organi države članice gostiteljice v naslednjih dveh mesecih sprejmejo svojo odločitev o tem, ali je podružnica pomembna. Pri sprejemanju odločitve pristojni organi države članice gostiteljice upoštevajo vsa stališča in pridržke konsolidacijskega nadzornika ali pristojnih organov matične države članice.

Odločitve iz tretjega in četrtega pododstavka se navedejo v dokumentu, ki vsebuje popolno obrazložitev odločitve, se posredujejo zadevnim pristojnim organom, se priznavajo kot dokončne in jih uporabljajo pristojni organi v zadevnih državah članicah.

Določitev podružnice kot pomembne ne vpliva na pravice in odgovornosti pristojnih organov iz te direktive.

3. Pristojni organi matične države članice pristojnim organom države članice gostiteljice, kjer ima pomembna podružnica sedež, sporočijo informacije iz člena 112(1)(c) in (d) ter v sodelovanju s pristojnimi organi države članice gostiteljice izvedejo naloge iz člena 107(1)(c).

4. Če je pristojni organ matične države članice obveščen o izrednih razmerah v kreditni instituciji iz člena 109(1), o tem čim prej obvesti organe iz četrtega odstavka člena 59 in člena 60.

5. Če se člen 111 ne uporablja, pristojni organi, ki nadzorujejo kreditno institucijo s pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah, z namenom lažjega sodelovanja na podlagi odstavka 2 tega člena in člena 61 ustanovijo kolegij nadzornikov in mu predsedujejo. Ustanovitev in delovanje kolegija temelji na pisnih dogovorih, ki jih po posvetovanju z zadevnimi pristojnimi organi določi pristojni organ matične države članice. Pristojni organ matične države članice odloči, kateri pristojni organi sodelujejo na seji ali pri dejavnostih kolegija.

6. Pristojni organ matične države članice pri svoji odločitvi upošteva, kako pomembna je za te organe nadzorna dejavnost, ki se načrtuje ali usklajuje, zlasti možni vpliv na stabilnost finančnega sistema v zadevnih državah članicah iz člena 144(3) ter obveznosti iz odstavka 2 tega člena.

7. Pristojni organ matične države članice vse člane kolegija vnaprej v celoti obvešča o organizaciji teh sej, glavnih vprašanjih in dejavnostih, ki bodo obravnavana. Pristojni organ matične države članice vse člane kolegija v celoti in pravočasno obvesti tudi o ukrepih, sprejetih na teh sejah, ali o izvedenih ukrepih.

Člen 148

Preverjanja na kraju samem

1. Če kreditna institucija, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici, opravlja svojo dejavnost prek podružnice, države članice gostiteljice zagotovijo, da lahko pristojni organi matične države članice ali osebe, ki jih ti pooblastijo za ta namen, potem ko obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice, opravijo preverjanje informacij iz člena 52 na kraju samem.

2. Pristojni organi matične države članice lahko za preverjanje podružnic uporabijo tudi druge postopke iz člena 113.

3. Odstavka 1 in 2 ne vplivata na pravico pristojnih organov države članice gostiteljice, da pri opravljanju svojih dolžnosti v skladu s to direktivo na kraju samem pregledajo podružnice, ustanovljene na njihovem ozemlju.

Poglavje 2

Prehodna določba o kapitalskih rezervah

Člen 149
Prehodne določbe za kapitalsko rezervo

1. Ta člen spreminja zahteve iz členov 122 in 123 za prehodno obdobje od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2018.

2. Za obdobje od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016:

   (a) rezervo za ohranitev kapitala sestavlja navadni lastniški kapital prvega reda, ki je enakovreden 0,625 % vsote zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucije, ki se izračuna v skladu s členom 87(3) Uredbe [vstavi OP];

   (b) proticiklična kapitalska rezerva za posamezno institucijo ne presega 0,625 % te vsote, pri čemer zahteva po skupnih rezervah zato znaša med 0,625 % in 1,25 % vsote zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucij.

3. Za obdobje od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017:

   (a) rezervo za ohranitev kapitala sestavlja navadni lastniški kapital prvega reda, ki je enakovreden 1,25 % vsote zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucije, ki se izračuna v skladu s členom 87(3) Uredbe [vstavi OP];

   (b) proticiklična kapitalska rezerva za posamezno institucijo ne presega 1,25 % te vsote, pri čemer zahteva po skupnih rezervah zato znaša med 1,25 % in 2,50 % vsote zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucij.

4. Za obdobje od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018:

(a) rezervo za ohranitev kapitala sestavlja navadni lastniški kapital prvega reda, ki je enakovreden 1,875 % vsote zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucije, ki se izračuna v skladu s členom 87(3) Uredbe [vstavi OP];

(b) proticiklična kapitalska rezerva za posamezno institucijo ne presega 1,875 % te vsote, pri čemer zahteva po skupnih rezervah zato znaša med 1,875 % in 3,750 % vsote zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucij.

5. Zahteva za načrt ohranitve kapitala in omejitve razporeditev iz členov 131 in 132 se uporabljajo v prehodnem obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2018, kadar institucije ne izpolnjujejo spremenjenih zahtev iz odstavkov 2 do 4.

6. Države članice lahko uvedejo krajše prehodno obdobje, kot je obdobje iz odstavka 1, kadar je to upravičeno s prekomerno rastjo posojil kadar koli v navedenem obdobju. Kadar država članica ukrepa tako, se krajše obdobje uporablja le za namene izračuna proticiklične kapitalske rezerve za posamezno institucijo s strani institucij z dovoljenjem v državi članici, za katero je imenovani organ pristojen.

Poglavje 3

Končne določbe

Člen 150

Pregled

1. Komisija do 1. aprila 2013 pregleda določbe o prejemkih v tej direktivi in Uredbi [vstavi OP] ter o njih poroča, zlasti glede njihove učinkovitosti, izvajanja in izvrševanja, pri čemer se upošteva razvoj dogodkov na mednarodni ravni. S tem pregledom se ugotovijo morebitne vrzeli, nastale zaradi uporabe načela sorazmernosti za te določbe. Komisija svoje poročilo in po potrebi zakonodajni predlog predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

   Redno pregledovanje uporabe te direktive, ki ga opravi Komisija, zagotavlja, da način uporabe direktive ne povzroča diskriminacije med institucijami na podlagi njihove pravne strukture ali modela lastništva,

2. Od leta 2014 naprej EBA v sodelovanju z EIOPA in ESMA vsaki dve leti objavi poročilo o obsegu, v katerem se zakonodaja držav članic sklicuje na zunanje bonitetne ocene, in ukrepih, ki so jih države članice sprejele za zmanjšanje takih sklicevanj. V poročilu se navede tudi, kako pristojni organi izpolnjujejo obveznosti iz člena 76(1) in (2) ter člena 77(1)(b). Prav tako se v poročilu navede stopnja nadzorne konvergence v zvezi s tem.

3. Komisija do 31. decembra 2013 preveri izvajanje členov 103 in 104 ter o tem izdela poročilo, ki ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu; po potrebi predloži tudi zakonodajni predlog.

4. Komisija do 31. decembra 2016 pregleda rezultate, dosežene v skladu s členom 87(4), vključno z ustreznostjo primerjanja praks v zvezi z raznolikostjo, ter o tem izdela poročilo, ki ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu skupaj; po potrebi predloži tudi zakonodajni predlog.

Člen 151

Prenos

1. Države članice do 31. decembra 2012 sprejmejo in objavijo zakone ter druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov ter korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

   Države članice te določbe uporabljajo od 1. januarja 2013.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se poglavje 4 naslova VII uporablja od 1. januarja 2016.

3. Države članice se v sprejetih predpisih iz odstavkov 1 in 2 sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se v obstoječih zakonih in drugih predpisih sklici na direktive, razveljavljene s to direktivo, štejejo kot sklici na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

4. Države članice sporočijo Komisiji in EBA besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 152

Razveljavitev

Direktivi 2006/48/ES in 2006/49/ES se skupaj z njunimi poznejšimi spremembami razveljavita z učinkom od 1. januarja 2013.

Sklicevanja na razveljavljene direktive se štejejo kot sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 153

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 154

Naslovnik

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

Priloga I

Seznam dejavnosti, za katere velja medsebojno priznavanje

1. Sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev.

2. Posojanje, ki med drugim vključuje: potrošniški kredit, kreditne pogodbe v zvezi z nepremičninami, odkup terjatev z regresom ali brez njega, financiranje trgovinskih poslov (vključno s forfetiranjem).

3. Finančni zakup.

4. Plačilne storitve, kot so opredeljene v členu 4(3) Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu[42].

5. Izdajanje in upravljanje drugih plačilnih sredstev (npr. potovalni čeki in bančne menice), če ta dejavnost ni zajeta v točki 4.

6. Jamstva in obveznosti.

7. Trgovanje za svoj račun ali račun strank z:

   (a) instrumenti denarnega trga (čeki, blagajniški zapisi, potrdila o vlogah itd.);

   (b) tujo valuto;

   (c) finančnimi standardiziranimi terminskimi pogodbami in opcijami;

   (d) valutnimi in obrestnimi instrumenti;

   (e) prenosljivimi vrednostnimi papirji.

8. Udeležba v izdaji vrednostnih papirjev in opravljanje s tem povezanih storitev.

9. Svetovanje podjetjem na področju strukture kapitala, poslovne strategije in sorodnih zadev ter svetovanje in storitve, povezane z združitvami in nakupi podjetij.

10. Denarnoposredniški posli.

11. Upravljanje premoženja in svetovanje.

12. Hramba in upravljanje z vrednostnimi papirji.

13. Storitve na področju kreditiranja.

14. Oddajanje sefov.

15. Izdajanje elektronskega denarja.

---

[42] UL L 319, 5.12.2007, str. 1.

Storitve in dejavnosti iz oddelkov A in B Priloge I k Direktivi 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov[43] so predmet medsebojnega priznavanja v skladu s to direktivo, če se nanašajo na finančne instrumente iz oddelka C Priloge I navedene direktive.

[43] UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

Priloga II

Korelacijska tabela

Ta direktiva	**Direktiva 2006/48/ES**	**Direktiva 2006/49/ES**
Člen 1	Člen 1(1)	
Člen 2(1)	Člen 1(2)	
Člen 2(2)	Člen 1(3)	
Člen 2(3)	Člen 2	
Člen 3	Člen 5	
Člen 4(1)		
Člen 4(2)(a)	Člen 4(20)	
Člen 4(2)(b)		
Člen 4(2)(c)		
Člen 5(1)		Člen 36(1)
Člen 5(2)		Člen 36(2)
Člen 5(3)		
Člen 5(4)		
Člen 6	Člen 128	
Člen 7	Člen 42b(1)	
Člen 8	Člen 40(3)	
Člen 9(1)	Člen 6(1)	
Člen 9(2)	Člen 6(2)	
Člen 9(3)	Člen 6(3) 1. pododstavek	
Člen 9(4)	Člen 6(3) 2. pododstavek	
Člen 10	Člen 7	
Člen 11	Člen 8	

Člen 12(1)	Člen 9(1) 1. pododstavek	
Člen 12(2)	Člen 9(1) 2. pododstavek	
Člen 12(3)	Člen 9(1) 3. pododstavek	
Člen 12(4)	Člen 9(2)	
Člen 13(1)	Člen 11(1)	
Člen 13(2)	Člen 11(2)	
Člen 14(1)	Člen 12(1)	
Člen 14(2)	Člen 12(2)	
Člen 14(3)	Člen 12(3)	
Člen 15	Člen 13	
Člen 16(1)	Člen 15(1)	
Člen 16(2)	Člen 15(2)	
Člen 16(3)	Člen 15(3)	
Člen 17	Člen 16	
Člen 18	Člen 17(1)	
Člen 19	Člen 18	
Člen 20	Člen 14, člen 9(4)c in člen 17(2)	
Člen 21		
Člen 22(1)	Člen 19(1)	
Člen 22(2)	Člen 19(2)	
Člen 22(3)	Člen 19(3)	
Člen 22(4)	Člen 19(4)	
Člen 22(5)	Člen 19(5)	
Člen 22(6)	Člen 19(6)	
Člen 22(7)	Člen 19(7)	
Člen 22(8)	Člen 19(8)	

Člen 22(9)	Člen 19(9)	
Člen 23(1)	Člen 19a(1)	
Člen 23(2)	Člen 19a(2)	
Člen 23(3)	Člen 19a(3)	
Člen 23(4)	Člen 19a(4)	
Člen 23(5)	Člen 19a(5)	
Člen 24(1)	Člen 19b(1)	
Člen 24(2)	Člen 19b(2)	
Člen 25	Člen 20	
Člen 26(1)	Člen 21(1)	
Člen 26(2)	Člen 21(2)	
Člen 27	Člen 21(3)	
Člen 28(1)		Člen 4
Člen 28(2)		Člen 9
Člen 29(1)		Člen 5(1)
Člen 29(2)		Člen 5(2)
Člen 29(3)		Člen 5(3)
Člen 29(4)		Člen 5(2)
Člen 30		Člen 6
Člen 31(1)		Člen 7
Člen 31(2)		Člen 8
Člen 32(1)		Člen 10(1)
Člen 32(2)		Člen 10(2)
Člen 33	Člen 23	
Člen 34(1)	Člen 24(1)	
Člen 34(2)	Člen 24(2)	

Člen 34(3)	Člen 24(3)	
Člen 35(1)	Člen 25(1)	
Člen 35(2)	Člen 25(2)	
Člen 35(3)	Člen 25(3)	
Člen 35(4)	Člen 25(4)	
Člen 35(5)	Člen 25(5)	
Člen 36(1)	Člen 26(1)	
Člen 36(2)	Člen 26(2)	
Člen 36(3)	Člen 26(3)	
Člen 36(4)	Člen 26(4)	
Člen 36(5)	Člen 26(5)	
Člen 37	Člen 36	
Člen 38	Člen 27	
Člen 39(1)	Člen 28(1)	
Člen 39(2)	Člen 28(2)	
Člen 39(3)	Člen 28(3)	
Člen 39(4)	Člen 28(4)	
Člen 40	Člen 29(1)	
Člen 41(1)	Člen 30(1)	
Člen 41(2)		
Člen 42	Člen 32	
Člen 43(1)	Člen 33(1)	
Člen 43(2)		
Člen 43(3)		
Člen 43(4)		
Člen 43(5)		

Člen 43(6)	Člen 33(2)	
Člen 44(1)	Člen 34	
Člen 44(2)	Člen 31	
Člen 45	Člen 35	
Člen 46	Člen 37	
Člen 47(1)	Člen 38(1)	
Člen 47(2)	Člen 38(2)	
Člen 47(3)	Člen 38(3)	
Člen 48(1)	Člen 39(1)	
Člen 48(2)	Člen 39(2)	
Člen 48(3)	Člen 39(3)	
Člen 48(4)	Člen 39(4)	
Člen 49(1)	Člen 40(1)	
Člen 49(2)	Člen 40(2)	
Člen 50	Člen 41(3)	
Člen 51(1)	Člen 42(1)	
Člen 51(2)		
Člen 51(3)		
Člen 51(4)		
Člen 51(5)	Člen 42(2) in (3)	
Člen 51(6)	Člen 42(4) in (5)	
Člen 51(7)	Člen 42(6) in (7)	
Člen 52(1)	Člen 42a(1)	
Člen 52(2)	Člen 42a(2)	
Člen 52(3)	Člen 42a(3)	
Člen 52(4)		

Člen 52(5)		
Člen 53(1)	Člen 43(1)	
Člen 53(2)	Člen 43(2)	
Člen 54(1)	Člen 44(1)	
Člen 54(2)	Člen 44(2)	
Člen 54(3)		
Člen 55	Člen 45	
Člen 56	Člen 46	
Člen 57	Člen 47	
Člen 58(1)	Člen 48(1)	
Člen 58(2)	Člen 48(1)	
Člen 58(3)	Člen 48(2)	
Člen 59	Člen 49	
Člen 60(1)	Člen 50	
Člen 60(2)		
Člen 61	Člen 51	
Člen 62	Člen 52	
Člen 63(1)	Člen 53(1)	
Člen 63(2)	Člen 53(2)	
Člen 64	Člen 136(2)	
Člen 64(3)		
Člen 65		
Člen 66(1)		
Člen 66(2)		
Člen 67(1)		
Člen 67(2)		

Člen 68(1)		
Člen 68(2)		
Člen 69		
Člen 70(1)		
Člen 70(2)		
Člen 70(3)		
Člen 71	Člen 55	
Člen 72(1)	Člen 123	
Člen 72(2)		
Člen 72(3)		Priloga I točka 38
Člen 73(1)	Člen 22(1)	
Člen 73(2)	Člen 22(2)	
Člen 73(3)	Člen 22(3) (2010/78)	
Člen 74(1)	Člen 22(3) (2010/76)	
Člen 74(2)	Člen 22(4)	
Člen 74(3)	Člen 22(5)	
Člen 75(1)	Priloga V točka 2	
Člen 75(2)		
Člen 75(3)		
Člen 75(4)		
Člen 75(5)		
Člen 76(1)		
Člen 76(2)		
Člen 76(3)		
Člen 77(1)	Priloga V točka 3	
Člen 77(2)	Priloga V točka 4	

Člen 77(3)	Priloga V točka 5	
Člen 78	Priloga V točka 6	
Člen 79	Priloga V točka 7	
Člen 80(1)	Priloga V točka 8	
Člen 80(2)	Priloga V točka 9	
Člen 81	Priloga V točka 10	Priloga IV točka 5
Člen 82	Priloga V točka 11	
Člen 83(1)	Priloga V točka 12	
Člen 83(2)	Priloga V točka 13	
Člen 84(1)	Priloga V točka 14	
Člen 84(2)	Priloga V točka 14a	
Člen 84(3)	Priloga V točka 15	
Člen 84(4)	Priloga V točka 16	
Člen 84(5)	Priloga V točka 17	
Člen 84(6)	Priloga V točka 18	
Člen 84(7)	Priloga V točka 19	
Člen 84(8)	Priloga V točka 20	
Člen 84(9)	Priloga V točka 21	
Člen 84(10)	Priloga V točka 22	
Člen 85(1)		
Člen 85(2)		
Člen 86(1)		
Člen 86(2)		
Člen 87(1)		
Člen 87(2)		
Člen 87(3)		

Člen 87(4)		
Člen 87(5)		
Člen 88(1)	Priloga V točka 23, zadnji pododstavek	
Člen 88(2)	Priloga V točke 23a do f in prvi pododstavek	
Člen 89	Priloga V točka 23k	
Člen 90(1)	Priloga V točke 23g do t	
Člen 90(2)	Člen 150(3)b	
Člen 91(1)	Priloga V točka 24	
Člen 91(2)	Priloga V točka 24	
Člen 92(1)	Člen 124(1)	
Člen 92(2)	Člen 124(2)	
Člen 92(3)	Člen 124(3)	
Člen 92(4)	Člen 124(4)	
Člen 92(5)	Člen 124(5)	
Člen 92(6)		
Člen 92(7)		
Člen 92(8)		
Člen 92(9)		
Člen 93		
Člen 94(1)	Priloga XI točka 1	
Člen 94(2)	Priloga XI točka 1a	
Člen 94(3)	Priloga XI točka 2	
Člen 94(4)	Priloga XI točka 3	
Člen 95		
Člen 96(1)		
Člen 96(2)		

Člen 96(3)		
Člen 97(1)		
Člen 97(2)		
Člen 98(1)		
Člen 98(2)		
Člen 98(3)		
Člen 98(4)		
Člen 98(5)		
Člen 99(1)	Člen 136(1)	
Člen 99(2)		
Člen 100(1)	Člen 136(2) 1. subparagraph	
Člen 100(2)	Člen 136(2) 2. pododstavek	
Člen 101	Člen 149	
Člen 102		
Člen 103(1)	Člen 68(2)	
Člen 103(1)	Člen 3	
Člen 103(1)	Člen 123	
Člen 103(2)	Člen 71(1)	
Člen 103(3)	Člen 71(2)	
Člen 103(4)	Člen 73(2)	
Člen 103(5)		
Člen 104(1)	Člen 68(1)	
Člen 104(2)	Člen 73(3)	
Člen 104(3)		
Člen 105(1)	Člen 124(2)	
Člen 105(2)	Člen 23	

Člen 106(1)	Člen 125(1)	Člen 2
Člen 106(2)	Člen 125(2)	Člen 2
Člen 106(3)	Člen 126(1)	
Člen 106(4)	Člen 126(2)	
Člen 106(5)	Člen 126(3)	
Člen 106(6)	Člen 126(4)	
Člen 107(1)	Člen 129(1) 1. pododstavek	
Člen 107(2)	Člen 129(1) 2. pododstavek	
Člen 107(3)	Člen 129(1) 3. pododstavek	
Člen 108(1)a	Člen 129(3) 1. pododstavek	
Člen 108(1)b		
Člen 108(2)a	Člen 129(3) 2. pododstavek	
Člen 108(2)b		
Člen 108(3)	Člen 129(3) 4.–7. pododstavek	
Člen 108(4)	Člen 129(3) 8. pododstavek	
Člen 108(5)	Člen 129(3) 9. pododstavek	
Člen 108(6)	Člen 129(3) 10. pododstavek	
Člen 109(1)	Člen 130(1)	
Člen 109(2)	Člen 130(2)	
Člen 110	Člen 131	
Člen 111(1)	Člen 131a(1)	
Člen 111(2)	Člen 131a(2)	
Člen 112(1)	Člen 132(1)	
Člen 112(2)	Člen 132(2)	
Člen 112(3)	Člen 132(3)	
Člen 112(4)	???	

Člen 113	Člen 141	
Člen 114(1)	Člen 127(1)	
Člen 114(2)	Člen 127(2)	
Člen 114(3)	Člen 127(3)	
Člen 115	Člen 135	
Člen 116(1)	Člen 137(1)	
Člen 116(2)	Člen 137(2)	
Člen 117(1)	Člen 138(1)	
Člen 117(2)	Člen 138(2)	
Člen 118(1)	Člen 139(1)	
Člen 118(2)	Člen 139(2)	
Člen 118(3)	Člen 139(3)	
Člen 119(1)	Člen 140(1)	Člen 2
Člen 119(2)	Člen 140(2)	Člen 2
Člen 119(3)	Člen 140(3)	Člen 2
Člen 120	Člen 142	
Člen 121(1)	Člen 143(1)	
Člen 121(2)	Člen 143(2)	
Člen 121(3)	Člen 143(3)	
Člen 122		
Člen 123		
Člen 124		
Člen 125		
Člen 126		
Člen 127		
Člen 128		

Člen 129		
Člen 130		
Člen 131		
Člen 133(1)	Člen 144	
Člen 133(2)		
Člen 133(3)		
Člen 134(1)	Člen 122a.9	
Člen 134(2)	Člen 69(4)	
Člen 134(3)	Člen 70(4)	
Člen 135	Člen 150(1)	
Člen 136(1)	Člen 150(1)(a)	
Člen 136(2)	Člen 150(2)	
Člen 137(1)	Člen 151(1)	
Člen 137(2)	Člen 151(2)	
Člen 138(1)	Člens 151a,b,c	
Člen 138(2)	Člens 151a,b,c	
Člen 138(3)	Člens 151a,b,c	
Člen 138(4)	Člens 151a,b,c	
Člen 138(5)	Člens 151a,b,c	
Člen 139		
Člen 140		
Člen 141	Člen 29	
Člen 142	Člen 30	
Člen 143	Člen 33	
Člen 144	Člen 40	
Člen 145	Člen 41	

Člen 146	Člen 42	
Člen 147	Člen 42a	
Člen 148	Člen 43	
Člen 149		
Člen 150(1)	Člen 156(4)	
Člen 150(2)		
Člen 151(1)	Člen 157(1)	
Člen 151(2)		
Člen 151(3)	Člen 157(2)	
Člen 151(4)	Člen 157(2)	
Člen 152	Člen 158	
Člen 153	Člen 159	
Člen 154	Člen 160	
Priloga I	Priloga I	